

TO THE READER.

KINDLY use this book very carefully. If the book is disfigured or marked or written on while in your possession the book will have to be replaced by a new copy or paid for. In case the book be a volume of set which single volume is not available the price of the whole set will be realized.

SRI PRATAP COLLEGE,
SRINAGAR.
LIBRARY

Class No. 891.441
Book No. M942
Accession No. 16027

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for 14 days. An over - due charge will be levied at the rate of 10 Paise for each day the book is kept over - time.

[illegible]

SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR (Kashmir)

DATE LOANED

Class No. _____ Book No. _____

Acc. No. _____

This book may be kept for 14 days. An over - due charge will be levied at the rate of 10 Paise for each day the book is kept over - time.

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
دینا چه در سر و لغت

آلهی رحمت تو که بر موژه را دم
دل از کعبه چو بس لگمت میوی دیر
مجاز کمال زلف و خال خوبان
حقیقت سیت دل نیر شا دگر تم
شراب عشق عرفان نوشه نا دم
چو بیل چاوه مشکلی ناله دا دم
وه کونه کال دل تھا و که کریشا
لفکر خود صفا و زینت دل
چو شد از لطف حق حل مشکل تو
بقصه کریمکو تضمین و مهرب
بحسن و عشق زینت کاینات
امانت دار گنج عشق و عرفان
ارادت که کران بر عشق بازی
توان باکل متاع پارائی
ز عشق و حسن خودم آشکارا
بر عنائی کریم معشوق مرغوب
سبب بی آسوس از عشق جد
مین دون علن منر شهر یاری
چو عاشق پانه حق من نیاز من
لعمرك چو می نهند تعریف حسین
خدا را حسنی نهند من چار یار
محب چار یار یا صفا چو بس

جمال شا به مقصود ما دم
ز قید ماسوا ما دم رمانی
ولت چو م نالت کن دل نیران
به روی دل فرم سوی حقیقت
تجستی همیشه پوشه نا دم
خیالات خودی از دل کریم دور
چو زلف مهورشان هر دم پریشان
بجز خویش طعم دوشان کن
شده الهام جاری بر دل تو
حمدش پریم کریم حسن دنیا
دنیم شوی بهر حمدش ناست
لصوت بهم معنی جلوه ماوت
دون ماوت طریق جانگدازی
چو لاگت عاشق و معشوق پانه
کریم اول عجب بی انگار
تسندی شوق آدم ته و عالم
غرض ظاهر کریم نور محمد
سپین عرش معظم فرشته عشق
حسین رحمة اللعالمین
نهند توصیف بانه حق تعالی
صاحب آل پاکین دوستدار
من پط جان دل شرفدا میا نو

زه مشرت چو م دلس غرت سوی
بعشق خویش بچشم آشنائی
ای نشه بکفیم آزاد کریم
به دم دت بر سر کوی حقیقت
فولی گلزار عرفانچ به ما دم
ز جام بخودی تھا و م به محو ر
بذکر خویش دم جمعیت در
بشکر خویش هر دم تر زبان کن
بیکسین مراجع شو بچند
نگارناز عشق و لغز سب
کریم حسن التقوی پادشاهان
توان دل عشق بازن تنیه لاوت
یوان که در لباس داریائی
سو زیبانه نگار آسوس بهانه
بر بیائی کریم فوق محبوب
کریم پیر زمین و آسمان هم
بخشنش مرسلط تا ابداری
مقام قاب فوسین فریده عشق
لغت لغت چو بس طما و یاسین
کران اظهار در قرآن اصلی
غلام اهل بیت مصطفی چو بس
نهند حب در دو عالم مدتها میا نو

درد و رحمت رضوان حق باد
بسوز دل نه بوزم خدا یا
تپندی عشقه سینن زنده تمام
دس مہ غفلت کاسم سیاهی
مہ چوم دون عاقل منرد عاقلی

بہار خلد چھوی روی محمد
سہی سرور یا صلی بی مثالی
منم آشفته بر روی محمد
بوادنے زو کرس قریان چھوی
ز شوق یاد گیسوی محمد
عالمیم بنی تہ اولیا اے
نہیبے در بازوی محمد
دو عالم ہرچہ مافیہا ست خلقت
بلا شک چھوی سوز الوئی محمد
یقیناً چھوی سوشاہ ہر دو عالم

بروج پاک شان تار و زمیجا د
مہ برقم سینہ از شوق محمد
ای احسانہ کن شرمندہ تھاوم
وسیلہ حیم زہ کن خالصا درگا

لغت شریف

قدر غنائی دیلوی محمد
سین خاصان حق سرست عرفان
ہلال عید ابروی محمد
دو گن تہو پید ذاتن کاختہ کرنہ
چھم سیرا بازوی محمد
تمنائی بہشت از دل کد مہ
جوے اندر ترا زوی محمد
بمقبولی پین مافوق یس چھوی
دل جانیں چھو ہندی محمد
ژہ تھو مسیکنہ دل سوی محمد

برحمت مہربان وزم خدا یا
مہ کریم نحو در ذوق محمد
نور عشق احمد یا الہی
بسوی کوئی عرفان تاوم راہ
ہنگے بود سبم اندر دعای

شمیم جانفزا یوی محمد
دل جانم ہوا دار رخ اوست
لغش چشم جادوی محمد
گمت چھوم و شئی دل سخت تنہا
عدم المثل چھوی خوی محمد
بودہ تابا زاعداۃ اسلام
مہ چھوم خلد برین کوئی محمد
دیک مید و حزنک آئینہ کیا گو
بشوق دل تنگ کوئی محمد
جدا از ما سوار و زت بہر دم

در توصیف پیر و مرشد با صفات شیخ مصطفیٰ صاحب رستی مرقوم

پس از حمد خدا لغت پیر
بتندم مبارک مصطفیٰ چھوم
سایقی خاندانوک شاہزاد
معنی در کمال پارسائی
جہید عہد و بازید نہ مانی
یا وج معرفت ماہ منسیرا
موقر عاقل نہ فاضل منر

کسم از برج پیر خود زبان تر
سوا بن خواجہ طیب شیخ اکمل
خوش صورت مبارک خالو ادہ
جہیش مطلع نور اکھے
فرید حق عید و وہا فی
بجن خلق خلقن ہند شفیقا

بحر اندر مہ پیر با صفا چھوم
ز خاصان کمال مافوق و افضل
بصورت در لباس اعنسیہائی
دل او کا شرف ستر کماہی
بدانش عاقل منریہ نظیرا
ہر گس بند و فی التدرقیہ
مودب ہوشدارن عاقل منر

بهر دم شغل تن در پاس انفس
قدم در بهوشیاری سخت محکم
نه در علم و عمل تن کا فتنه ثانی
بکمل قطب عالم شرح آفاق
ز فیض بهره و راطراف اکناف
حدیث قرآن سبب تطبیق
آهی بخش و ن از قرب ممکن
عطا کرشم تنزیاری و مادم
بدینا نیر نه پیر به چشم تنزیل
مکن محروم از فیضان ایشان
ز وصف نشان چو حرفی میگذازم

مساد و سوسو تن خلوت نه اجلاس
یکایا کثر اچھو ڈیٹھم ہر سات
سلوکس ہنر نہ در او را دخوا فی
نہ مانک شیخ تن بیرونہ لہجہ ان
گمت مشہو عالم قاف تا قاف
تہند اوصاف از تقریر بیرون
تن خند درجہ در اعلیٰ علیین
تھند روح مبارک تھا و خوشنود
یعقوبہ کرتن سینہ محشو ر
لوائی شان چو بر پا باشد آنجا
نہ پنداری کہ قصہ خویش دادم
کہ ہاشم خاکساری راہ ایشان

تہتوی تن ہوش کاکل سودوم
کہ ان ورزش بذکر نفی و اثبات
یہود خو و رشیدان مان طلاق
مس عتبانہ کو غمہ مانوق اقران
متن رطوبت و راحوال تحقیق
تہند خلاق از تحریر بیرون
تہند دکن دکنستان در عالم
مہ در دنیا و عقبہ فی چھو مقصود
بہر دم خو ہم از صدق دل جان
یزیر سایہ اسکی شامی مرا جان
بہر دست اینچہ ہم از درگاہ ایشان

آغاز شان دت زیبا از خانہ ہرین مسلمان ہرین در وریا انداختن زیبا را

پس از حمد و دودا میرد با ہوش
لبن گزہ غیرت و اخلاص وستی
مجازیج و ت رت از بسکہ غیرت
عجب بقصہ زیب انگار
یہ قصہ آبے تاب پیرہ گل
یہ قصہ حقہ بیداد گردون
چو فرماون سو صاحبان ہنرند
تک باشند باکل از علم آزاد
عظیم امثل کیا شہراہ در آفاق
مقرر بدین باطل برہنہ آسو
کہ ان کفر سر اندر محکم ثباتی

فہ عشق کتھاہ نہ تھا ہم گوش
دے ماوت ہم گے پاک عشاق
کہ کہ تحقیق یابن منتر حقیقت
یہ قصہ لوکس یاس چھو شبنم
یہ قصہ آتش عالوز بلبل
چو بیت اوی بزرگاہ مرد و عادی
چھو شبنم باد شہراہ در حد بند
عجب شہراہ و شمس و شمس
آبادی و خوبی در جہان طاق
کہ ان کفر سر با صحت نای شاد

سین طاب بہت فارغ ز ہستی
بمشتوقی سین شہور آفاق
کہ ان چھو مقصود باطلہ آشکارا
یہ قصہ عشقہ و اس شکہ مرہم
یہ قصہ عشقہ لیلی و محنون
رضائی ناوتسین طاب حجت حق
تھاہ پرفہم در ہر نوع آباد
حقن کہ میت پرستہ اس مغال
بہان الی گزراہ ات منتر بنا آسو
گذارن رات دودہ در فقر و فاقہ
دیانت عقل پیر سومنا تی

برابر آسو پیدا و نهان نش
 بحکمت آسو افلاطون ثانی
 دو سبب است که آن کجا زنده خوانی
 پشم بر وشم گزین من حال معلوم
 یهوی غم بهت سودر تیخانه نیران
 روان کوتاه بخاطر بت سو ماقم
 مره یوزم داد کرشم خسته دل شاد
 مرت یهوی دوزخ هم زو خوش آرام
 چم کا فرید شگون در بت پرستی
 کنوشت چپا بنان مقصود حاصل
 ردان قم سوخته جان منخته مارن
 مجیب الدعوت هر دشمن و دوست
 یهوی دوه بهت من نایاک ایس
 سه حوراه چنچ زن منجسیناه
 سو کا فرش و چیت شحال سین
 بت تیخانه گوسل زدل فراموش
 کمرن اسبایشین دشا دیانه
 ضیافتها رنگا رنگ کیهان و ناون
 بجان پر وانه آن شمع سین
 دوهیه که فکره اندر می منس پیو
 و چپنا کتھو چپو امت سیر نوشته
 سین معلوم من از علم بنجیم
 جوانا من پته دیوانه آرسی
 گز همت خوش گزین منسلمان
 به دین تراوت ته دین غیر روی

رموز غیبی طبعی هزار بیان من
 بغیر از علم دین من آسو کامل
 دنان اخبار مانع آسمانی
 بعلم آسونه من کخته اولاد
 بهروم گرد آن تیخانه فیران
 بزاری من نچو ک قیده که میانه
 زلم مرغم ته هم بخشم مره اولاد
 و دت اراده به پیش بت سو مردود
 گمت گمراه از خامی و سستی
 فرین وی ارادت از مناجات
 روان بر خاک خاری بان مارن
 پیو سی تیراجابت بر هدفتن
 گز همت نورت برابر کوزا رس
 ز شام کفر صبح دین زن پهلو
 ازین اندوه فارغ حال سین
 و چین مرست من کن دوزخ بگ
 این مطرب پے سوز و ترانه
 بز پاشی تنک من لوک کیسر
 پریشانی تر جردن جمع سین
 بظاهر چپوم دل شوکت کارام
 بدنیانیره کتھو اسسند سرشته
 گو دین آغاز سند اسلام
 بعلم عشقه کن اوستانه اسی
 تمنا می دس کیهان گو بدل مره

بدلت آسو فارون ثانی
 بنجوس منز کماله خاص حاصل
 ووان بله فکر در چیزی سو محروم
 توی کن آسو تر غمگین ناشاد
 پیون در پیش بت سجدس بهرم
 بعلم بلکه چو ک پشت و پنه میا نو
 گز همت بت کن مره وزن نده و نام
 ز همت پیو گونه حاصل من مقصود
 بهند دعوی بلا شک ان باطل
 بدرگاه روا فرمای حاجات
 سو حق وانت چو در هر مغر و سرست
 زدر دانه سین حاصل صدقت
 سه کوراه کیهان و نه گز همت نازنیناه
 ز کلن لوکل رنگین زن پهلو
 بت رعنا یون هر دم در آغوش
 بجای محو در شش و طرب گو
 سراسر لوک ساری سبیراوان
 بنجر محنت کمرن کیهان غرق دوزخ
 و جهان من کن نهایت شاد دل گو
 بنس کیهان عمره بهند آغاز و انجام
 حاسا طالعک نورت بتقویم
 گز همت بالغ گز همت در عشق نیم
 دین همی مره از دل لوزار مان
 من استادم ما بد و دل مره
 بدنیان و میا لوی من و جهادی

خیش پاک دین سب انکار
سمند رججوی بهت خوشدل ریش
تندی لوله نش دل سر دگوش
تندی مار نک بهتونی گریز
دین بدوی دمن در چاه دار
بد ریائی روان در ارت دمن بو
دمن منز بر بهمن کیا حقو خیا لاه

توی کن نه یاد نه بر ط گوسونیر
الو جهلن انن شک استخنا بس
بنفرت دل سٹاه پر در دگوش
مگر تیر مصلحت زانن خطر مند
چو یوسف کا نه گز بهن چاه کهار
تختوی صندوق غم کرنے بهیا

هتقن بس بید کریت تن تختوی خوش
قدر کیا زانه اعلمی آفتا بس
گمان بد سپین راه دس منز
پننه اتھ مار مت چھا کینه فزند
مستم پیوس فن در شب من بو
لزن تن منز درن ارت بدیا
وچھان گزہ قدرت ایزد تعالی

بر آوردن کا در زیبا را از دریا مصدق و بخانه آوردن او پرورش یافتن از و بیان بر ایا

دیوان راوی دوباه اک سو استنا
نکو سیرت نکو طینت نکو کار
گمت دلخس نه جان من رزومند
درن در دانه زن ارت بدیا
صبح یپن نه دل چھوسن رب و تاب
بہایت صاف ته خوش تاپی بھٹن
پر یزاد یاه وچھن نیکو چھ لاه
دل پر خارت سناقل چو گلشن
زنانه است شایسته لایق
انت کہ جایہ کو راه ماہر خسار
دوشیوی باثر گی غم شا دکتناہ
دتن میم مہنت بھو فرزند شاہی
خضر تہ قند و شکر کھن دتن بس
دودک نشہ عجوبی نش قندہ آگیر
بطلخی لبوت سنا حسن کمالاہ
بصد شوخی دل از اغوش نیون

بسہ ون در میان سن آباد
نہایت خوش صفت سنا د کامل
منگن آسوار خدا ہر دم سو فرزند
درین شاک سو کا در مرد دیندار
چھلن غم جامہ عتبی بر لب آب
رٹن غم نام کھار کن بر کنارہ
میان حقہ زن لو لوی لالا
رٹن اندر سبیل چو جان راغوش
بغایت خوش طبعیت موافق
دیس غم ایون موصوم بی عیب
مٹو کوتاہ بر کن بہنو شکر مند
سہ پایہ بڈ حوالہ کر کہہ دایہ
رشی خوش عرق دودچن دتن بس
غزالی شیر مستی از دلیری
سنا کیاہ دلربا سنا چھ لالاہ
سپن موقوف نش دودچن ترورشی

ہنرمندہ سعادتمند دیندار
مگر آسوسن جلالہ دارغ بر دل
در آن شب بر ہمین موصوم زیبا
ونن تن ذات پاک کن لہ زار
صندوقاہ اکت ان بر آٹ بھٹن
مژرین فضل و چھنس دارہ وارہ
وچھت تن کن گیس کیاہ چشمہ ون
بخانہ و اتنا ون نو د باہوش
نمی و تونش تہ دپا میرد ہشیما
عطا کر خلقن از عالم غیب
چھلک حدید رگاہ اتھ
رچھن منہ دایہ ہتر کہہ لوبہ بابہ
چوان دودکیاہ گز مان ہرست یز
نخو نریزی پین زن دست شیری
سہ با خود ہوش طعن ہوش نیون
دوون خلقن ہر سو عشقہ بر ششی

بآب تاب کیا گیتا زده از شیر
 نگار از پرور آفت چلین
 بر قنار آفت سدر و قدرت
 گلن کستور طوطه واله و اشه
 سندی حسنه کیه و نهوشو عالم
 ز طفلی و از بر عجم و جوانی
 سه مه پیکر و نه کیه نازینا
 فرشته بر زمین یا جنتی حور
 سه زیبائی و چیت شرمند شاد
 پیوان پادن که ان هیر سرفانی
 سو قامت یا بلا یا نخل طوطی
 خیال اهل دل بر اسل الله
 بر عنائی نمایان نار و کس اس
 کدان کسبته مشتاقن بسامان
 سو کا کل سو یا دام سید فام
 چھو کھنوت پانه مار عشق پیانی
 سه گنج حن گیمتر آس زرکار
 و کس تر صبح گیسو شام عاشق
 گهی تراوان خوش ط مو پریشان
 نه دیشته مشک چین شرمند احوال
 سو خط زن کهکشان معی سیه را
 کسینے رایل چھی ولی لوک
 نه نش وی فردوس نفیم آسو
 لبین و ت جنتس کن آسو ناگاه
 سیه مویر ری طاقین زمین

بخوبی رشک مشوقان شیر
 حجل شمس و قمر شد از خدا و
 قیامت گشت بر پا فتنه بر جات
 زنگی عین لب شکفته چون گل
 سین کیا شتهد و دور عالم
 بحسن و سیرت و شکل و شمایل
 نگاراه خوش بیاناه مه حبیبه
 تند قد زن بلا بالا سپنتر
 گزین پال سنده در گل سرو آزاد
 نهان ز زوار بارخ امید
 نمی فردوس سنس لانه شو یا
 دوان بیکه آس اذ خوش خرامی
 ولت تنهال گیسو یا همس آس
 پیوان از سر بیا گیسو بستی
 لکان آس لالت منتر خاص عام
 نه شهمار سر و س پان کھار
 مناسبت آس ران رانچہ شہمار
 زلف تراوان ویران چون کند
 انه گنه مندین مشتاق دیش
 سو مشکین موی سندن شبنار
 جبارتج آب جو جاری بظلمات
 بشب خیزی و چھو کتیتہ ز فو پور
 سو خطا تند صراک استغیم آسو
 سو خطا نامه سیر جید وک نور

تعالی اللہ بتے نے لعبت چین
 قیامت عاشقن بر پا قدا و
 کدش سیرین ادا و نہارہ باشہ
 شاد مادہ بلای جان میل
 سین بر نور ز نخل زندگانی
 دویم تر کاعنه در علم مقابل
 پری صد برہ باکل عرق در نور
 قیامت عاشقن بر پا سپنتر
 و چھان عاشق تچ ناز و ادائی
 سہی سرور یا صر عیش جاوید
 الف ہیو قدرت سندن دیش و لخوا
 صو بر دم دوان آسو از غلامی
 اویران زلف تراوان تا بیان
 یوان زن کا فراہ بر رب ت پستی
 و چیت تچ و خم زلف پریشان
 بچھان صاحبک پر آیز گارن
 سو کا کل سو بیشک اہم عاشق
 پئے صید دل ہر مو شمنده
 سیه مویہ برت کیاہ آس تال
 سو خطا تند منترہ شون نمودار
 نمکو معنی ننه خالصو تولت نیوک
 کرک عا د گنه منزہ لبوک پور
 سندی عشقہ یس گو من چھو راہ
 ننه از مشک رامت کان کا نور
 پرزہ لن در شبتا رکیت زن

کلا یاه بنبلن منز آشکارا
 ظهور نور حق محتاب است
 نته ماروز و صلوک صبح صادق
 تنقی زن زنگیا کعبه محراب
 شفق بر صبح صادق زن سوچند
 لکھتیت اس کم کم نازه مهنون
 دوا برو شوین زن تن اس کیف
 میکو ایما بقبل عاشقان اسو
 نته بر شیم آه و طاق ابرو
 نماں شتاق تن از عجز و آداب
 نمایان در شفق یا قوس شکین
 و حجت قربان سین اعلی و ادنی
 زه چشمه ننه بیه و ایشیت یاد ام
 سوامنت کنه زالس آهوی چین
 اچھرو آل اس تن زن خیره سرتیز
 بنا ز ابرو و کمان گون چارال
 دو چشم مست او ترکان بد خو
 فدانت ستیه زندان شب خیز
 نته از کلک صنع دست استاد
 کران آزاد تن از قید هستی
 کران از جان و دل شوه ربائی
 چھوان قتل مشتاقن کران کیش
 کران بر عمره آهنگ شاره
 کران کیتاه شهید عشق بسمل
 کران بر آدین خلقن سه کامن

بنفش منز چھو فلمت گل لمارا
 بمن وون بر ط جبین تر آه و یان
 گمت زن از شب مجران عاشق
 لبستی دگرت ندن ملت اس
 بهنگورت عاشقوت هتو کھ و ندن
 دوا برو آه و یان حسن عالی
 تنقی نیمه محض منز آیه سیف
 سوا برو خوشنما بر رو هویدا
 نته نیمه آبه مد بر بالائی آه و
 نته پر آه پیش پیش خوزیر
 هلال عید شتاقان غمگین
 چو شاهین چشم شونج فتنه گیر
 زه بادم چشمه ابرو و برگ بادم
 نته زنگی کس پست چو شمشیر
 زن آویره کم دلهای خونریز
 به چارست برترکان سر انداز
 لمان بر دوس بهت بر صید هو
 بمن وون تل و نه کیا چشمه مزخوب
 بصحت چشمنکس صغیریت صاد
 ز بیرحمی نسنزه چشمه مخمور
 لوان تر هله عاشق دل در بانی
 نظر منسرو نه کیا هفتنه پرداز
 گرهان از دهنه شتاق ماره
 چه لاگان سرمه نازک بادم تهمت

جبین منسند و حجت ترمز خورشید
 مه و نور شهید زن در برج میزان
 جبین خال تن کیا آه و یان
 نته از خون شتاقان جلیت اس
 دگرت سنده و پنهان لوج موزو
 نته شه بیت دیوان هلالی
 نمکو ایما بقبل مشرکان اسو
 چو مدبر آفتاب علم آرا
 نته چھو شکس کعبه سزه محراب
 کران تن نازکوی صقیل گره تنیز
 مه نو هیو سو از عشرت دلا را
 کدورت و آنچه مترکان خونریز
 بمن منز آه و کیا تن خال شکین
 بقفل مردمان چن نشنه چون شیر
 کران اسی برترکان تیر باران
 حکم باره کران چون ناخن ناز
 زه چشمه تن میک میخانه لبریز
 فرنگی زاده بهت تیغ سیب
 نظر اس خوش گذر ترا و کن جی
 بعشوه قتل مردم کیا کرب پور
 چوان بله می چھو تن چھو تن
 بیک عشوه کران فتنه آغاز
 کد شمه تیغ پر زهر آفتاب تل
 شیمین نمن فتنه علامت
 فریاده دت لوان دل خامن و من

فونگر آسہ کیا ہن چشم آ ہو
 مران عاشق کران کم فتنہ بیدار
 شبان در گوشہ چشمش خیال
 بہت خلوت کران فونگری چھو
 نتہ رنگی کرت از خود فراموش
 تہتی تہیہ نقطہ سی زیر بادام
 چھ روشن از جبین دی آن ر
 توے دل سوے دد مت چہو بارہ
 توے بیل بہت در آہ و نالہ
 پیمت سوختہ تن نارس ہن تو
 فدانت گلرخ صحن بیل
 تہہ پوشہ فقرے کالہ شہما
 تہہ ہی سرخی چہ تن گلگون عیان
 نتہ بر ماہ تابان آفتاباہ
 ونے کیاہ خوشنمائی آسویان
 سو رخ ڈیشہ میں و خوشیوں
 سو کا فورس نکہ زن مشک تانا
 شہ چینس نکینس منز کرت تنگ
 نتہ رنگی کرت کا نور کی سنز
 شبان خیال تہیہ سنگ سود
 سبہ پوشاہ نتہ در کشور ہند
 رنگارنگ ہن ترے مان خوبی
 خیال رخ آن غیرت جو ر
 ترہنت ز تار زن ہند در اش
 منہ صبا و عظمیٰ دامن تراوت

کران تنخیر بنگال س کج بادو
 چھ بیماری توے مینزلن منز
 سوزن جادو گدہ آمت نہ بنگال
 نتہ بمبوہ سرگردان تہ دلریش
 گمت مشتاق جام جم سو مدہوش
 تسد رخ آفتاباہ زن منور
 دلیل معنی فوہ عکلی نور
 توئی کرمت چھو معن آتش افروخت
 دس بہت خارہ نہ غصہ ملا لہ
 سو رخ ڈیشہ گزبان آمتہ حیران
 رخ رنگین او ایمان بیل
 سو رخ قرآن تہ بسم اللہ کامل
 وچیت گو مت جگر خون گل انار
 شوہن کیاہ چھوس عرق بروی زیا
 ستارہ مند زن شعلہ تراون
 نتہ زن یکن بر برگ لالہ
 گمت یا کا تہ زونی نال شہما
 شہن کیا چھوس خرچ خاکلین
 دو ان کم زہو چھو صورت بندر منہ
 نتہ پیو مت چھو اندر نار فلفل
 توئی چھوی پان زالن بارہ اسپند
 شہن کم تہو شوکین فام خال سو
 سوزن نقطہ شہن بر سورہ نور
 سوزن منز چین لفسر نقطہ درجم

وچھان بلہ نندہ ہزار چشم بیا
 سو شہت بہت ہرنہ وزت چنگل منز
 نتہ در کج جادو سامری چھو
 رٹ از شوق ترگس ان چھو پیش
 بزیر چشم تن خال سیدہ فام
 غلط غنم ہرے روشن تر از خور
 سو رخ ڈیشہ کران کل جامہ بارہ
 چھو تراوان ارہ شو در آن تحت
 چھو لچی برانہ زالن پان پانور
 زبے آبی بجائے کتر زہن پان
 تہتی شو بان سرسٹ زلف خمد
 نکہ فو مت گلابس سو سبیل
 سوزن بستر فل مت گلاباہ
 تہہ بر برگ گل شبنم مصفا
 شب تاریک مو رخ روز روشن
 نتہ شوہن بگرد ماہ لالہ
 نتہ چینس گمت غائب شہ رنگ
 سو سلطان جیش در کشور چین
 سو سنک کہتہ دی خوش خند
 توے متو مت گلان داغ برل
 تسد رخ آسو بیشکان عج بی
 بہت زن جیش اندر بلال سو
 رخ چین گیسو خال لکش
 جہا لک مز نو کرمت تیغظیم
 رٹن کم مرغ دلہا دانہ دوت

نته منز سنبیل زانغ سیفام
 سلاح ناز مشتاقن سوخو نیرین
 چھو استاد ازل تپت پرت خزن
 سیه محراب نورانی اما ماه
 بشیرینی دهن حُسک نمکدان
 قریب ان دل هر خاص عاس
 سه شیرینی و حقیقت فرما دمسکین
 بهر تریبک کردن تپت چیم یوان ننگ
 غلط هم رنگت لعل مین نه
 چه شهید و قند و تسکرتد چها و ان
 بر زلون دندمتند در شهوار
 گزهن تن از شفق شیه تره ستاره
 بر زلون رنبدن غم گوشواره
 ژلن دل بهت دن چچی مایه جورن
 بنوگن چون سیت سراسی مدور
 چو زمزم همسکنار آب حیوان
 سیه کجا عجب تمنت منز تلبن کیه
 سو زمزم آسوزن از می لباب
 ز فالوس نقاب ان گردن لور
 گزهن دل از نزن کوتاه چو تارکی
 مصفا بهوت شد لوح بلورین
 سو بهو زن ته تاراه محنته ماله
 بدل از ان کران نزن نور بازو
 بصافی بهت ژلن از اینه آب
 مستی مینزه رنگت پنجه ناوان

نته دل داده سی داغ دکلام
 جبین روی آن ماه دکلام
 دوا بر پیشش لوزن و لعلم زن
 دهن تن چشمه آب حیات اسو
 زبان تن از ملاحات تسکرتد
 بخوش طبعی یوان یا ممت گبقار
 فدا گوشت چھو با صدک شیرین
 وزل طه اس تن با قوت و جان
 بسرخی بلش قوسم سمن نه
 اس وقت که منزه گاتس ناوان
 عزیز از جان چه مشتاقن صدکار
 فانی کیا شو یون چپن در گوشن
 ژلن بهت گوشه گیرن بهوش واره
 تکه زلفن بنفش ژلایه سن پوش
 درخت سن پیموت مستر
 سو گرداب بلایا چاه بابل
 سوزن تاروت پیومنت در چاه
 سه تهر گردن بلوره خوته اسرخت
 گنه منز زن پر زکوشن مع کافور
 در ان محس عکبر یا ممت چھو دیشان
 و نه کیه خوشنما اینه این
 مرشد تن نازینن پوتنه لخبه
 ز خوبان تن نه کونهته همتر ازو
 چو برگ لاکه دهن از خا رنگ

روپنر نشت کیا چھس خنجر تیز
 سراسر لوح سمین زن مصفا
 بمن دودن کن کرت بینی قیامه
 زبان تن در دهن خان بنات سو
 چه شیرینی کھن تن خوش کلامس
 گزهان کستور کل طوطی تسکرتد
 دهن تن چون دل عاشق طه تنگ
 رزه فل یا نه لعل بدخشان
 بخوش طبعی چه یا ممت خنده لور
 سه نچ عشقنا زن کشن تنها وان
 ز صبح روی او وقت نظر ره
 بهت زن صاحب دل دور گوشن
 بشوخی چھی سه باران گرایه دورن
 و چیت تنگن گزهن با بهوش بهوش
 سرن تن بهونجه منز زیبا مایان
 بو دان تن منز چه کیتاه یوسف دل
 چھو همسایشن تن چاه عجب
 به خوش تنابی دیوان یا بکوی لای
 و چپن بیه مد تنن نه چھی سه کاری
 نوی چھی هر نه سرگردان پریشان
 گندت زن لعل ترط ته کمال ماله
 ژلن دل بهونجه بهت وزن دنجه
 انچه تن آینه زن اس خوش تاب
 نته ما اسه پیومنت کیتن رنگ
 چه کیتن خسته جانن پنجه ناوان

کران یک دستبازی بے ترجم
سیر سببش نته چس قبه کور
تندی عشقه میم اس بیمار
کران جنبش جباب یک سیما
بصافی شینه خوته سینه آسوس
نخوشیونی معطر کمره بر سو
وچیت آیل کمر تندی موئے
یوان حیرت ته روزان اختیارا
سرسین شصاف شکله طوارس
سرنکر و خرد بر دم بزا نو
در ناسفته از عصمت چو موصو
نموسیتن بنای سن محکم
کف پانا زمین کیا آس نسرها
چو بر دل لاله داغ بنده گی ممت
لصد شوخی سه خوشترقا خوشرو
پکان بر فرش گل دن کنر طشتن
مقصودت ملک سیرت پر نیراد
بر بیانی شبن بن ناز و زیبا
نصورت گینه شهو روزمانه
چو گل هر سو بلند آوازه سپین
کھشت بن مول حاجی آسرها ول
دوس کوراه چھ کیا خوشتر و ترازا
بهار حسن آمد در شکفتن
تخت تاج عالی بارگه آسو
بقدر غنا چو سرو بوستانی

۱۱
ممن نگین کران از خون مردم
سونالنج ادفک یا تازه لیمو
ممن بر وقت حاجت آس رکار
غنا لب لببیه انار پستان
ننه مادر بکال یکنه آسوس
شکم هموار و نازک رنگ قاقم
پمت خلق جهان در نای هوئے
سرسین آوینه تن دن کو سچین
ننه کو صفایا کو نور آس
شد ایما که کونه شرح آن کن
نکو تعریف بر عصمت چو موقوف
زری حلخالش براق سچین
نچ صافی چھ بر فقره دون لاف
سٹھا رنگین چھو نقش زیر پا
میان خون شتاقان آن
بدن سند سراپا دسته گل
ز غمهای جهان چون سرو آزاد
لبین در خانه گا زر جوانی
بهر سو حسن بن سند کوفت
ز حسن روی آن غیرت ده گل
چھ سنک فتنه در بازار تراوان
کتنه شهو پر این بهتره تهویا
که حسن عشق را نتوان بهفتن
ممن آس کوراه دلفریبا

زیبا نگار
دو پستانش جباب بکر کا فور
پئے بیمار عشقش نوشدارو
بوقت جلوه آن پستان خوشا
نرنج غنچه سیدل سخندان
تندی چور خکلاف آسو
وچیت تن عقل از حیرت گزینم
وچیت تیر صنعت حق آشکارا
پنیر و آراہ رس این ز نسرين
چو از تو صیف گونی عصمت اد
فقط یک نقطه در وصفش بیان کن
تندی کو فخر حسن آسین غم
پکان کیا خوشا دابا ناز و مکین
وچیت تن کن چھ ہی ترمندگی
کران چھ مینزه خون دل فدائش
کران بید خوشحالی گل چین لست
وچیت تن کن گمت دلخته بلبل
بنت نازک سراپا دلفریبا
کران ترمندہ شاخ ارغوانی
بهار حسن سنکس منزه تازہ سپین
ز خلق شهر کیا و تھو شو بلبل
دن لوک کاکس کن گاه و بیگاه
ننه بوزک چھو فراوان پستان
دیوان شهرس اندر سیرچ آسو
برابر سکه کن حسن زیبا
نجد زیبا چو ماه آسمانی

ز حسن صورت ز بیا بهر جا
 سپین تن دل ز فطر ذوق شیدا
 بغیرت شاهزادیه حکم کرد تیز
 بان شاهجی سرش بندید سپین
 ایازن قصه بوز از حسن اعلا
 لکن شوی بدام مشکویان
 و چیت تشنه عجب کل و شمایل
 منت سر تنوی قرار آسوسه سالت
 سو سر باد شهر آسوسه معمور
 دوی از بهر سودا اهل ناجر
 چهار زن نیز کرای از اهل بخار
 شهرن بر دختر خود کرد مقرر
 با حسان و کرم زان سه قابل
 و چین نه کینه بر دل تن مزاجم
 و چین در پایش پشخو شمع ماه
 کردن تنه تنی بنا اک باغ و تیان
 کردت تنه میوه کم کم کل عجیب
 بصافی صفا زن لولوی لالا
 زن تنه منزله راه شاهانه واری
 بفامست اس سرود و لفریبا
 سراپا حوره زن شیرت سامان
 بجلوه لاله زارن باغ و تیان
 عدالت که کردن ات منز مقرر
 معنی جان دل نیون بتاراج
 سوید و آسوسه کافر با سلمان

کمن یله گوشتن تیهو شور و غوغا
 سخا طر گوشتن غا لیه قنوی نار
 رشتن و اتنا و ک ماه نو خیز
 چمن غا لب سخت سنج پادشاهی
 غلاس شاه غزلو آسو مو لا
 شهزادی حیرت بکیبار
 بجلی تن کمنوی دل گوشتن با مل
 کردت پیوسته با هم تن خلاص
 ز معموری با علم آسوسه شهر
 نکه تنه آسودریا اک چو عتیان
 تران اس اریاه و هر سر کاک
 کردن شهزادیه تفویض این کار
 استه انچه وزنه اندر ده کاغذ دل
 بدانه کاغذ سپین مأمور
 دوین کینترن کردن تنه تنه مقام
 کردن یله تیهو عجب حکم صادر
 چمن بندری بگلنای غراب
 سپین آستنه زن باغ حیرت
 کردن سقف و تنو تنه زنگاری
 متن همزاد گلر خساری نیست
 گزها نسی نمی بهت در گلستان
 دوان یله جلوه نازک در گلستان
 کردت سامانه از شاهجی میسر
 مسافرین گزها تنه شاهیه پیدا

تنه بوزت گوشتن دل شوق پیدا
 صفت بوزت سپین مشتاق دیدار
 تنه تنه دیشه و تنه تنه سپین
 اکو فرمان چو از منه تا مباحی
 مستم چو سری بر خوب رویان
 بنقد جان و دل نازن خرمیدار
 عزیز از جان خود سپین تنه چو تن
 هر دم اس تنه در صحبت خاص
 یواک اس هر طرف تنه بکا کابر
 سطح بد چون دل صاحب کلان
 ژوپاری بندن هندی جگر
 نیز بیایی تنه کن مالک تنه حشر
 بنحو شخونی و چین زینا ملائم
 معا بر قید ضبط منظرین پور
 بجلدی اهل کارن کردنه فرمان
 سپین لو که بر بنای باغ حاضر
 فرک تنه جوی ز آب مصیفت
 و چیت گوشتن ارم ممنون نیست
 سه سه پیکر پریر خسار زیبا
 و تن و اسن تنه خد متنگاری نیست
 تنه یا و تنه تره زن باغ چا و ان
 روان تنه جنین منزه و غلمان
 هوای داگردن تنه ظاهر باج
 گزها تنه دیشه و تنه آشفته پیدا
 کران فارغ متن از کفر و ایمان

گرفتار بود آن خرم فرزانه است
کردن خلق جهان از عشق هر سو
ز به جفتی بصورت طاق سپین
سراسر عالم گرفته سحر

بنان عاشق صفت جانانه است
بجشن روی در هر ملک هر شهر
بخوبی شهره آفاق سپین
یتیم پادشاه در دم زانیت غنیمت

گرفتار بلا در دام گیسو
سپین آشوب عالم منت نه دهر
بخوش خلق و خوش حسن و بنقریر
گذاران رات دود عیش و عشرت

فرغیته شدن انکار شهراده گنج از آسمان و صبا جمال زیبا و عشق و زینت بهیمن ارشدن و

بشهر گنج آسواک شهر باراه
بر سینه نشین کهورن تل غریب تخت
تندی عدلیه ماری سرشاد
دویم حاتم بجود و زرفشانی
مسلمانان و نه کلاه شاه دیندار
شیرین چشمتین چاکر کمینه
بن منراک پسر سوسو نامی
ز ملک سلطنتتین تیرتند شمر
و نه کلاه آسویک نکته دانا
سینمت خوشنما از چهار ابرو
بصورت یوسف صوفی نگارا
تنه تضویحین گو نقش دیوار
صنوبر گلبدن شمشاد قامت
و چیت پیوستن پیوست عرق در آب
دویم جادویش رنگ غزالان
بنازان عشوه دیوان طبع م
دو ترک چشم ابرو از تیغ ابرو
به تیر غمزه عاشق آسومارن
سطح نازک خجرتست سبک کا

عجایب المنداه تا حد اراه
رعیت پروراه عاجز نو اراه
خراب حال ظالم عالم آ باد
تند دل فزیم اکر ام جهان
دو سس در این دعدا کار
بلطف حق سهاش آسوخ زند
بهادرته پهلوان تیر گرامی
منش نسبت و چیت سن لزل
بهر چارده ساله جوانا
لحم زن سو امت خسرو نو
نگارش نام رعیتا کلعدارا
تند قدر کس باس صندو بر
بلا بالانته بر پافیت امت
تند طعل بن لو کوکرمو
فریخا طر آشفته حالان
تند رخ سرخ زن فیهت گلاباه
کران آسوی بهر سو قتل آهو
بترگان آسوزن و نیر باران

کلس طیش کلاه شوکت بخت
عدالت گستر اراه ظلم گدازاه
کران از عدل بن نوشیروانی
جمل از دست جو دش ابر نیان
ز کجیر ویشوکت شس کمی نه
عزیز جان و نور چشم لب بند
سو شامس تیر پسند از جان بن
ریت تم بای تمند در حکم پول
چو ماه چارده تابان تند و
ز حسنش طلعت و امق چو یکجو
بنه صورتش ز سپین بنودار
تنه در گلشن جان نخل نو بر
تند رخ رشک شوریه هانتا
تند قدر و نبل مومن بو
و چیت سس بهوی چینی کران م
چو زلفن سبیل مندیج و تاباه
بن یامت نازک گون چارن
غریبن نا تو اتن خون ماران
کران آهسته کم دست افکا

مثال میم من عجب داناها
 برن از خنده کوتاه مهر گلقد
 بنور سردی تنه سرشته
 زهر غم آسوس و کاش که آزاد
 نه من عشق بنی طر که خیالاه
 نه ترساکه کینه بند کینه بندون
 بست آسوی خیالاه اک دلش
 فرسخت زنگه زنگه جاد عشق
 سه زیبا عینه کن شیشه هرگی
 قیامت ن سپین ان شوریدا
 شراب بخودی چیت گو سوخت
 چو ان می عشقنوی بهر سو سپین
 بهتن غم در جگر نار محبت
 سپین من از بهوی حسن آباد
 بزور عشق از پایو سو سو سو
 یوان نگین رخ را بر می
 دلک شیشه فوط از بارانده
 چو کن خون دلش گو جای
 چو دایم ن حسن وی عشق
 دتن از دست نقد دل سر
 به کت ثابت چم از هر صفت
 نوان دل که بدیده گشیده
 و لو عشق که قولا چاره کرس
 شمعکار راه زه چو کن به تریق پاک
 غلام کمترین شهراده کرس

عجب شیرین بیانا خوش بیا
 جوانا کیه عجب برین آسوس
 بشکل آدمی مثل فرشته
 ز خار درد و غم خالی تنه
 نه نشن دل غباراه کعبه ملا
 و چین کوه عینه پالن بنیو در فاق
 بعالم خو بر بوی یا تو چو سر
 خبر نس کعبه تقدیر چ نیم کیه
 زو پاری عین سر خبری
 به کت نشن برادرش از در کوش
 متاع دلش کیه از دست
 زله ون ناره چل عشق سیتس
 سپین سینه تنه بارع محبت
 زیاد عشق آن بهر و خرامان
 بناز آموز سپین ناز پرور
 بدوده آن دلسوز بر جوش
 چو مشکل شیشه طهرن در کوه
 فوط غم شیشه ناموس سرنگ
 سپین اشفتگی سوی عشق
 زهی ن دل که از راه شنیدن
 چو اکثر دل نغان عشق از ره گوش
 سپین مبتلای عشق آزاد
 غم من نری گته آواره کرس
 ز حسن آباد تراوت از کمان تیر

ز ره قل طم تنه در دانه نرسند
 سراپا غارت ایمان دین آسوس
 بخوبی لو چو سر شین سو ان داد
 نه پیوستن کلاس مانگ داغ
 نه عاشق کینه بند کینه عشق
 توی کن پان پاک سوشتاق
 و چین گره کیه کرس و عشق
 سو که مار من عشق و کعبه نیم کیه
 شهر گنج و نهو تیر شور و غوغا
 زلوس صبر و قرار از دل لوس
 ز جام درد و غم می لوس سپین
 لاله ون کیه می لوس ناز نیتس
 دل بران چو گر در راه بر باد
 سپین ناز برنگ سپید لوزان
 کڈان بکه آه سر و از دل گری
 گره هن خورشید مته ترک سپین
 دس نش نیزه عشق ناز کار می
 سپین از رنگ از ناموس رنگ
 کنو لوزت صفات سر لهر
 ز پستی میرسد بروج دیدن
 تنه گاهی یوان از راه دیده
 دوان عشق بسوز سینه فریاد
 به تیغ ظلم کعبه سینه صد چاک
 شهر گنج دل کعبه مبه خیر
 گر قمار بلا آزاده کرس

نه آسوم و د نشان نام چالوی نه آسوم بینه چانکو هوس مه بینه چانی دس لخم بد خوشحالی وندی چشمه بیابن تبارک مبارک ات نیس چھوی سر کووند	نه آسوم بوز منت پیغم چالوی لصده خی سرشت من و چھوت نم مبارک چھوی بیاسخی تعالی مبارک چھوی مه کرهم هر یانی مه روزم زندگی منتر نا و زندگی میان عشقبازان لوزه شهور	نه آسوم آرزو چالوی کس مه زه بیو شکستجه مه چون همگان شرم مهر یانی کرت چھوی صد بارک مه تے ژری پت کرت چھیم جانفانی مبارک چھوم دل نا شاد مسرور
---	--	--

غزل نگار گلزار در فراق یار دلدار مجا طیه عشق

ونه بوسوز کن تها و های عشق پیوت افتاده چھوین پای عشق نه ژری بوز اهنه تی زانک مه زه و نم کم دیوی یردای عشق به تیغ ظلم کریم نسیم کشته میه پانس مه ز ختم های عشق گلوس بو هول سین کیا و نت ام تنه مسکین چھوی فارغ زهر شے	ینه چانچ نه آسم رای عشق گییم کل نال نه چھیم جا داسکل کرت مکه ایه مکن گرای عشق بنا که بیت مه پیویم شوخ بدست ستکه چھوک زه بی پر ای عشق امید ز سین د پیغم مه کوتاه	سرافرازس کرت گو ک مال پیغم در سینه چانی مای عشق زه جبر آبیو کت کو هم گلو گیر تهوی در دل شیرت جای عشق گلایی روی کر ختم زعفرانی خبر چھا کوت ز پیغم نیای عشق تنن چیم لوله نایچ کرای عشق بینه د پیغم مه چانی ژرای عشق
عجایب عید گرو چھو مکه همرگا تلت گو هم مه لولچه نیله کرایه دو هس تر اس لبته زهرن دس زه چھوک سر کو بیل سرافرازان تپه والت ز صفاق شیخ دینار ز مغرب شهر صر و اتناوت سین آشفته دل شیدا سجنون بغیرت جاز شیرین دلونه بر باد کرت کم کم جوان جانانه جبران	فریاده دت رهت بو هم ازار غزیراه عالموک چھوک زی خوا ز لون چھوم نار لولک گلیدس زه کم کم خان و هس نارداوت گذرت ز تار کفرس کرت اوار کرت بر چار سوز و اسنصور کرت تی در بدر کو و هان عمن منتری کرت در هم واق	د لاه آسوم مه رچھومت مکه به به کر زالوم زه اسک نه چھوتمگار زه چھوک مرغوب جمع عشقبازان زه کم پوشید سر بازار تراوت ز لجا حابه منزه تلبه لاوت لدت کاست نه زالت بس کرت کو هس ط زور چانی هو د فریاد سین عذرایه بیت سرشته لوت فرک کیتن کرت کم خانه ویران

یہ آسوی گفتگو تر نا تو انس
وچین گزشتہ وارہ حال نامریاوی
ولو دلدارہ تھا دم کن ترہ زارن
تنہ چھو بس بچ پش اشو چھو منہ و زان
دل فرزانہ مہ دیوانہ کہ غم
لہ و کن چھو مزلہ و ن رنزار
نہ و چھی ماہ نو ابرو جی حشر
ترسم والنہ سینس گوم غریبال
نہ و چھی غمزہ ناوک آفت دل
گمت چھو م خستہ جان سینہ افکا
نہ و چھی ہو نخبہ نزاران چاہہ دلخواہ
قرار آرام راور غم چو سیما
وچیت یلہ و بر و ہو کیا ہنم مہ
لب خشک و رخ زرد مرا بین
تنہ چھو م جو شمسو وچیت کر
کنو بو بو زہ نا گفتار چالوی
رہ کر ڈیشٹ لک احال باوی
و دن آسوی و ن سئیات کا

و ن عشق گھی جانان سچاس
ولو بے قولہ زاس جان لو لن
مہ ہن ہن زاج تن چان عشقہ نان
ہران اشو دمیدم مرچھوم و موت
بداد و غم دلک سپا نہ بر غم
نہ و چھی ارہ زلفک رپیچان
مہ کرخی جان دل قریان بکیا
نہ و چھی شمسو ایہو مست جادو
کتر غم دل نہ کرہس نیم بسل
نہ و چھی سلس فرحت بخش نا شاد
سچاہ غم بو پیوی ششہ مگرہ
منجھی و چھکے نہ منجھو حال پیشام
نیم کیاہ حال نہ کیاہ سپنم مہ
بہار نو بہار س تیغ و خزان کیوم
منہ فل ہو گھن و ن تر جھت کر
سو کس ساعت بو واتے چانہ بر تل
پن و غم غصہ گوش و اتناوی
منجھوی ہو در د عشق منہ زواناد

ولو عشقہ اپنے عاریاوی
بو غمکین ہو لہ گو کس چان لو لن
بنہ و صفحت الوم مہ بوزان
کران گریہ ترہ پرت مرچھوم نینو مت
نہ و چھو می پور مہ زین نور خزار
بالفت دل چھت کر غم پریشان
نہ و چھی نیزہ بیت نازک اچھو وال
ترلم دل مہنت نہ جادو کار بد خو
نہ و چھو می نستہ خنجر چان پور کار
و غم از جان برین شور فرما د
نہ و چھی زاہ بدن چون نیم خوشاب
مہ زخم کار کر بر جان ترین ام
ندیدہ روی نو در د مرا بین
بر ردی دین پوسن عفران گوم
ترلم شر ڈیشہ نا دیدار چالوی
بھی لادن نہ سرتراوی کھور تل
پش پش تر ہن شمسو اسو سالت
بسوز دل و ان کیاہ بلس نا د

غزل سرودن نگار مفرد فراق یار دلدار

یتھے پاٹھ آسوی شمع ان لا فرو
سپن بے صبر آفت ناب و س
غزیر ناز پر ور خوار سپن
دزان اسور و زو شب نار حیرت
مبدل گشت با غم شاد شرا

ہران اشٹ نہ تر ہٹن رد جگر سوز
بسوز عشق پرانہ زان د پور
چو شمسو خود غم بیمار سپن
بخر غم من نگار س کھنہ کھنہ

دو مک آرام راتک خواب و س
سراپا آبینہ پائس فلو س سور
آسوی تن کہن نہ چن عیش و شر
بغیر از خون دل تر کھنہ چنود
شد اندر ہند غم آرا و شرا

دلت گو رنگ و تش گفند اس
 سپن ار کم نته نتر ار غوا نس
 اندر تش جوش گند نتر لاله ناره
 ارمی احواله پیو بر بستر مرگ
 کھشت در سینه عشق نارتقوان
 تنخی پاغن گلت گوتابیکسال
 خبردار و جبر کرد پادشا هر
 ز بیماری چھو نثر لاچار گومت
 وچین از پاپوت سرو دلا را
 و دن شاهن کرن افسوس آه
 چھو ہم کہ ادہ بی آرام گومت
 مہ رجھو مکہ رجھو میانی عزیزو
 یہ کیاہ گوی ات حسن بک کلاس
 مہ و د جگر س مہ کرشم پارہ پارہ
 ژہ و نم کیا زہ چھی لچر چین و ن
 بنت کیا آہو آہ بد کرمی کم
 بدانای مرض عشق کھٹون غم
 گمت چھو س دل لاچار واره
 تھی کرشم مہ کم در جگر جای
 زور و عشق و لونس تر کلاماہ
 دل بے عشق کیاہ زانی غم و سو
 مرض تہ نتر اتھ ازماون
 مرض تہ نتر وچھو مکہ مہکت تیل
 مہکت گمت اتھ تراکب بھرت
 نہ اصلا شیر و شیرت کارگر کوس

سپن زن نتر نتر گل انار س
 نہ روزن تازہ گی گل رنگ وین
 گیس نم لعل لب کسنگنارہ
 وچھت نتر خیش و اقرب و ستدا
 اندر زالت تھی ہمیار پا و ن
 سپن ات و ہر سی حالے بحالے
 چھو از غم گراؤ لگمت شکام
 یہ بوندت گو شہر لپا رہ پارہ
 گمت مضطربت ز صبر و یارا
 بو وندی چشمہ میانی نور دیدہ
 کو وچھو صبح شمس گومت
 مہ و نم کتو گوی نیر زلن آب
 گر وین زن چھو تر لگمت قباب
 ژہ سر سزی گئی کوه تازہ سروس
 ارشہ کنہ کیا زہ چھو کاران کاغ
 گمت کیاہ چھو نگاہ بد کرمی کم
 شہر شہ ظاہر کر ارادہ تہوون غم
 مہ اک مرضن دس سپن کرم لی
 فو طعم استخوان چھو منہ سن پای
 شہر کتھہ تگونہ یوزن رد عاشق
 ہوسپی نیر کن الش کتو چھو شورو
 حکیمو یام وچھو نتر نتر جوش
 نگو شخیصن انک مسحت مشکل
 دلوک جن شیر و شیرت کھن و نتر

سپن نتر لہ رتہ رنگت ہمہ پائیں
 پریشانی گیت مت شکموس
 نہال نازین زن ہو کہ سو بی برگ
 بگر یہ خون پان پان ماران
 ز بیم شہ و ن نہ گینہ احوال
 جلال باد و ہتک متا لے
 نگار نازین ہمیار پو مت
 ز بیماری وچھن گومت واره
 بعد زاری بران فرزند لخواہ
 زباغ دل نہال نور سیدہ
 کچھو خاری ہرت میانی عزیزو
 گمت کتو چھو تر لگمت قباب
 کتو چھو کتو کتو نتر مہ پارہ
 مٹھی کتھہ خوب قناری تدر و
 کل خنٹ ان چھو نتر مردہ گومت
 مہ نابان چھو افسردہ گومت
 و ن مہوون سن پان احوال واره
 شہر پان گوم سوئی ن درک
 بدانای کرن کیاہ پختہ کاماہ
 کلام عشق زانی مرد عاشق
 حکیم پادشاہن ناد داوون
 سپن نادان صوفی عقل و بہوش
 مرض دیشیت پوکی ری بھرت
 نہ زلوت سپن حامل شفاست
 تھی سپن تر عشق ہر گوس

مرص عشق چھو بی درمان پوئی
 گز همن هر بلا اهل شیر جان
 سپن خ شافی و کافی سودرمان
 خوشی کر سیده درد دل غم نه بم ترلو
 کدورت ترا و از غم روز دلشاد
 ذه بخشی شادمانی زندگانی
 بکلم شاه انس و خرامان
 و چیت گل گوسن چون لاله در غ
 کرس تر عشقه نارسینه بریان
 پیایی می چون مدبوش کز لوق
 شرابی حیت ترس لوه چچ و تابی
 و ست ناک اس چشمو کن لک خون
 ز همنون ترا و ت شر اکبر که زدا
 جوان گز ه میانه انه پیمان باقی
 دیک می میدونی کافی چھو میسی
 دل ویران بشیر باد ورس
 نگار نازنین بهت در میان
 نه لوزت بزنگ گو زهر بهوش
 بخوش لحن و با و از دلا ویز
 بکار رس و طبیعت گیت ساز
 ز موسیقی سراسر یلم و گاست
 و ننه وئی عشقه سوزس کن توت

دلدار چھا

تندرینی ره چھم سمنس حال ندرم با ورس
 سوز دل میدوی نبر تر حطه نبدنی ز آه من

دم عیسے گز همن باد بلا منت
 مرص در دل ز عشق یارین چھوی
 محالجه بهت همنه گویشیمان
 ابره کر حال چالوی از ره سلوم
 گز هک شاید که از حقانہ آزاد
 زه هر دم رود با شرت هم آغوش
 الوک خدمت گذار و در ستان
 و چیت شش طهر دکن ترنا خوش
 گل خندان بچیت سمن سو گریان
 پیو ان غم نازدن در خرمین غم
 گز همن خفقانہ آباد سخرابی
 ز جوش می سپن از چشم و بار
 سپن از جام عشق یار مرست
 حکیمو تخریه کر سیه مقرر
 سرود ساز و نی شافی چھو میسی
 انک مطرب کرک آ غاز لغنه
 متو کیا تل سرود ک خوش ترانه
 بطبع نقش سی بے پڑه خاتون
 متو منز و یرت اکھا سپن شکر تر
 بالخان اساد ورنی تی ریز

غزل شردن کا موعه عینان

سپن نه تربت حی میدا بھوان
 دوالت تر تربت دیدار س چھوی
 و پس غم مالی ای فرزند کن تھا و
 مرص کنه چھو مینه الا چھو کله معنوم
 زه بیت دادس و دا چھوی شادمانی
 گز همی دیلوه درد و سنج غم فراموش
 سو بیدل و اتنا و ک یام در باغ
 گلک خوش بود غم تر اس گلش
 کرک بیه شوره می نوش کر تون
 چھونه کاننه چیز جز می دش غم
 دلوک بان تر شراب عفران گون
 سپن خون جوشن ن مانند قوار
 دپوس عشق چھوی بویانه سانی
 برائے در فح رنج آن مکدر
 بنغمه جان بکلیکین شاد ورس
 سپن مرست سوز و ساز لغنه
 تهاوی از خوش تر غم تل تلو خوش
 بتن منز باک و زه از با هم کردون
 متو تر خوش ادائی کر بهتیا ز
 و نک کم کم غز لها شورش لکیز
 کرک از خرمین کنوا این غزل را

تن منہ رحیم لولہ ناران مارہ متو

بیبار چھا

بوز تر کاننه درد مندا مشفقاه غمخوار چھا
 شعله پر و تر یو شکر و ننه عشق ناز چھا

نقد جان دل تو میگویم نه جز سودای غم
داد ساری رفته در دل کس حکیمس باوه . لو
منتظر چهوس کیهانست بیمار شیهو که و حجم
عشق دادی شیخ صنعت تراودین ز تار پیرا و
گفت که کجاست سینه پیر وانه غم پیر وانه پیر
عاشق بیچاره کسین پیوسته رکوی دست

عشق دو کاش اوی کن گرمی با زار چها
عاره دستش نه اه غرض از پیرش بیمار چها
کس و غم مست است سودا برست چها بیمار چها
غم کس از افزار است شش طاقت انکار چها
زانه کس است معنه نش کنو نار چها گلزار چها
بسته چها دیوانه چها یا ط لبت بیدار چها

بهر گوشت جنونک پیر زین رست
ز درد عشق تن تیر گو حکم خون
گذشت بیه عشقه نارک زین باک
شهنش ترانه نش لهره ناوون
انگت مارت جوان هم نازین اس
میر بیت اسه وزان شاد و خرم
من سین موی غم کس نه گفت
بالفت پیر فریب دیو دیکهون
هندی هسته بالکل غم گذ غم
دلک سره پوره حکیم با و نکسته
هندی حسنه نش چشمه و طشت و د
منش در کار کیهان دیدار عیار
حکیمین گیه دیشیت عقل حیران
گتره سر دین پان پان نه عشق
و چین یکد آئینش من روی لکش
و چین بریکانه پیوسته تر من پان
شرپان پیران ره سنده سره در کف
خودی تر او است عشق جهاودانی
خودی تر او شده یکد مشرب عشق

فرزون اندر جنون هرگاه مده است
جگر دوسوزه سیت تن نازینش
کس دیوانگی جامن دین چاک
حکیمویه کسک ندیر چپم
من پیوسته بخت و جبار کس اس
نگار نازین نهاد و کس من منتر
بلوسن دل تر لوسن درد و کلفت
منو هر چند کوتاه لول پیر اس
من کس کس نه صلا بسد نظر غم
هنری شکله کس بالکل لکن نه
خیال با رخود درد دل طشت و د
پیر لوست حسن دیشیت عشق نوی نار
الاس کس کس تو کایینه نابان
پنون رخ شوی و چو شعله و کس کیهان
زین غیرت سو خوشرو گوسن خوش
شرپان پیران ره سنده سره در کف
گتره نان خوشش منساروی بخرد
خودی چپی بیدیدی بدین ملاک

شکر زیری تهنز پیوسته چو کس کس
تلو تنگل نه وون پیوسته سینش
تلون تر شور علم شو و ناوون
کسک نش مهرش منسار از انجم
نیش شاید ز دل بیمار ی غم
تندی صحبتک کسک نش منتر
ملک صورت جوان دین دیو دیکهون
نصیحت شفقانه کسیت کسک اس
کلاس کس کس کن نهاد و نکسته
من بسد و کس سر ته دین نه
کری پیر جی رد دل بار دلدلار
سپن هر دم تر روی از عشق بیمار
و چیت صورت پان پان مع افق
دس منز جا کس جی ان نش دخواه
پنموت با خیال با ریکان
گتره من نا خوشش منساروی فامون
بسا کس چو منساروی آسرفانی
چو کس عشق صفت دین ملاک
خودی چپی کفر اندر ندر عشق

بعشق یاریم دیوانه سپین
 بشوق دوستی یار و نیشی پس
 بهر تر ترا و گنه خسر او کین پان
 دس منزهت خیال یار دلخواه
 ز بس حشت پین مستی کرنی قدر
 بغیرت شوق دلبر لونه همدم
 یتھے پاٹن سو آسوی ہر شرف و قدر
 بحیرت آئینہ روی ملن خاک
 مخاطبت بہت خیال یا دلدار

مہ رویہ صاحبانہ
 کس سیت چھوکن محفانہ
 آتش برہم سینه
 و چھوٹس بوسہ دتہ سادہ
 پیمانہ کرت تڑ لو ہم
 پروانہ تڑ میا لودانہ
 زنجیر چھم زن بر پا
 محسوس چشمہ ماوت
 مستانہ کرت تڑ لو ہم
 غمگین کر تہن عاشا
 وچہ حال میا لوی وارہ
 سرور آسوس مغرور
 افسانہ کرت تڑ لو ہم
 مہ چھوہ اسہ ونہ ہونجہ
 در عشق تو سودا
 گلت گوات غم منہ تر زونہ

بکلی از خودی بیگانه سپین
 وچین تڑ آئینس کرن تر خجل گو
 خودی ترا و گتہ نس سین گکرن
 سپین نام پتھر آئینہ ترا و تون
 خیال وی زیبا غم اتن پور
 حکیمو در طبابت وچھوٹہ کتھہ سود
 بنار عشق دلبر درت سوز
 کران در وقت دلدار فریاد

غزل سردن نگار

غمخانہ کرت تڑ لو ہم
 رخسار چھوی آئینہ
 روزینہ میانی آدہ
 لوح شمع شبتانہ
 پروانہ کرت تڑ لو ہم
 پالبتہ کر تہن شیدا
 نیو غم دل تنہ سید لاوت
 قد چالو کیا ہر و آزا
 سامانہ کرت تڑ لو ہم
 تن ز جھم غمقہ نارہ
 درستی عیش محسوس
 از دلہ بہ میبانہ پنجہ
 گرہ یانہ کرت تڑ لو ہم
 مشراو غم آشنائی

مبارک لست چھو خود بینی مشی پس
 پین رخسار دیشٹ منہ فعل گو
 بخود بینی پیشہ مانی ہرن کیاہ
 پین رخ بر زمین از کینہ ترا و تون
 بعیرت پان پانس نش کرتیم
 تڑمک ان دل نسرا میڈ بہبو د
 ہرن خون جگر از چشم مناک
 گمت ویران بیاد کس آباد
 وئی کیاہ زنگہ زنگہ کیا و تون زار

دیوانہ کرت تڑ لو ہم
 کیاہ گوی تڑ میا لوی کینہ
 حیرانہ کرت تڑ لو ہم
 بی قولہ ڈ لو ہم وعدہ
 تہز کار شمع ادا تہ
 زلف تو اے یار زیب
 زولانہ کرت تڑ لو ہم
 کس نخ از احوال باوت
 ڈیشٹ تہ حم گو شمشاد
 سیددہ نا بیچارہ
 بریانہ کرت تڑ لو ہم
 گوس غمقہ چانی مشہور
 وچہ میاں آ رہ تہ کخبہ
 منسکین چھوی شیدا
 بیگانہ کرت تڑ لو ہم
 تڑو ہم زون تہ ناہ دو ہفتہ

زور عشق پیو در ناتوانی
تغوی نهو و دهنه تسلط آه
نهایت مضطرب احوال سپین
بسوز دل من منو منمدا غم
چوسنی بودا دل دادن و آری
دشمن منو چوم مسیران کرم
به نیش غم گمت چوم خسته لیش
پریشان کار چون زلف تابم
چوسنی انزوان اینی عاریانوی
فراقه یار ندیدی در بلا پیوس
ذه تراوت یکس چوم و نه
غبار راه سن آباد کرتن
به دور رثار النوک و نای چومنه
اجابت گوس در دیار باری
قدیمی چوس صفت عجز نوازی
کرن نازل بلای خشکالی
خصوصا کاشن سختی کشیدن
مهرباناه چو کیهان تو کار سازه
کشایش تن کرن از عقده پیش
ز بنیابی زهر تن تاب ناپود
ز بس گرمی زراعت سرسخت
بسختی شور مرگ و تهر بهر جا
متاع مرگ خلقو دلو طم از زان
تنهی سپین بسختی خلق بیسان
رئیس شهریم اسی کهن سال

۲۱
سپین پیرانه سرد رفته جوانی
خرامان قدره از رفتار پیوش
چو زلف خود پریشان حال سپین
خداوند آره چوک دانائی اسرار
کبران محتاجی حاجت و آتری
غم جمجم لا دگمیت نهایت
چو کن مرجم متقوم از رحمت جوش
بهیموت چومس چومنه تا بطلقت
چو بے سامان نیموت کار میانوی
معاوضات غم شادی مشیم
بهتری فریاد رس و علی المن بس
سبب کر جموت کرمو نه روم
دوم دل تشنه لب چومس چومنه
یله قدر بهوم چون کمان گوس
کرن لشن چاره رن چاره سازی
خداوند از قحط و خشکالی
فقیرن ناتوان قحط دیدن
نجوبی چاره بیچاره کرم
پریشانی ز بهن از قحط در گنج
شرین گو تا که رادق کوسن ب
هزاران کشت زار ان سرسخت
ملک ن آدمی بخواب خور و د
جو و گندم سپین گیران نرا ز جان
سپین یله بل گنج از قحط عسرت

زیانکار
بهیموت غم کهن مضطربین کیه
دش از دست دست از کار گوس
بزاری لوی دل کر با خدا غم
چوم بنیای احوال دل زار
تقدرت مشکلسان کرم به
بدل شادی کرم تن از غایت
یدرد و غم ضعیف و ناتوان غم
قدس جمجم گمت از بار فرقت
غمس منزیا الهی مستلا گوس
ز بند بجز آزادی به ششم
بقدرت میان بر باد کرتن
به نیش لبر شمس و انوم
و دن و راه بسوز دل بزاری
خدا تن ناتوانس مهربان گوس
سبب گمت لبر لاه و بالی
امان ده ساد از زان حشر خالی
چو بے پروا خدا یاکه نیازه
تندر پنهاناه آواره کرم
سپین جوین خشکی آب ناپود
چو گوهر گوهر جا آب یاب
سپین مکر مخالف قحط بر پا
بسختی خلق شیر به پا و سرمود
مرن نیمه مرده بروی اهل عرفان
تهی از عیش و عشرت پیر حسرت
سمت گی پادشاهین شهنشاه

باحوال پریشان جمیع سپین
 سپین میوه در آگه سیتن مکن بهیم
 بستنی مرنه بر سبزی گیاه مرواس
 و نیو مکه شایه سیدو غله وافر
 در آخر پیوک اندیشه دور
 کشتن در شهر نراوی کوچه بازار
 چهل لازم کاروان سالار است
 اسبه اک شاهزاده دکنه همراه
 شهرن پو واته پید بر عام احسان
 ز مجلس تنو گنڈن کل پیش سلطان
 ز بیماری بچوس افشده گوشت
 آگاه و ناله تراوت تنگ است
 زلم شاید نوی سیتن مرستی
 یترس مرض سفر نافع چو حال
 کرت بر خیر خلق الدنیت
 شمس گو بوزه و ن دل سیرت
 یه بوزنش نگار سن تازه گوزنگ
 منون بولن بشادی همچو بیل
 هتن نوشن یه بوزن کبر سکه تم
 کرن تم محبت اک گرم چو شمع
 بونیز چو کس کاروان لارلاق
 ز حبش مشک چین راه لکن بار
 بد ریاضت شتا و زن نهنگ
 پتن پرت سیتن سبزی و ک
 سطره اسباب و ان شهبانه

و دان شاسن و ون ن جمیع
 کرن لفل مکان مختصر لازم
 چو بهتر حرکت کن کن کراس
 هر سو عقله بیت گرد و ره نادک
 گنڈن در شهرن آباد منظور
 مگر عیبه شهرن ناسر حد بند
 دلا و مرد سا زور و اسان
 یاسا شس پکو اسن بدل شاد
 لکم محنت شمه هزاره سچ اسان
 مه پید وی حکم اسن ناحیه
 یه ستر خسته دل خج مرده گوشت
 در آن طراف بوزم رنو بچو
 گنڈم حال نراوی ستر دشتی
 خصوصاً تنو غریب خدا چو
 بر غمت از به دل هم مدد خجست
 معنی دلو حضرت از رضا نش
 فلوس دل تنو فلوس آن سیتن نگ
 گرهش لوتش مرده وی دستان
 بچستی گنڈم کبر به سفر تم
 دین خلقن کرت راه مدارا
 گران قیمت تنو وی چو جنس لالوق
 لکن و نشتن سبزه باریک مان
 لصجرا در گکار و زن عینک اس
 پتن تم شاهزادان آریاه دیار

نخدمت عرض شاهن کمره بهیم
 مقرر در هر روزن چو عازم
 دپوک تم کو رکن چو راهی خاطر
 بهفت قلیم علم سیر کرا وک
 الو مول بهت تی اس غله سبیا
 چو منزل و رتبه راه خطر مند
 کرک پید هر بانی ایش بهت شاه
 گنڈم پو راهی شهر حسن آباد
 نگار خسته دل بوزت یه فرمان
 بمن سیتن گنڈن آباد لاره
 بهت در خانه چو کس لکنک اسن
 بلا شکستی مدیت ادب و چو
 حکیمین بهت چو قول مقبیل
 بی آسایش خلق خدا چو
 بیامن منتر تنو ی تم کر رعایت
 بشن و بوزه در حال شفا نش
 تر لوس خاره فلوس نراوی نکل
 سیتن از خوش نگار سکر افشان
 سراسر دل پریشان خلقن کی جمیع
 کر لوتوه جمع کنه است با سوا
 حکیم آتش فر خنده اطوار
 سبک و اس تم شتر خوامان
 یه پیش شاه ساری اتنا وک
 بهتن سیتن ز حبش مشک تار
 بهتن سیتن بطرز خسروانه

سپه راه کندن شارت ز لشکر
سپهرت بر فردا دوشاد و مسرور
بچالاک و تند و پر تنگ و
تیر بوزت مول کوتا شاه دمان گوس
تیر بوزت ترا و غم ز قنار چون باد
سر سر غم دلاور سپه روان آس
پیکان گو کاروان بامشک تاتار
تره و ن آس و بر نهی کار و اس
متر در دل غم ایل و عیال آس
ز گرد راه دیگر آبر و دار
یتھے پا بھن بچالاک پیکان گے
دلوک نت دیر ترا و کخمی خرگاه
کرک نت فرس از دیای سادہ
ز جام بھوشی دلوک می ناب
سپن از شور و غوغا عرصہ عالی
چو بخت نکینجا آس و سیدار
چھ ندر غم غفلت کار غافل
انزان در مذہب عاشق حرام است
میرد بر نیدل تن ایوی حال
بہش یاری کران اندیشہ دور
نی کوہ سیت وصل با رحا وصل
غرض مید چھوی بن آسان شکل
قبا تراوت لباس سادہ کی براد
سپن تن خاک ر لا گسرتہ و اس
بر تن لبرش وزت فدا لاگ

۲۳
زیر پوشش سر غم جنگی دلاور
پگاہم و ایہ ناؤن کوس حلیت
زلن آسوی مثال باد صحر
دپوس غم میانہ چمن ہندہ لالہ
ہر تن لارن بر آہ سس با د
ترہ گندت کران تن با ساری
سوہ ہر و زن کرک زار عطار
متر در دل خیال سوہ و سوہ
ز بحر یار دل تن پر ملاک سوہ
ز راہ دوست تن لاون ہو آس
دوہن غم بکت اک منزل کرک طی
کرک از ایران شاہ دلاور
لجسرت بیوٹہ تن ہنر شاہزادہ
سپن ہر مست غم در خواب گوش
نگار خستہ در خرگاہ عالی
خیال لبرش در دیدہ جا کرد
ز غفلت پاک غم کی غم چھ واصل
پیوان ہنر رہ ستر چھی ہون تن
چھ بیتابی تیر بھری ہنر چال
دین ایدل شہر یار و اتاک
گرہکے کوہ باد لدار واصل
ترہ مید طلب ہنر چھوی ویت یار
خیال شاہی ڈی ہزار دگی ترا و
چھ یار سن از و سنج سرفزاری

زیبا نگار
سر و سامان آہ آمادہ گو پایہ
بشادی درا و ساری کار و آہنہ
ہنس کتہ زن ہنر حرامان آس
خدا ہمراہ چھوی تن چھوک حوالہ
پیکان تن سیت کم کم نو جوان آس
دل جان آس ز خد متگذاری
سپن بیتابی ل تن نا زہینس
سوہ در سوہ دای دیگر آس و شیدا
گرہان آسوی تن سندر تہ رخسار
سوہ دیشن ادلد پانک و آس
بیابن لکھن ہنر و ات ناگاہ
عجایب حیمہ زر کار بر پا
سپن شب پوٹن ہر ط ساقی خواب
کرت خوف رجا از دل فراموش
سوہ مست عشق ترس و دیشیا
خمار خواب از دیدہ رہا کرد
بغفلت کار ہر کس غم نام است
لگن ری کرہ تن ندر لاون تن
نگار نا زہین از عشق محمور
ترہ آخر بر در دلداد و اتاک
دین فیرت دن لبر دای قتل
گرہ ہنر بار دلداد واصل کار
چھو کھی عاشق خودی تراوت کی
ترہ چھی لازم تن عجز و نیازی
اتھ دارت ترہ تن شاہن گھ الاگ

عزیزه سپیکش تر نش بهت حواری
شوی نه عاشقی نه پادشا هی
دین لازم پیشیاری وستی
که ورن تل لبر سر تراوه چو شک
سهاه بهتره چوم از بهر جانان
بجز ذات و صفات اندر جهان کینه
دران شناسین من عشق است
همزگی بنک سنگ بایار
چو نی غیرت گمت عشق کمل
گزه جی حامل وصال جاودانی
رشن عاشق استندی زنگ یاست
سپن یکزنگ سی چچی کار سازی
و میره خلق لغسانی چه تراون
دل نمکین سپن تر شا دو جورند
سو دلبر میا تو دو دایره چو شوهر
یتهو ی بهوشوراه گرغم مقدر
صبح بیه فلوته لورانی سپن نب
سمت سر کاروان بهر سلام آد
نگارن دلپوشن ای کاروانی
نی سین ترش جمنار روز یو
بدل کانه بدوی کورت خون سمیت
باحسان و گرم ترمنه چانی
بجان دل چه اس جاتی فدائی
بتیغ حکم هرگاه خون مارک
مره گا در زاده گستاخانه و قوم

ز بقدری گزه حکالی بمقدار
ز دل تم یوز تره مش ترچ نصیحت
کرن چوم شرط اول ترک هستی
ز سر تراوت خیال خام شا هی
کرن گنم در علم پین پان
دلا پالز لعل و لک کیه نام تهاوه
سلوکی عاشقی دونه ارشاد
چو شرط عشق بازی بادل تنگ
یاسر ع د کدلت رهن تندی ل
چو دلبر مست ناز به نیازی
لئی من چوی یوان عشوق میت
یهوی قاتون چو مردان جفتن بهند
حمید و صف رحمانی چه پا ون
نشان لبونی زیکرنگی نگارن
امی داژی لعلی تهاوه منظور
دس سین یی من آس کت بات
نگار خود نواز خیمه شب
کرک نش ساروی سرخم بتسلیم
تو هی پط چم کرن اک حکمرانی
مبادا کانه اکاه ترنت بهو فرود
نتیغ کین بو گردن دمه نش
بدل فرمان چالوی کونه مالو
چو فرمان چالو فرمان خدائی
دلپوک تم یو چو شرط دوستداری

ای نه راست عشق کجکلا هی
گیر راه موافق با طبیعت
قبای پادشا هی نیرودت چاک
که طبع تهاوه نشان و نام شاهی
بعالم چو مینه جز نام و نشان کینه
موافق پانی کیه کرام تهاوه
چو کھی عاشق سپن همزنگ بایار
دوئی تراوت من بایار یکزنگ
بیکرنگی سپن دوست فانی
کرن بر خوبی خود عشق بازی
حقیقی عشق آسی محبازی
فقیرن حاصل کن عاشقن بهند
بگو ترش دل و بس عشقن یی پند
جوانن مست عشقن بهوشیارن
یهی کراماه کره پس مقرر
ز بخوابی گیران فکره منزرات
نگار خوشدل ز خیمه بردارو
بجای اس ها آداب تعظیم
بر عینت تو ه سومیالوی حکم یوزو
بدل کانه میانشی مرس کرونه
تنو دلپوششها اس نبه جانی
چو بر سر اس عادت کونه نرالو
تره چوی هر سالو آیت بدو مارک
یتی پیله دوب نخود پتوم ساری
زهر حب نسب بیکانه و قوم

تو ہی چھوہ خوش کرن دل میاں لوہنگ
 بد ریائی لقمہ کمر ایرہ دن گے
 و لونیت کیاہ چھ سانی عقل کوتاہ
 تو ابی ہیو خط زانن چھو لازم
 سمیت ساری دی پو آشیہنتا
 بیک صورت چھو لازم فرقت زانن
 کرت در بے میزی اسقہ نامور
 نہ بوزت واریاہ دل خوش سلیقہ
 براہ یار جانی خاک سپین
 سپین شہزادہ کا در ہر جانان
 پر صورت رٹن یلہ رنگ لبر
 سپین لبت بلوہ کر محبوبی یار
 ازان صحرا و تہت با کاروانہ
 بیاد چشم زیب چشم آہو
 پکان بر یاد چشم یار سر مست
 رٹن منزل پی دلدار کیاہ آسو

تلم از دل مہ یا مت شر
 بولت یار گتر ہس نادان
 ہون پئے بوز مس نیسباہ
 کر م عشق نسوس سرتل
 شو بہ ون رخ زہ مند گل
 کمان ابروی چھیں پتر خم
 دو چشم ناز مست
 زباک شیرین شکر خندہ

مہ و نتو د و ب سچو بیخوف مہ بے رنگ
 چھ آسن پادشاہن عقل عالی
 درین حکمت چھو عالم پانہ اند
 اس نسبت نایہ شایان من چھو
 کرت گمراہ اس ساری و نو کیاہ
 حدیث معتبر چھو ی پیش ہر یک
 دل و جان حکم چانوی تھا و منظور
 سر ہستی رٹت تراون بستی
 دل زچرک دی تن پاک سپین
 در آب بستی غم کرنے بیباک
 وچن غم رنگہ از رنگ دیگر
 ہر ان تن شوق حسن روی نیبا
 شہرستان نیبا گوروانہ
 رٹن سوک و ان حشریم بوسہ

غزل سرودن کا شتیاق یا

سو دلبر وارہ ڈیشن کر
 سو دلبر وارہ ڈیشن کر
 چھو از ادن ہس لادان
 نگارینا و چھوم زیب
 سوید دارت دیم کر تل
 معنیر زلف چھیں سنبل
 زمثرگان تیر ما دتھم
 بچوہ بر مہ دون ہر سو
 چھو من مت و شکر بندہ

یہ بوزت خلق ساری حیرتن پے
 یہ کت اصلاز حکمت کر چھ خالی
 مگر در مذہب حسن مہم خادم
 حکم اسند سجا لازم انن چھو
 چھو محض کفریتہو ہیو امر مانن

چھو مری از ادب با فوق پیشک
 بگت ناخی لو کو متوتی و ن لست
 براہ یار طرشت آس ہستی
 درین حکمت چھو کامل عقل حیران
 لباس دل بصالون صفا پاک
 تجلی غم و چھون از خوبی یار
 پکان آسو یوان لوی زیبا
 وچھان آسو ی تنزی چشمہ ہر سو
 پشان کیتاہ مشان بتر غم بختہ
 گزٹان بتر صبر نہ آرام از دست
 کران اظہار شوق یار کیاہ آسو

بشوق دل رٹن در بر
 کرس قربان پادک سر
 تنندی شوق چھوم ہر
 بود اس ہر گرخت بردر
 نہ چھوس گفتک چنبرہ
 چھ بینی نازنین چنبرہ
 چھ بنگالک زہ جاد و گر
 دہن چھوس چشتہ کو خر

کرنازک د لا رامے

صنوبر قد چھوشتس رعنا
سوئی از دوانه مه دادس
بنار عشق زالن چھو م
بوزاه قولہ ڈے نہ نش
یہ نارن چھپل مه لافون چھم
مه وچھ سکینه بر صورت

گل اندامے وگفامے
سو دلبر واره دلش ک
چھو سروس در جگر منت
تھوم کن واره فریادس
جگر مه ہولہ گال کن چھوم
پتہ اصلا تلی نہ نش
دل نہ در مه زلہ ون چھم
لین گزہ مغیس کن وت

پری نش شو بہ نہ

چھو از شمشاد زیبا تر
رٹس دامانہ در شش
ہمن مه چھومنه لوک ز
برس تل و زہ تراوت لر
گمت چھوم سبنہ زن مجر
ز نور حق یہ چھوی منظر

رسیدن کا بغیر درخت آباد کہ وطن مالوہ زیبا بود

یکن القصدہ پی تم اجڑ پند روز
چھو ان تپہ بلبل شیدا گلزار
لب دور یا سرائے در میانہ
دتن منتہ خیمہ رنگین زیبا
نٹن گو در شہر ہر جا شہر ہور
بسوی کاروان بہر متاشا
سوساروی کاروان از شک خوشبو
منقش فرشہا آمادہ کمرمت
عیان از روی اولوز اچھی
نہندی سہ خوتہ کھنہ نش کم
زلف تس مایہ دوکان عطار
کران از تیغ ابرو تسل ہر سو
وچھت مت سند نازک نشہ خجر
لش با قوت مان لعل خوش رنگ
تسند قد اسو شمشاد سرفراز

بحسن آباد و انت مختصر بود
شادی رخ تبتا بندہ کیاہ گو
بہ ناون مقرر کاروانہ
دران گلشن سبیل شیدا چوبیل
چھو آمنت کاروانہ از رہ دور
وچھو اک طایفہ فرشتہا نہ
سراسر خوش لعلت خوشخوتہ خوشمو
نمن لہٹوناز نین اک لہ جو اناہ
بحسن خلق فنل طوارشا ہی
سراپانا ز جسم جان خو بی
توی کن مشک چلین سست بازار
نجدستی کمان ابرویہ چارت
گزہن اس خستہ کم کم جان مضطر
تن سیمش ہر سر چشہ نور

چھو کوتاہ سو دلش شہر لدار
زلوس غم چھو گل درخت کیاہ گو
ولکین پانہ گو در بارغ زیبا
لین غم یارہ سند خوشبوز ہر گل
تہ لوزت در کئی شہری لوک ہر جا
نمن منز ساری شاہی نشانہ
عجائب خیمہ ما استادہ کمرمت
نہایت خوش لعلت از برکت دانا
سو آمنت یوسف تانی بعلم
جبین نہ روی تننگان خوبی
نشوخی ترک شمش مست جادو
گرہن خلقن منزگان چن مارت
دہن نازک تسند زن غنچہ تنگ
حجتم تعدہ طورک کمان کا فور
کران پامال مشتاقن رجباز

بهت در خمیه عنای کجکلا تا
 بجمع روی او پروانه سپین
 سٹھاہ خوشرو جوان ہم تر چھپتا
 نگارنا زمین زن یوسف ہر
 اکس ہنس دوس کرم اقامت
 زحجر یا لکوسب گوس مارہ
 وں تمام آسولازم مہ کرن صبر
 گیمک وایچ فطرت لک بے تنگ
 مگر یتھ کت چھکستہ خانی ہر سر
 گزہ بود در میان شہر دلدار
 تھے بہت سادگی کاروان و
 بنقد جان و دل ساری خریدار
 بچشم شوخ آن ہر مست جادو
 کرن غم کشتہ خلق از تیغ مزہ

کرت بر پامعجب بارگاہ
 بحسن آبا و خلق و منسری شکل
 بسوئی خانہ فیرت متہ چھپت آئی
 سو عاشق خستہ دل یدہ بیوٹھ دریاغ
 سو دودہ تہ رات گو ترن ن قیات
 وں تمامت کو آسوسن و رہ دور
 رشتہ وانت گزہن چھوم صبر جن
 گزہت وں حجابانہ وین باز
 گزہن گستاخ تر نش کر چھو
 وچھن کونہ کو چہ منزہ زمین ہا
 بعد جاہ وشم شہر سندر او
 زحسن روی او شہر کس اسر
 سپن بے صبر و بے آرام ہر سو
 پریشان گمین بے صبر و آرام

نماشا بہن چھپت دیوانہ سپین
 وچھکن ن تحفہ در ہر جا کر نقل
 سپن ن من چھرسن آبا د کوئی شہر
 چو لالہ بہت دس منز یارہ سند داغ
 کرن مسکراہ دلاون کیا چھو چاہ
 لہ وں بہت لہ وں نار مولے
 وں تمام دورہ دورہ اس لتنگ
 زھوم شاید ہناک شوقنوی لار
 چھو وں شرط ادب ن ہر لدار
 بنم دیدار سندن غایبیا نہ
 سپن ہنس کو نفس ہر کو چہ بازار
 سپن دیوانہ و تھو غوغائی محشر
 ہر سو آسو تراون تیر غمزہ
 تہ دیشٹ شہرین گو مند ن تمام

آگاہ شد زیبا ی دلدار از مقدم نگار بفرار و شکست حزن اقامت طعم و شراب

زبس غوغا سپن یدہ گرم بازار
 چھوت سالار دوتی مگ جوانہ
 شندقامت نہال نور سیدہ
 سمن بویاہ بقامت سہر و آزاد
 تنر صورت پر از او شہر کس
 محبتہ سیت مالال سپین
 ہم رنگی و ہم رنگی سر اسر
 تھوئی ہر پوچھو سپین شہر بایر
 نوی کن تر شند غوغا سپین

ازین معنی سپن نیا خستہ رار
 بطاعت بدولت زن سو قارون
 بحسن صورت معنی رسیدہ
 فروزان اختری از برج خوبی
 عظیم المثل در عالم کنوی بس
 بہ محبتی سٹھاہنس گو پر یون
 بحسن صورت معنی برابر
 سپن شہزادہ شند تدر بیر لاین

ز شہر گچ آمت کار واناہ
 بحشمت شہ بصورت زن چھو پورون
 ملک غوغا بصورت آدمی زاد
 درخشان گوہری از برج خوبی
 یہ بوزت واریاہ خوشحال سپن
 بر غبت لغت ہر یوزن و یون
 صفت شند بجا طر گیس جاگیر
 رتن حبت شند تدر موافق
 نوی مجبور آتک مجبور سپین

سمن مجنبن با مجنبن لغمت
چو ناهنسن بهندی گفت
زبان از شکوه تلخ جهان بند
لغتش عاشق دل داده سپین
ز فرط خوشدلی شادی کرن کیا
خران کاروان ترنجه ناوان
محمد اندامه خوشتر سیرت چو عشق
بفضل حق مبین نهیو شکل آن
ستمکاری چه قانون کارام
سراسر ناز و نستی بے وفائی
برکت عالم چو از خوبان گذشت
خصوصاً آنکه خوشتر و خوشتری
کرن زیبا یار عاشق پرستی
چو و ن لازم کرن ترن میربانی
و چغت ترت پیو که نوک غرت
زمین پراز لطافت تیا سمک گی
سها شهر تر کرن شیرین از جان
بغتهای گوناگون مزین
کرت ترت سیت ای که علامه
بیاتر س پی تعظیم ترا و ن
بوسکین چو رپس برک جهان
تعجب چو سرحین چیم مهر بانی
ز روی لطافت مینظور تھا و ک
و مینون گوسرین اگر امشاهی
مگر نه از کمال سربانی

پنروی پوز کر چه ناهنسی قیامت
ازین حشت سیرا ایدل ته کرم
باین شیرین حکایت باش خورند
صفت بوزت سها ستر نانی پیر
بجلی گیه نزد دختر شاه
نگارن بوزت ستر مهر بانی
گمت ستر غایبانه میا نویت و نوق
و چغت بالکل شیرین غنوار لاکم
تهنده اینه بین چو شکل لطف اکرام
چو معشوق صفت سرخ بر روی
ولیکن خجی چوک ناندانش
مه چوم دلیرین عین عنایت
زعاشق در وفائی پیشدستی
ضیافت تر کرن کم مهر جهان
ان تم اشتها قدسی سرشتن
کرن بیه از کمال بهوشمندی
عجائب میوه ما الوان بیامان
لدت خوانن کرن ای نگارن
غریزه خوش تمیراه خوش کلامه
و ن منو نس پیامه خوش کلامه
سپین مهمان من تر بهیو سلیمان
زه کثر تر میهمانی اسر لازم
دل غمگین من سرور تھا و ک
بوجھوس کیا چیز دغرت پیر
پنروی پوز کر چه ناهنسی قیامت

ز مجنبنی تر که و ن کلفت و غم
ز ناهنسی چو اومت بر نه عالم
سه زیبا شایق شهرزاده سپین
به مجنبنی سها ستر نانی پیر
سراسر ستر نگارن قصه با و ن
ترس غم ته کرن کیا شادانی
مه پٹ نادیده گریو ت احسان
کرم تر دلدهی دلدار لاکم
چو رسم دلبران جو روحفائی
نه چوک انصاف نه زانن نکوستی
دل چیم فدای یار خوشروی
چه جای شکرتی جای شکایت
دین از روی لطف مهر بانی
سپین آماده با صد زوایمان
بلذت کیا لغمت خوش نمک گی
نگارن کتو عجب سلوای قزای
کرن آماده الوانها ملون
نگارن کیا و نی ستر با یارن
ضیافت پیش کش ستر اتنا و ن
زه کثر تر بیایه چیم دپتر سلامه
زه بهیو مهمان میبانی میزبانی
سه میبانی اینه ای کر چیم بون نام
به بوزت کرن نگارن عذر خواهی
غریزه نه سیت منز لاکه کافه یار
به کرم بے تعریف و نانی

ترحم به نهایت یثیر کردن مه
 مه بر سر از تفق تاج تھا و ن
 لیمه در زمان تن استقامت
 زه کل گذشت چو سر کمتر غلام
 کرن دن از وفاش بنده کی چیم
 تمام عمر در شکرانه روز نس
 نگار است بد ر عشق بولگس
 دس دن سجد تن بهر دست بهر سو
 سه شمع از عشق پر در دوفسانه
 تمکو واقف فقط عاشق به عشق
 چمن تن فاصد س آداب تعظیم
 سو بخت سوی زیبا گزیده ای
 ننه من گفته کهن الا غم یار
 سین دن حکم افطار راه کرن تن
 تولان یله لغمه از لغمت کھول سو
 ز نار عشق دد مت دل بن تن
 کهن تن منزه و اریاه مضمون بوزن
 کتقن دل تن سو معنی فکره تارن
 گمت پائسته دزد خیر از عشق
 بعد عشق صادق سپنوت
 منس بید و نده عشقن جای اسی
 دس اد چوم هوای سیر گلزار

عنایت بر عنایت یثیر کردن مه
 در آزادی با حسان بند کزین
 نمکه ولس حقوق شکر لغمت
 کرم کرم نه مول بهتو تن با حسان
 بهوی چوم عهد تیو تام زندگی چیم
 دوتا کرم مه قدا از بار حسان
 کرس عهد وفا صادق لاس
 ز حال رد شوق دل به پیغام
 تمکو معنی نیاز عاشقانه
 سو قاصد خبر بالکل زمعنی
 کرن خوشنود پائش شکر تبریم
 این غم بر نه کرم غم خوان لغمت
 بینه چیم آسو گو مت عشقه بهیار
 خصوصاً لغتاه از یار و اثر س
 دوانس ادلد پائش بیون سو
 سو قاصد تو بامت شپس زیبا
 پیئی تخیر خود افسون بوزن
 بد انائی تمکو مضمون تولت بیون
 سدیو مت رجگر تن تیر از عشق
 دس گو تن گز همت تنو پینه پانه
 گز هم معلوم تن کزده ای اسی
 ز همن مته نال کم جامه رنگین

مه ساری کار و انک باج نزل
 بالطف کرم شرمند کرس
 بخدمت دپنه نس عرض سلامه
 مه تن پک گرفت نقد دل جان
 به پیمان پور چون پیمان روز
 بویکتی کرس عهد پیمان
 تنده رخ کعبه چوم محراب برو
 بز بیانی سراسر کزده اسلام
 تمکو معنی سراسر ذوق ته شوخ
 حدیث در دکیاه بید وزانی
 غلامس تولنه خلعت خت شاهی
 وچمن تن منر عجب مان لغمت
 و صاک صوم زن آسوی رن
 دوانس جان پر آزار و اثر س
 جوان شربت فراقت تن تن
 نگارن قصه و لونس لفریبا
 سه ایما هم تن کم معنه ژارن
 نگار از عشق سپنوت چوم مجنون
 مه پک از جان دل عاشق سپنوت
 گز هم سره چای روی میا نوی گمان
 دین طاهر کتیزن کن بلوغ
 کرت پیرا وزن کیا لغمت چین

بر آمدن زیبا در باغ خود و بنا بر بلا خطه نصیب و نیکار نمک

بهرن سیت پائش و نزه دآ

بصد زو ادا از خانه در ایبه

گرس پش کشته مهرش شش سرش
 نمون ایشیت مشان گلگون شبدیر
 خدنگ غمزه بهت از قوس لبرو
 سه زن در امر پشی صید اوجان
 یتیمی پاشن بکن گیه از دریاغ
 زلف مروت دوانی سنبلی ب
 و نان می آست به تهنه زونه دایه
 سخن طریل پیونچان ناون
 کردن تهنه جامه از نازک کردور
 نمایان آست زن هفتاب آب
 زرو شیر آب تیر با آبرو گو
 برای صید هی دام تراون
 ینه آبر اندر پیوموی آن حور
 مشکین مو کردن تن کیت خیر
 روپ دستو لدن بر مین آب
 بباطن یانه ندس بتجو ییس
 دین مید آست سی شوق میالوی
 بگل چون طبل دیوانه لاران
 به بوزت تملو از شوق زیبا
 بگرد قصر دلبر با دل صاف
 کرس نه بیاید وری تن نظر کرس
 سپن بیجان تهوی گویا که کتر گرس
 نه بوزت گوشت نه بیاید ل نرم
 چو گل تهنه نال ز کیمین جامه پیرن
 خرامان گیه ز روی مهر باقی

سوگردن واد زیبا مثل آتش
 سوار راه خوش لقامت پش نمودار
 کران یکاه آست قتل عام هر سو
 شکا رس آن رانر سیگم نه
 گلان تن و چیت لوبر جگر دلمغ
 کران از غنچه لب کاف خند روشن
 دوان و ن تن نگار س جابه جابه
 بصحن باغ حوصاه آسون خوشتر
 بدن تهنه عیان گو شعله نور
 لدن بده آب رخ بوز واره
 ز عطر شکویش مشکبو گو
 به نیجه آست مویش شانه وان
 تنه یکسان گو با مشک کا فور
 تتهی در پرده مو کرده پنهان
 و چیت تن کن سپن بنیا کیمیا
 زه چشمه منتظر تن یاری کن
 سخن طریل پیونچان شوق میالوی
 نگارن نام بوزن آیه زیبا
 زخمیده را و نامت سوی گلزار
 سوی زیبا نظر غم ترا و از دور
 نظر تنز سپن تن تیغ خونریز
 بتیغ عشوه تهنه خون مارن
 ز آب سرد دلول کتر سه سر گرم
 تن تنها نگار رس کن پیکان آی

سوگردن کیه تیز رفتار و سبک و
 شولس تنجه خوش شیرین جلودار
 خنجر نشت بهت مکند زلف پیمان
 کردت سیر گلستانک بهانه
 نظر تراوت نوان مینر زین آب
 هران کو کم کران تهنه پش
 کران گلگشت مهنوی باغ چهاون
 شبنم تنجه خنجر منزه حسن کوثر
 نجوشت تابی تن آن رشک هفتاب
 پیوان لبر زونه باران ستاره
 پریشان بوی مشکین یم تراون
 پریشان دل کران حبس کمان
 ز ناصانی و همچون در آب تقصیر
 تنجه در ظلم زلفت آب حیوان
 بظاهر مست گیمتر شست و شوی
 نگار رس با زمین دل داری کن
 سه زن پر دانه حسن پانه زماران
 سپن تن مضطرب ل ناستکیبا
 گوژن تنم کرده کعبه با طه طوان
 و چین لبر کوثر منزه جنتی حور
 و سبت پیو بز زمین بهوش عشق گرس
 شهید عشق خود یکبار مارن
 تن زیبا لکیده مانه شیران
 گیس و راه دس غالب تنز رای
 سر بالین آن دمار جانی

جوانه نازنین دلویش جان پاک
بخاک لوده تهنه دوی گلگون
تسز صورت عجب شکل پری زن
سپن مشتاق گیده یوانه آماه
ز عکس آن مده خورشید خارا
لبن زن مودست تم زندگانی
متن دوان پانوان ایچه لوسپن کوه
سپن یکسان دوی بکل جیدی
دوشیون زخم عشق کارگر گوگ
زهو به لاگت تپه زن سبیت
بترگان دزمائی راز ماک
مبادا ماگزه هم افشای این از
نگارن وچه سه کلر خارا در باغ
بخی لیت نازه گی توت کهنه عین
خرابستی عشق آسو از دور
سپن منلوا وچیت خازریا
وچون یله جلوه حسن رخ یار
عنان صبر بوسن وره از دست
دلس و دکنه صبر استقامت
ستم چوی نزن زن لاله دور
دتم درشن ستمکاره
بله یو چانه دیداره
ناره دورر یو لوتاره
چومس پیاله رندانه
گوی گیاه کینه میانوی تر

گمت بجان پیت بهوشن رخ خاک
نگارا خوش سهرای نقش خوش رنگ
جبین نتر آفتاب خاوری زن
بشوق جان دل آن سرو چالاک
ذخولت بهوشی سپن سو بیدار
سودلر یا نتر عیسی نقش آ و
کرک از یکدی بیگانگی دور
بترگان تیر اندازی کرک کیه
دشیون لفسدی یکدگر گوگ
زبان چک بسته لکین از اشارت
حکایت مائی ساز و سار باوک
کرت ناز و نیاز عاشقانه
چو لیل متونه بر دل داغ براغ
تجلی وچونه از نور رخ یار
نشد انت خرابی گیسو
جنون نتر سپید گواز حسن رو
ونی گیاه شوره خانن بیوزن نار
خصوصا بیوسن بحر یار مشکمل
سپن اکدم نتر زن صدایمت
نه آسو خراب شبی راحت روز

غزل سردن کاد و فرق با

زه لالو از دلو ساره
همین نوچیم مده تارن وده

گل خندان بگر از گریه خون
منزل یشت گمت گم نقش لرزنگ
وچیت تهنه سندر بر رخسار وخواه
کرک خنده نه نهد تله از خاک
کرک یله رویت آن یار جانی
توی کن مرغ جان نتر دفعش او
وچان مست اک اکس کن شنائی
بعشوه سحر پردازی کرک کیه
وچان نغم اک اکس سمیت بحیرت
دل جان اک اکس سبت زلغارت
بیوی زیبا یه غم از ترس غماز
سپن ای سیه زیبا سوئی خانه
نور بیه لگو تهنه دس کهنه عین
وچیت نتر نازمین پانس مهن نار
چچو وکیاه از می دیدار زیبا
سپن آشفته دل جربد موش
میتون عشق همچون سیل مست
هنتن تهر طردن چورغ نیم سمل
ز شوق یارین پیه نارموری
ونی گیاه بیوزن مهن درد گلر سوز

بنموجان جانانه
کره یو کله تهر بانه
منومنز گلشن و آله
آماره چانه چمنو
مه کر غم سینه بریا نه

و نه کس گياه بنیومنت چھوم
ونیوم رنه اشه دامانه
گمت چھوس غرق در ماتم
بجان برسوختن محکم
و چیت چانوی قد آ زاد
سپهی سر خوشه دامانه
بن چارت زه نازک زه
سوزن خورشید لورانی
زه جادو چشمه پر خسار
چھ شنگت در گشتنا نه
پر ز لون دند چھی گوهر
لدهون تار چھوم موری
جفا جو به ستم خویه
شهنشاه پرستانه
امید آشنائی چھوم
چھو به آرام و به تسکین

دس کس غم سنیومنت چھوم
مه دور چالو سخت از ستم
بود غم کم زه محضانه
زیر وانه چھوسی نه کم
صنوبر گویا شمشاد
مولی دودینه میانوی بهره
مه لایت تیر مرز گانه
زه رخ کبانه زه چھ شو بانی
و چیت نرگس مگر بیار
دین چھوی چشمه کوثر
لبت غسل رخشانه
تر لوهم صبر بهت محوری
پر بیرخ مشک گیسویه
ستم چانی حیدائی چھوم
مه لاکم زه بیگانه
ون چھوی سوز دل غمگین

روان مرتنه تنیومنت چھوم
هر دم چشمه چھوم پر غم
بشبع روی تو هر دم
نملکوبه لکل زه پر دانه
دل تهری کورت ناشاد
ستمگر کوت لاگت زه
صفائی چھی به پیشانی
عجب چالو ماه تابانه
زلف بر روی زن شهرار
بخند چھک برین شکر
پر بیرخ تا و غم دوری
منه دل چھوم مه دیوانه
سمن یو یاسمن سویه
غرض چانی و منائی چھوم
ز هجرت اے صنم سکین
زه کن نھا و شاه خوابانه

برآدن نگار بطریق صیادان و رسیدن و در خانه زیبا

فراقه ناره سسین شرن به
بقصد صید مرغان در او مست
گمت گوشت تندری صید او
سطح چھوم شوق مشتاقانه
بظلمت کس کارن باش مارن
دتن قت بوسه براندس کن
نیم اندراژن ون مک حیل

ز بجز یار پیوست ز جگر ده
بباطن بهت دس اف یار امید
دین مه گزیده بن مت ملاقات
و چیت روبرو بیت شایه اسیم
بباطن یاره سند دیدار تان
ز بهیت توت بر تل و ز قحی گو

بحبیده بهت مکان تیر در دست
سومرغ شوخ دل شاید گم صید
بگستاخی گزیده بهت رخانه دور
دس چھوم هول گوشت لکاسم
بکن گو وانه نامت یارن برد
بو حشت پیو غوطن فکر اندر پیو
کده ات ون بگس حیل و حیل

اژدها ات چھو منہ گستاخانہ بہتر
 سراسر گو سو کار اہلہا نہ
 کلاہ اک سبز درخت سر آسو
 توئی کمن غم لین آسید ہی بود
 کمن غم کش کمائی گون چارت
 وست سوی تیر پیو درجن خانہ
 بہر صورت اثرت گو آگنس منز
 بہ تیر عمرہ متوز بیایہ مارن
 سپن غم اک کس نازن خریدار
 وچھان اس اک کس کمن دور ژور
 وچھون منز آگنس تہو آفتاباہ
 جواناہ نازنین باسن دلخواہ
 تربط ماران چھو سر و پوستانی
 چھو کیاہ دازی کرن کوہ ساؤ کرن گری
 پرتھون ہتونی جو اس مانگا رہ
 پنن نام و نشان با و کیا چھو
 نگاری نا و چھوم دینے اثر مشہور
 حقیقت ساری معلوم میا نوی
 وچھوم مہیت کسٹ پیرغہ خجیر
 گزہم کشن کران چھوس عند تقصیر
 کران چھوک اثرکت پٹ عند زوہی
 بدیدارتو لبوسا لو اچھو نو
 خصوصاً چھوک اسے مجنوس و ہمزنگ
 سپن نالٹہ کن شہید ابدل
 نگار کمن تہوئی ہیو تگوش

مبادا ما گزہم آزرده د لبر
 گزہم گستاخ پاٹھن سوی زیبا
 منس کتوزن سو حضراہ رہما آسو
 ککسٹ پٹ جانواراہ خوش کون پیو
 دتن کمن جانواراں تیر دارت
 سپن سوی تیر زن تن پیر رہبر
 وچھت نہ پیا کرن سامانہ تنسز
 وچھان گی اک کس وزت مقابل
 کرک ناز و نیازس گرم بازار
 وچھت گیہ مادر زیبا تہ حیران
 زباغ حسن دن فلیکت گلاباہ
 چھو سارن کیا یہ سارن آگنس منز
 گدہ کاسان چوماہ آسمانی
 دپوسن بیایہ فیرت پانہ اند
 وندی ہر پادنی جان جہسانہ
 زبان درفشان تم موثرہ راون
 بسودا چھوس لچ آمت از رہ دور
 شکارسن رمتوی تیر و مکان بیت
 سو تر لوتنہ آگنس منز پیو وست
 دپوسن تودہ فیرت لور دیدہ
 گزہمان چھیم زنجالت رویا ہی
 مہ گزہ آزرده دل ناخو ژہ خوشاش
 پنن ہرقوم چھوک کت جھی یون رنگ
 اہرہ ژری ڈیشہ دوی فیر کیاہ ہی

اژہ مید گره اسند یے بہانہ
 دوبارہ ڈیشہ ادہ وی زیبا
 نمی زن ہاونی تنسز اہ مقصود
 وچھت منس کمن نگار کت دگر زکو
 دتن یدہ تیر دارت یے نشانہ
 نمی نیو دھت مہم قرب کس
 بہتن مہم آگنس منز تیر ژہ مارن
 بتیغ عشوہ عاشق کزہ سمل
 بطل ہرقوم دپوزن دورہ دور
 جواناہ آفت دل غارت جان
 دین نہ بیایہ کمن ایغیرت ماہ
 چھوکس کیا نا و چھو کیا چھو سارن منز
 چھک تہر سارن ندر منز بسن جای
 و ستام چھومنہ چھو ڈیوٹ مت زاہ
 ژہ اس چھوک کتی دپاک کیاہ چھو
 سراسر تنس پنن احوال باون
 چھو شہر گچ زادو بوم میا نوی
 کو اسون فلیکت کمن لچم و ت
 بوژہ مارنہ زاسن صحسن اند تیر
 عزیز جانہ میا نے برگزیہ
 ژہ ڈیشہ لودل گوشادوسرو
 لگے بو پار چھوک مہ و ن چھو گاش
 شمال چانودیشہ نقش شکل
 گو کہنہ پید کرکت چھن اندرجای
 سہ زیبا اس وزت دبر و تنس

نگار سر کن سه در گفتار مشغول
 گران کیهان پانوان عشوه کر شمه
 و چوک دیدار با هم سیر در سر
 بهناه اک جمع گوشتن کن به ایشان
 کین شادی سهاه از دل کن چاه
 پشش کن یار دیشیت پیو دو چندان
 قیامت یار نه دور ر چو بر یار
 سهاه پیو کر یو طش یار جدائی
 دین مید و زه یار لگوته لاری
 پس شیشه دس سنگ نده است
 دس منز غصه سی ناهق رطم ما
 بیکت شیراوتن نری در رک پست
 محبت گو بهوی بدی ره چوک نده
 خطر نهو بهو بخاطر سبت مین دو
 بسوز عشق ساروی باغ زالن
 بهیخ کن سبب زن برگ لاله
 و لو کلرخ و چیت لاگی عنادل
 بشوق دل همی در باغ زاگی
 نه رتنوی سخت شکل چوم لسن
 اچوک کن چوم هر تن نوج درج
 لاله دان چوم فراقت نار جانسوز

سو گوشت محوس بار مقبول
 اشاره سیت با هم راز باوان
 به تیر غمزه نراو کاکس گهر
 شکاز خویش گوشت را هم دیو پشش
 نیر نیرت تنخی بر جای خود آ و
 منسش تنخ روزن و راسان
 ننه لوزک چو دور روز خنار
 و چین غم مصلحت در دوری یار
 نون لوه شور اسم کرک و یاری
 پیچیم مابز زبان خالص عامه
 کھنم رخ دورده النج فتمم ما
 محبت گو وفائی دوست نمان
 دل دلبز چیت سبب نرس گند
 سو عاشق سوخته گوشت او در باغ
 اشه سینن گللس داغ گالن
 کرن رباغ روزت ناله فریاد
 زلم خار بهیم تسکین بهنادل
 ولوت شمر ویس گت کری بو
 زه سنواک دم کن چوم ز کوسن
 مه چانی شوقه دل رسینه تنگ گوم
 نوحه ناری کردن گار و لقا

قران تم اکس کن مست چشمه
 نیاز دناز و سوز و ساز باوان
 نگار سر تنج نجات یار طویشان
 بزلف خال و دور دام دیو پشش
 ودان از دل بظا هر اسو خندان
 سهاه مشک و چو ن از کزن جان
 اندر گو سوخته از نار حسدائی
 سبب سراسو در بهجوری یار
 به نامی کرن لوه شس ملامت
 گز بهم از رده دن تن خلق پاک
 چوک کع عاشق نصیحت طهته ایدو
 رضا اندر رضائی دوست نمان
 اگر چه گنگار سر دورن سور
 بسوز دل کرن کن نشین داغ
 هر ن خون جگر زن اسو زاله
 ولود لداره گوم از بهجور باد
 ولوسر و قدس قمری بو لاگی
 بو چون پروانه کهنه پر وایم لاله
 بهجوم غم یوان چوم فوج بر فوج
 فرس اشتیاق سبت جنگ گوم
 ز بهی ره زن فی بو زم کنی بو ز

ر زده ماه سوز عشق بوزه ناوی دلبرو
 بهون نیو غم و شله و شله چوک آوشن کنش
 عینه مقبول شه کوتاه ششه ناره دل دم

زاله کوتاه چالو دور حال باوی دلبرو
 حال شون چو پی زه گوش و اتناوی دلبرو
 اشه سینن مو رگت چوم نراوه نراوی دلبرو

کینه تراوم مؤثرت سینه بوی دلبر و
 ز جفتم و س کا جفتم تن آینه تاوی دلبر و
 شرمه گفتم چپوس بگو کلمه شرمه داوی دلبر و
 خاک ن بر باد کرتی عشقه داوی دلبر و
 ساله بکینا حال نهاوت پرانه گراوی دلبر و
 کرانه نیرت اس عشق چانه چاوی دلبر و
 کو گز که کستور سینه پان ناوی دلبر و
 کیش پیراوت متقاوم چانه ناوی دلبر و
 کر بو دیش ستره پاد دل لخر تراوی دلبر و
 دم غنیمت زان مسکین کال راوی دلبر و

ایتر بر جی و اچھا چو سینه ایوان میا ناو عار
 کلمه دلو و بامه پچه روی زیبا نا و تخم
 کریمه زالوم عشقه چانی لہنو گز جهم مہ کریمه لالو
 زده کوتاہ زده زده چوم بدن مہ سور کوم
 ناز نینا تازہ یار انگ متنا جھوم دلس
 میانہ یارہ لائہ اسوم چارہ میا ناوی کرتہ ون
 رنگہ کوٹھن پرنگ پیراوت نہوی بیہ لپوش
 روشہ ریتونشہ گز ہوش شیشہ برمت جھم مہ
 وعدہ سار یونھا ولادن آواہ دم نادنی
 برم چھو دنیا تھا کن شاہ خوبان اربو ز

دین آخریہ دور زوالہ کوتاہ
 چھو لازم بالہ یارس حال باوہ
 چھو نہو بدرازد دل باون باغبار
 دس تن پاٹھ ناوت ناز نینس

سو دور پر پوشہ پانسن نازن سپی
 یہ سرد دل لخر کوتاہ کال تھاوہ
 کرس عالی بین سوز نہا نی
 لہ وون لولہ چھوک عوم کرس نینس

عجمک طوفان نینس تیلہ لہ پٹ کوس
 زحجر یار دو جان زوالہ کوتاہ
 دل جہم فدائی یار جانی
 تہووی ہو بد کہشت نھا ون چھو زیا

خبر فرستادن کا بدست پرہ زال سوئی زیبا از سر گذشت عشق

دتن نینس ناوتنوس حال باون
 گزہوس حالی کرن میانی ترانی
 بلکہ سن شوبی پادشاہی
 بحسن دکریت سار جمور
 لوکن کتو نور مہ کتو ناکر سپین
 جگر تہ سینه بریان پور کر غم
 حجب التہ بنا رشوق دلدار
 یہ چھوی مہمت نندوی درہین
 مہ چھوم دوری گنت عشق چاوی

سٹہاہ زیرک شہاہ ایستہ داتا
 مہربانی سار سرچھم سہ چانی
 جھا جو یکا جھم نومہ جہینا
 بنور رخ کوکن جہین دتن لوتر
 بیستنس مہ پانسن نازن سپی
 اندر مہ ترا لوم تہ سور کر غم
 پیران تہس و جھم نونا چھوک
 تجلی پرت اکس کتو کر چھو ممکن

نینس مہا پس اک بڈ زاناہ
 گزہم زیبا یہ گوشن و انناون
 بننا زیبا پریر و ناز نینس
 رخت آئینہ نور لکھی
 ولکین چانہ محک لہ پر تو
 مہ کتو از نار پیر دشوکر سپین
 دزت امہ نارہ مید گو مہت فنا چھوک
 دزت بوی گوس ہرنا پانہ انیا
 تہ دیش چھومہ گو مہت و ق چاوی

ز حسن آبادیم نارن تر حلقہ ہ
 تنی غم گل گندت تیو و اتنا و س
 وئی کیاہ شوق چالوی بیوم کھو کیو
 یہ قصہ زیوٹ چوم نہ عمر کوتاہ
 کہشت پھٹن نے نہ راز پہان
 تنی پچھ آس بہت پیغام چالوی
 تہ بوزت کس لالہ ان کیو دن
 اچھو کن چان ت ر مارن گار
 بینہ گلروی تو در بارغ ڈیوٹھم
 بگستناخی لصحن خانہ ڈاسے
 بدام زلف خود پالبتہ کرتہس
 مستی بے گنہ نہو نہرین مارت
 بہ چانیو مست چشمو کریمہ جادوی
 لصد دل کریمہ با عشق تو پیوند
 بنور عشق تو دل با صفا چھوم
 چھوٹی بے سرمیت کریمیاو چارہ
 یقین کر چانہ شورچ چھم پھر کھی
 ترکی و سر لالہ انتن سالہ اشب
 جو پروانہ بگردش معروش
 چھوٹس پیالہ منو ڈالہ اشب
 پینا آدنک سرہ یادیکرس
 چھوکیا ہنس غصہ نہ ملا اشب
 ترہ انتن و شہ پائٹن پور متوی
 بالعت دل مہ لوغم زالہ اشب
 نظر از چشم پرچسار تراون

ز شہر گنج زالن جان دل مہ
 گیم تر پیوم غالب خیر ہوا چالو
 یہ قصہ چانہ زلفکٹ پٹھ چوم زیوٹ
 کنی تھاو کٹ اکف سانہ باوی
 چھوٹم آرام دلتی لحت جان
 بینہ بوزم مہ چالوی نام ز بیبا
 مسافر چانہ شہرک چھوٹن و کن
 بہر صورت قدم تیو و اتنا و م
 کلاکت پٹھ بڑل دل غ بیوٹھم
 پری صورت و چیت دیوانہ گوی
 بزحم نہتہ خنجر خستہ کرتہس
 بینہ و چھی سید لطف پریشان
 و نیت کس لالہ اندم و نہ دادوی
 چھوٹی از دل غلام حلقہ درگوش
 کرن پور ربا بن کھوٹھو چھوم
 میں ادن ترہ چھوٹک بیشک و ایماو
 نوحہ زاری سکیرن صنف

بہر دم پان پین زالہ اشب
 صد لاکت کہٹن در سینہ کو لو
 بینا عار چھوٹس مکہ حالہ اشب
 روان و چھوٹم گترمان یار سوان
 کرس بوسور پوشن مالہ اشب
 پریر خا رز بیاد و و مان

نہوئی تم چان شوقن آوہ راوس
 بنیوس المحر لکتر خاک پا چالو
 پین احوال دل باوی بو کوتاہ
 موناہ کھار مہنک دانہ باوی
 ز شہر خود مہ بوزم ناو چالوی
 تنہ چھوٹم مضطرب ل ناشکیبا
 بجان بازی بوڑی کن اس لالہ
 مہ چان باعنی منر ڈیر تراوم
 کرت بینہ نوٹکار س حیلہ در آس
 ز صبر و ہوش دل بیگانہ گوسے
 بغزہ مزہ دھم تیر دارت
 تنہ جمعیت دل چھوٹنہ دیشان
 دل زادہ در عشقت مہ بند گو
 ترش بہت زاہ نہ کریمہ فراموش
 لصد دل بنیوس خاک درگاہ
 چھو چالوی وصل ار وی شفا میا
 کنی بوزک وئی چھوم مدعا ئی
 مہ برس لکی مس پیالہ اشب
 سمو کر لو لکرس باعنی موزہو
 رٹن بو حالہ اکے نالہ اشب
 و تہر مس قوسہ کریمہ سہ پان
 دوان تی زن بوٹن پت نالہ اشب
 پریشان لک مشکین باوم مہ
 فریادہ دنون چھوٹم ترالہ اشب
 مہ کریم جادو کوتاہ زالہ اشب

د تو من دست غم تم سروازن	بجرت چپوس گشت یا مال مشب پوشکین لاله سر نهالک شب	سو دلبر چپوم شه خوبان عالم
<p>نگارن قصه بوزت پرفا نه نیمه سون پیرانه سند حال هرن نه زاله متواش مثل زاله نه بوزت گیه سرباه بے صبر آرام پس ز مدت شه چوسک بیه پانه ز شوق یار خود راز نهانی ولا را مهر و شاد گشت نگارا همیشه چپو گل درخت آسوم ز عمرهای زمانه بادل شاد زینا زن زده پت گیمز گرفتار ینه گلن میانی بارغ فولهم تنه دل چپوم گشت شیا چو بیل نگار و شش صورت چان خوش رنگ کرن تپه نقش لوت میانی و شاتن دس له موه خونه که چیزک مچوم سو زینا سپین یوسف خریدار بوشیرن کونه پروا عیش کوی پوش چو مجنون دراکن کمریت زده غل همیه مالے لبوس زن شراونک و مه کرهم دون چمن منز جای ببرد به جانبازی کرینا گت بو پانپور هوس از مهرمه گو آفتاب سس زلفه چالوخ چپوم دین ایمان</p>	<p>سه بلذ زیبا بیه کن سپین روانه ز حال او و دن اخبار و نه نش رطن از عشق در دل داغ لاله ز جام عشق گیه مرست مینوش حنی طبت منز بهارن زمانه لگی حاجی گشت بلذ بهیو گوا باه پریرنح مشک گیسو گلزارا فوله ون داد چون گلزار تپوتی همیشه اس سر و کتی طس آزاد چپو چالوی وصل میانی و گت بیک جلوه ان جان بهت زلوه هم ینه تری نگنن میا ستر اند رتراک پریرن چپوم دس چن نقش رتراک سرباه چپوم فروز طالع نخت بید زده هو جانانه نه عاشق بو شوق زده یوسف غل منز چپوک غزیراه زده هو خرو بنک میانی هم آغوش بو عذرا کونه تری پت لاکه شیدا زده هو از زن مه مالے پر زنی آ و لصدل کونه لاکه عاشق زار میت دسوخته تری شمع پر نور تعجب چپوس و چمن دل چپوم طحاه</p>	<p>بدانادل و ن دیوانه سند حال تنه بوزت تن نشه متن نارتنو نس یگوش و بهوشن لوت زن بیه نیم نگارن قصه بوزت گیه بهیوش و تن متون لوت روی مهر بانی گتره سس سیانی زبانی زن جو ابا الهی تاقیامت زنده آسوم ز گل عمر بر خوردار تپوتی زده چپوک یوسف بوش چانی خرید مه چانی رویه دلو هم روی مقید ینه در بارغ و چپومی وی چو نگل تنه بر شوق لوت دل گوم چالاک محرم البدر بقدرت پاکذاتن موافق پیوم تری هو یار غنوار بشادی چپوم مے شیش گرم باز بی خدمت نترت تارن کینزاه بالسید چانی لبید چپوم دل زده و افق ناگهان گو هم مه پیدا مینرزله چشمه و ندی مای بنبر و زده هو گل نیکس سپین خریدار بعشق سولی هند پیو گلایس گشت چپوم رام کج و بخت سرکش پریشنت کرن چپم زدل و جان</p>

مہ چانی خوتہ پیو شیر ذوق چانوی
 سرمو چمنہ خالی تن بیه من
 دین چیں کیاہ سناکس آستہ تہو ستا
 کرو باہم اکس اک حال حالی
 بو چانی ددہ کوی پیغام بوزت
 نگاراجان دل میا نوئی ودا چھوی
 زہر و صل من ید چھو ک گمت تنگ
 اسہ دون گوہنت باہم وصالاہ
 کرت بہمت دوشی از عجز وزاری
 کرت دیہ سوئی اسی دن چارہ سازی

بو عاشق تری شو بک معشوق میا نوئی
 بو چانی شوقہ در آسین گیس تنگ
 لبر صحت اس کرو باہم ملاقات
 ولس باہم اکس اکست انہ گرا دہ
 گیس بے صبر و بے آرام روزت
 مہ تی گیہ لولہ چانی لولہ کا من
 دو دست دل لولہ کثرہ از خدا منگ
 دواسوی کرا دہ میا نوئی مطلب دل
 و نو ہر دم سوئی در گاہ باری
 تہوئی ہو کثرہ و نین پیغام میا نوئی

مہ چانی شوقہ آہم یر نہ مہن مہن
 غرض میا نوئی چھو چانوی صلہ بیزنگ
 لکواسن خلوتخانہ زانغیا رخالی
 پیرن بہت تری کھون تل سر لو تراوہ
 تہ میا نوئی صلہ بے دادس ودا چھوی
 بو نہف چھو رینہ رلومی وودامن
 کری ید مہربانی حق تعالی
 بر حمت سی کری آسان مشکل
 چھو ش قدرت روئی چارہ سازی
 کس کزس ہیوی علام میا نوئی

غزل نوہ زاری زینب اسوی نگار دلربا

زلوم دل بہت ستم کار یار لئی
 لکہ دن موہ تہو غم نار لئی
 آمادہ میانہ متو گو بچھو محبوں
 بو عذرا نیرہ تہو شدت غار لئی
 پریشان بر رخ زینب چھو تراوان
 وچین نے سد سو پر خمار لئی
 مہ یامت جینہ لائین ستنہ خنجر
 شکریہ طوطہ خوش گفتار لئی
 کرت بر پافیا مت عاشق کثر
 کس پادان بوسرنتا لئی
 چھو بران مارہ متو مسکین اہم کر
 یہ بوزت کیہ بڈ از پیش زینب
 نگار لئی زہون دن دل فلوں گل

گلوم تس بہت مرجان ار لئی
 زینب زل گیس شید تس بہت
 بوسلی لاگ تس غمخوار لئی
 رخس چون صبح روشن لف چوں
 وچین گیسو بچھن شہار لئی
 بزرگان کیاہ چھو تراوان تیرا
 بو کرس خستہ دلا فکار لئی
 کمتن کر میلہ چھو و ہمارہ زان
 بلا بالاسو خوشرفتار لئی
 یہ میا نوئی سوز دل نے بوزا روز

خبر شدن نگار از حقیقت
 زینب و سرود شدن او

مہ حوری دورہ ماون نور رخا
 وچہ تن بوسفن انہار لئی
 سو و امق عاشق جاننا زینب کو
 جینش مطلع انوار لئی
 کرن از چشم جادو مارہ شرف
 یہ ایر و ترک کساندار لئی
 کمتن کر میلہ چھو مہ لیلہ ارمان
 شکریہ طوطہ خوش گفتار لئی
 چھو آدن کر اہم لادن متاوم
 بگاہ نے روزن دعویہ لئی
 دیم دشمن سو خوشدیدا لئی
 نگار کس کیفیت و نئی سراپا
 تر لوس خار اہم از دل چوبل

صبا فضل بہارک زدن گلستان
و فی کیاہ ہش کردن شادی لہر چاد
شکر خدا ہمہ دل سپر

شاید مہ وائے در بر

اے دیکر تگر عاشق چھوئے بو اتر
صنما دماہ تہ روزم عشق سماہ تہ روزم
رخسار یام ناوت خورشید مند چھاوت
از زلف عنبرین بو عاشق ولت ہر سو
ابر و کمانہ چار شش شتاق گوک بارت
از بحر حشمت جادو عاشق مران چھ ہر سو
خالش بر دئی الوڑ مشکین چھو کیاہ معین
لند تہ اک کتھاہ کردل گل فہلم زلم شر
زمینہ چالو قامت قامت شہتے قیامت
دلدارہ نازنینہ مشراو میا لو کسینہ
ژی چھوک جان جانان پین نیم ندی جان
کرتھم سوس مہر تل لایم تہ کرتھ
ژی پت مہ راو آدن آکو دتم مہ نادن
مشکین چھو چالو عاشق با عشق تو مو افق

غزل خواندن نگار شوق
زیبائی و قریب

تہ بوڑت زو متزن ن بلبلن تراو
یشوق دل دن کیاہ سوکن تھاو

چھوم بر وفا مبارک
تزایت جہن مبارک

بیمار عشق مضطر کرتھم دوا مبارک
پیغام بہت ترہ سوزم باد صبا مبارک
درد دل مدد داغ تھاوت ناخوش بقا مبارک
بیشک چھ جان گیسو دایم بلا مبارک
مترہ تیر دتھ دارت فی چھا روا مبارک
یگمہت چھ مارہ آہوگی مہستلا مبارک
ڈیشت جہل سراسر مشک خطا مبارک
لبش شکرین ترہ موڑر کر غنچہ وای مبارک
کیاہ چھوکی باکھ مہرتن از واد مبارک
آئینہ خوتہ سیدہ چھوی با صفا مبارک
سر بوکری ترہ قربان میدیکے ماہ مبارک
زاگی بھی بو بر تل لاگے گدا مبارک
سر آلوئی بو پادن جاغم فتد مبارک
برودہ اوڑ صادق ہر خدا مبارک

فرستادن نگار میان جی تہ پید زیبا بہت شکاری

غنج تلخی ز جہان شیرین
وچن پالن موافق یاری یار
چھو دن تہر زردی چار سازی
مہش فضا ساروی وینہ کھن
تحالفت واریاہ تہ بہت دن

کھن بوڑن پیر از سامان شیرین
کرن فکرہ دین کن کیا چھو پران
کرن نن پاٹھ و صلح کار سازی
گشہ کلا ز روی عجز و انکساری

دریو دل تن ز بس لدا ری یار
چھو لایم بیت کھتی دن چارہ تارن
تہ گشہ زیبا یہ بہت ساجہ مالس
کرن از ہر زیباہ استگاری
نفاہین لہ بہا بہ کیت تنس

بعد شوکت بسا مان شه پانه
 سٹھاء خوشدل سپن کوتاہ لبر چا و
 چھن تعظیم ستر اراہ آباد اب
 فنون خوانی بجکت کرنہ آغاز
 بجکت عقلہ ہنر بلکہ تیز تران
 ہمیت اس از غم خورم و شاد
 پمت مرغوت سرکاشانہ چانوی
 بلا شک ہم سمن طالت مطلوب
 قبول بدوی کرک تیرہ کنت چہر
 بنو میدی مہ کر سارن لبر گرای
 نگار سن منتظر زری کن دل جان
 کردی خدمت سود عمر متامی
 موافق چھوی مین دون ہندتا
 بو وندی سر عزیزہ جانہ میانی
 نگار نازنین ناز کبدن چھوی
 چھو باد دولت مگر چھو بینہ ہنرمند
 نہ دولت نہ نہ چھی صورت و فادار
 چھو مرد بے ہنر پرت جایہ محتاج
 و چھو دولت چھو کیا تہ اعتباری
 ہنر مہر تن عیش سر لار روزان
 ہنر میانی گتہ ہر ستن پنجوشتن
 لب دریا لب غم سر خروئی
 منز میارن جواباہ تلخ و لغم
 تہ بوزت گو نگار سر حال اہتر
 یہ مشکل آوزن سن مرگ دریش

کرن درخانہ گادر روانہ
 بعد عزت سود مہمان ہر افراد
 بھکن کیا سو تھد گو میا نو القاب
 اول کرن ہنری جای و دل
 مقامس مطلب کت استا و ن
 چھہ کو راہ خوشن لچن چا ستر گس ستر
 گمت دیوانہ دیشٹ خانہ چانوی
 زہنجی چھوشتن غبت زیادہ
 چھہ درخورن نگار سچان ختر
 رصار ورت زہ تہو منطور کیان
 شندل کرنہ خوش از لطف و جان
 وتن چانن چھکن بیه ہرہ نہ دیا
 مہ کریت کا حیرن استخارہ
 مہ دولتیانہ زہ آباد کر تھم
 باب تاچن در عدن چھوی
 چھو چھن بے ہنر سرت کینہ شخا
 ہنر چھی در گدائی یرت کہن ر
 ہنر ورت پرت شیبہ برصداری
 چھہ دولت ہوفا کن زہو زہ بادی
 ہنر ستر آیت تھادوش کور
 کینزہ تھادہ زیبا پیشکش متن
 چھو بدوی مرد میدان ہنری الحال
 نگار سترش و تہت شریف انتم
 دس تن امتحانوک تیرہ ہو چھوی

دوسر یامت خبر گنیہ و نطم تن دواو
 بہہ ناوت لہون بر سندنار
 منز میو راہ کھنور کن سحر پرداز
 کرن متن مایہ ستن پای در گل
 وٹن ہنوتی دوسر امیر دستاد
 نگار سترش و چھت گو سٹھا ہنر
 چھو تیر غائب متن بیایہ ہند لو ب
 پمت در دل چھو چانی خانوادہ
 ہلم دارت زہ کن امتیہت آی
 امتیہت از آی کیراہ روزست جان
 جینر سٹ کت داغ غلامی
 ہنکون روز ستر آسی بخت بیدار
 یہ بوزت دت پس مہمانہ میانی
 باین سچم خوش دشا دگر تم
 بحسن و لطف ہنر تا پاسو دسند
 چھو چھن بے ہنر چھن ستر دیوار
 ہنر یس چھی متن آمت اتھی راج
 ہر جایہ ہنر بے دستداری
 چھہ زہ کینہ دولت سار روزان
 تنھنی تہیکہ بختن جنتی حور
 سو بدوی نیرو ہر جامہ شوئی
 بچوگان ہنر زینت نیسہ مال
 نگار ستر کیفیت دنی سر اسر
 وٹنی کیاہ مشکلاہ ستر لوطہ چھوی
 وٹن غم ہنوتی شئی بادل شش

خداوند از چه چو کد است غیب
صفت کینه چینه سی چمن سرساری
زه کرم دن بر جنت عیب شی
زه کرم همتا عالی عطای
مناجاتا عجب کرم براری
کرت دل در زخانه در اولارن
که از امیر جنت آن سو چو نگل
بستناخی گزشت دیند گزراو
و چیت قش کن سپین قش کیت شال
سپاه رگو گشته سیتن سالتو پیوند
چهلک پوشاک استادانه شای
گیر تاملت بنک لدار جانی
نصیحت زده کرم مشفقانه
مه بر و سواس کینه دل تها و سرور
گزه هم بدوی در گنجینه مشور
دیکر سپین نه بوزن جمع خاطر
بکار خود سپین مشغول گادر
بشوکت شاه ایوان محبت
شهید زحم شمشیر محبت
هسته گوشت میده دیکار مینو قش
چیلن پوشاک قش زانن نه دشوار
چست نیرم نه اما صاف قابل
گزه مهر لغزت کرم از خانه اخراج
سیکای زیم چون موی زیبا
لاوتات تکره اندر گوغو طن منیر

بسم نه اک منیر و اراه همیم عیب
که طکت عیب ی مر عینا کس
مه کرم گندم منای جو فروشی
بر جنت م و قوف جامه شوی
اجابت گوس در دربار باری
خرامان چون نذر وی در ره یار
گلگی از بیم نالان سپنجو سبل
کرم قش دین سپاه اکرم و اعزاز
بحال قال نه آسوی تست قال
ولیکن تل گزیه چی پیوند کرم
تتهوی تیزو کوکت ن ت پت گزیه
دپوس فیرت نگارن قبله گاهیم
مه بر کینه غم منیر جانی بوزانه
میستراز منیر چیم سور سامان
مه چیم نقد منیر در سینه موجو
تولن کینه دست قش کرم حاله
نگار نازنین پیو در شیر
بهمت مرد میدان محبت
اسیر بند زنجیر محبت
سپین جامه چیلن منیر سو جیران
بیک صورت سپین لاچاره از کار
بنا صافی کرم مانا قنولی
گزه هم جان زحیره یار تاراج
تولن امست چپو تله زو کرم چیم

زه زانک چو سن خاک زنگاری
بسم زن نو دوه زمرشت خاکس
اپز دعوی قش کرم بد خطای
لوکن اندر مه کیشوم سر خروشی
کرم بهمت عطا پروردگارن
پکن گو و اتو در منزل گه یار
لصد خوف رجادره پکن آو
به نه ناو ننجوش میرستند ناز
دین قش دب کای فرزند دل بند
کرم لسانو یامت دو خورم
و چیت بیکامه بهتد اوار چانی
قدای خاکیت بیت مال و جام
چیلوم رت کرم سی هم منیر لور
منیر سینس اندر چیم زر بدامان
بحکمت قش دلیری کرم نه ظاهیر
گزه هم منیر رت چیلن نازک خیال
گمت سرست صهبای محبت
نه منیرون صحرا ی محبت
به تنگ نام شاهی ناز تو چیم
بجرت غفل فطرت گوس یران
دین آسوی چیلن اسمته مشکل
دیم حضرت گزه هم نذر دلمولی
گزه هم غایب چپو تله وی زیبا
مرن مشکل منیر رت نوی منیر چیم
کمون افوس نه پیو جیرن منیر

سپن زیبا میت سندی حال حالی
 چو زلف خود پریشان حال گویم
 زنگ وی زرد عشق زار
 برنجیر محبت بسته دل ترس
 حریف و بلبل پروانه دایه یون
 خودی ترایت بعشق یار کامل
 بشوخی ناز معشوقانه ماوس
 گمت چپوکی لاف تا خریشیمان
 کند و پست کر بگلان پای نازک
 چو پروانه دهن کار گس چپ
 چو اندر عشق دعوی چانو باطل
 پس شیشه دهن کن تنزیم
 لکه معشوقه وندی سر بویا دن
 مه کرم دلدی آخر مرد کال
 لکه بیبا و لاکم یار عشق خوار
 بشوخی کونه کهوران تاوش چپک
 پس احوال یار نش نش رهن جان
 ز بند نخ و غم آزاده آسوس
 سطر عیبو برت دایه یون پنا
 بر منا لول کاسم بول چانوی
 سپن تدبیر میا لوی وز تقدیر
 ز کوی خود کد منار اند محروم
 بوجھوس ناچاره پیوست رندت
 مه کرم پانه تراوت دلتوازی
 چو نونه در عشق دعوی میا نو باطل

کلهت است نرس نش رخ رایه حالی
 برن چرخ تن گدگلوک سپنت
 سپن روشن همس حال عیار
 بخوبی ز جان دلی چو سوما ل
 ز سوز عشق خود دیوانه دایه یون
 دس می دایرن می آسوده اتا
 نیاز عاشقانه آرماس
 طبیعت چپوخی نازک سحر چپوخی کار
 بکوی عشق شو میا جای نازک
 شه طافت چپوینه عشق بازالن
 بگمت چیت بیام زهر قاتل
 فلویش غنچه لب گل ننجده
 مهر بان لاکم تهاوت مه لادن
 لکه تهاوت ره کن راز نیازس
 غنیمت ان دم دنیا چپو مرکا
 زه کرم تهاوت بوسینک از باوی
 چو نونه زاده دوش نش سر کهن جان
 بو کرم جان عشق خوار و بیوار
 بگمت تهاوتوی تهاوت میا مان
 بذات خود و چیت نسبت موافق
 کرم نم کسکس غنچه اندر گیر
 عمن کیمومت میت چپوس رندت
 شه کرم خسته دل تر از ملامت
 مه دم مه پانه چپو منه سیمان

و چپن از غم سو مالا مال گویم
 بدن نش اندر نره خون سپنت
 گمت از عشق زیبا خسته دل
 و چیت ثابت قدم در عشق کامل
 بنیغ غمزه خود کرده بسمل
 و چپس بورد کرس بوجھوس
 دهن پانه س ای سست پنا
 زه کرم چپو برک گل ت چپو پنا
 بکوی عشق جای بو الهوس چپ
 سبتون عاشق بغیرت پان گالن
 بگمت شفت از قول دلازم
 دین یار س جاباه پوست کنده
 لکی دلداره کرم دل مه اوبال
 مه کرم مغرور است نس ته نازس
 لکه کیراه کرم مرکا یونس چپک
 نیاز حال خود باناز مایه
 بوجھوس دین چپو هزاره آسوس
 برنجیر بلا کرم نس گرفتار
 کرم بی ناوشن بوزیت ل چانوی
 پس میا لوی پس نصیم لایق
 بگمت کرم کرم نس نام معلوم
 زه سبتواک دم کرم چپو مقامیت
 بوجھوس پیوست بکرکاری
 بو کرم چپو سته کامل چپو پنا
 بایمان بگمت پنا چپو کامل

مچھن بہتر کنت چھنہ پروانہ چھوس لو
 برابر کر ایم سر مادو مجنون
 مہ دپ دیہ کامہ پت گوس غا جز
 چھلت لم وست زانسن بو قابل
 پیچم ماداغ ماتم درد دل ریش
 گزہم ماداد لاپس کرت چاک
 بلہ زیبا یہ چھو ثابت قدم سن
 نخق آ زردہ کر مک جھم نہ امت
 مگر کر فی حکمت امتحانا
 شرابکٹ طہ یکان طعہ در جوش
 ژٹک پردہ ژہٹک می فن جن حال
 کمال عشق از جبر تہ ماوت
 مہ تے سینر اندر پنیہ جھیل چان
 لگی پاری فدا کر می دل جان
 مہ گزہ متہم دمساز لاگے
 کتہ بوزم و ن منہنوی پین سوز

بریں میان سماں مرن جھوم
 تہتوی بوشوقہ چانہ گوس مفتون
 اگرچہ سار علم آسہ صحر
 و لیکن چھوہاک اندیشہ در دل
 کریم مردود علم ہچو ابیس
 پیچم ہستہ جنس و دلچ شرک
 کہیم باوس اندر زالت پیچم وہ
 پشیمان تیر گزہ کر می ملامت
 گناہ بخشیم کہ یامی آ زہاش
 چھو کھی زن از شراب عشق سر جوش
 تہ میانی توفکوی غیرتانی زور
 محبت پین احوال باوت
 بدلداری و قاداری کری پور
 مہ تی والچہ تر چانوی ہو بہ کان
 چھو ہم مطلوب پس لو چان لب
 سترہ چھو شوقہ جانی محبت اندوز

مہ پور رعد و پیا نس کر جھوم
 لصد دل تری پتہ دیوانہ چھوس لو
 جنون میا لوی تہ زہ زاہ تہ صلا
 تمکو پروا سخا طر چھو منہ ہر گزہ
 گزہ مرن علوم میا لوی کر و بیس
 پیچم مادور و چانک تنم پیش
 پیچم مانار زن پانس پیچم رہ
 تہ مرن پام گہر تہ تہ مرن
 بنری تہ کرن تہ رن نیایش
 لگی بوزن نہ یڈی چھو کھی دانا
 چھو کھی دیوانہ زن پید گزہ تہ
 کہٹک کیا زہ چھو ک گزہ تہ حال
 مہ گزہ حیران چھو دل تھا و سرور
 مہ تے گہ شوقہ چانی پور کل چان
 مہ تے گو چانہ عشق شور غالب
 بونے ریت محنت اسب از لاگے

غزل سرودن بیباک شتیاق نگار دلدار و بڑی او

ارمان دنگ چھو منہ زن چانہ لورے
 توہ سبت زن گل مہ فون چانہ لورے
 چھو م موڑہ عشق نار زن چانہ لورے
 آئینہ رو سیر خاک ملن چانہ لورے
 چھو ہر تہ چھو سیر مہ ملن چانہ لورے
 شمشاد فدا مہ نام ملن چانہ لورے
 پر پامہ دس چھو مہ ملن چانہ لورے

بیوقوفہ پس بو ہو گھن چانہ لورے
 بیت لولہ بانس با و صبا چھو مہ ہوا چالو
 مہ حور تراوت تہ ورہ زن ورہ مسہ دور
 سنیاں لاگت بال تہ پت نیرہ زن گو پال
 دیون تہ و زن گل مہ بدن چھو بینہ یون عار
 خم گوس پشتر شورہ پانہ بارنگ بہت
 چھو چان کامن کامہ دیو و شامہ سندی

رخسار چانوی طیش و دل شرمزده گزین گل
 چهی تاره که دست کاره پنا از تار سیه
 محجور چشمه چانه و چیت خسته گی بمو
 آزاد قامت چانو و چیت سرد گوشت جسم
 چھوی پوشنولن ہویش ملکت آتھ گوشت ل
 آماره چانے مارہ متیو مارہ کس بو
 سرور است چانو غم بہت چیس رنجو ر
 مسکین زیبا لاکھ ری پت نیرہ نگا ر

بیل چھو کوتاہ شور تلن چانہ لو لری
 خم کارہ گوشت سنبیلن چانہ لو لری
 بیمار پیمز زلن چانہ لو لری
 قمری چھو دلشیت ہویش تلن چانہ لو لری
 کتھہ بوزہ ونوی طوطہ کلن چانہ لو لری
 بیمار دلن اچھو منہ ملن چانہ لو لری
 پھوسن ن بو آنچ مورالن چانہ لو لری
 لارن مہ چھو پادسلن چانہ لو لری

تعلیم نمودن زیبا نگار برقرار از شست و شوی جامہ ہا

ہستن القصدتیں تدبیر با و من
 توئن تم وستہ پنچہ یام تامت
 گندت تہ ہندن تم کرنہ عریان
 وچیت تت کرن پین بتیا ب سیما
 بدن مت شفق زن کیا بودہ
 شفق زن آہ منزہ آسو دریا یون
 ہستن یلہ نازنین سنو چھلن سوت
 گیس ن شاخ مرجان سیم پنچہ
 سپن آوارہ کتھ زانن تہ چارہ
 کرن تم آب اشک خود مہیا
 بسوز دل کڈن تم نالہ فریا د
 زکوی وصل لبر اندھ سرم
 بوچھوسن کرن سٹھاہ لاچارہ گوشت
 بوچھوسن بیل سو دلاری کرم
 کہشت پاٹھن خرامان آہ زشوق

چھلن دتن ہندی ترتیب ٹاون
 مگر گندت لب ریا تجبیل
 تنز صافی وچیت گو آب حیران
 حلبک ٹینہ خوتہ سیما ن صفا
 کران آسو آہ اندر نہ پہ نیہ
 چھلن تم وست بہت از بہر جانان
 گل رنگین گیس ن تم روپہ دست
 اتھن کچھن سپن تن خون جاری
 گیس دتن تہ وستن پارہ پارہ
 تمی ستین ہستن جامہ کرن تر
 خداوند امہ بوز تم داد و بیداد
 بوچھوسن بکر لہن پیمان در زدمت
 بعشق یا رجانی مارہ گوشت
 خدنگا نالہ پیو تنس پرشا نہ

تہ بوزت کہ نگارن استقامت
 پچن گو بودہ سفاہ زن بر لب سیل
 تنز تن خوشنما کیا اس ر آب
 زہ مافی دن مہن برب صد لاف
 پوٹکل از پردہ شبنم تنز تن
 روپہ دتن سپن تن شاخ مرجان
 چھلن دتن کرن کران کیا آسو کتھ
 کرن تم وست ساری گل اناری
 بخون آلودہ گویہ آب دریا
 پریشان گو سٹھاہ لاچارہ مضطر
 بوچھوسن کرن گمت رماندہ غمگین
 گمت آماج بر تیر ملا مت
 مہ سوزم یار سوی یاری کرم مہ
 سہ زیبا شوقہ سین آہ پانہ
 شست و شوی پاٹھن پانی سہ معشوق

و چمن کار گوشت کار باشند
 خون آلوده ساری ست و گیمت
 نه دیش گیه سها نه گین آناه
 و دن تو من لگی پاری نگار و
 زه میانی دیره تراوت پادشاهی
 ثرات نیره سه داری نگار و
 صفا کردل پن عشق جفا زال
 بو مار زلف شهراری نگار و
 بیه چارت بن لایت مویه کان

گمت گشت نه حال زار باشند
 کدت زهبت تالیر طوفان غم

عزل خواندن زیبا

گدا لاگت به لا چاری نگار و
 ز خویش و آتش بنا بیگانه لاگت
 و چک میانی وفا داری نگار و
 مه بالی باله عشق ترا م د دل
 جگر من چپته جیم لاری نگار و
 عمر سوس و من زاری نگار و

و چمن من پاره نازک دست گیمت
 ز ضعف ناوانی بدستم تر
 کرن قدر واریا هوس آه
 بعشق من نرت خواری نگار و
 وندی سر که عشق میان پال
 بو وندی پین راری نگار و
 دغم دست چا بتر سینه بخش
 اچو کمن خون چچوم جاری نگار و
 بهت سکین بهر تداره کمن نھا و

سها نه خسته کیا پن کمن بهانی
 زه میانی داده کوتاه پان گالت
 بو وندی زو چچوم مه جان بهانی
 کری بوگا شره چین اندر جان
 به چچوم لازم زه پرت جانار لاگن
 زه آسک دے ر بلا از کار دشوار
 زه وچپی خونه سین دست گنگون
 چو دون چین اندر این کنوی جان
 چو که لدهی گمت جیم پونته دست
 زه کمن دیشت یون راه چچوم دل
 زه واژدی میانه پایت اینتراری
 زه میانی داده کیا آسوی بهانی
 به میانی دیر منو منت مرا که اچوی
 بو دو آماره چانی پان هاره
 اذواتن زه چچوی نازک کمن

دن منو منت روی مهر باقی
 به میانی ویر کیا آسوی بهت زه
 فدا بهی زه میانی زندگانی
 و چپت احوال جانوی جیم دست
 زه سیت من سخته ایناز لاگن
 زه کتو مشکل به کتو کر گو آیه سان
 دل جان چچوم به گومت سر سون
 بهت سیرل ذوانی زه برتن
 تهرتوی گو منت لجان چچوم دست
 زه چوک شهزاده نازک شاه خوبان
 به چچوم لازم من در شر مساری
 به میانی و چوک کت غایب من
 زه دلو من یینه کت عشقه زه چوک
 بو که با کار چانوی پان پانه

کمن کوتاه پیوی کمن بازالیت
 سدن میا نوی ستم م پیوی چپنت
 گمنیم رای چانی جیم سها مای
 گمن چهر غرق در آب ملامت
 به کر که خوش بیای بار و فادار
 تنه به چک لگی غم لگت بهر جان
 آبه بان پانوان گو تیوت کجان
 به چانی خوته جان چچوم سو و اتن
 به قصبه چانی اند بهر موم دل
 کرن آب کار چانوی کر چوسان
 زه تراوت پادشاهی خوته میانی
 گمت چچوی حار بن بهر گو کبره کر نر
 گمن من خوش چچو من زان چچونه چا
 زرت زار چادی به که مانه
 مه نا خوش گو تا چچومنه زه من و

ایک تکلیف نئی پٹ تراوہ تاکر
 چھلون چانی مٹہ بو تراوہ تاکر
 گزہم یامت نتر بازار پاؤن
 توئی کن دُون اُسہ دور پیہ ما
 چھو دور بد نتر از قہر خدائی
 نیہ نشہ آہ و نالہ دور رک بوز
 دُنے بوسوز دل تی وارہ بوزم
 از سوز دل نہ ہے بو گراو
 نندہ میا نوی غصہ تراو
 سوز جگر شہلا و تم
 پشہ نابو پا من لا حقس
 دلدارہ را صنی روز تم
 آکو دتم بر ناد نے
 آمار چا نوی طوطہ پیوم
 دم چھوی غنیمت نی ژہ زان
 جربستہ قولیاہ لج کلن
 چھس بو کلن چانے کلے
 ژئی پت چس بو د لبرہ
 کت پوشہ بویت داو سی
 مسکین بو گو مت بیقرار
 بحر خلق از شیرین زبانی
 نگار س گبہ تہ بوزت خوش بجائی
 ونن نی آسوتن ای یار جانی
 تمکو پر و اتہ کہہ اصلا برہ بو
 یہ چانی شوقہ چھوم کار سادات

چھلون چانی مٹہ بو تراوہ تاکر
 و لیکن چھوم از ترس غمت
 ژہ تہ مرہ از عداوت مند چھاؤن
 چھو دور یار یارس کتہ قیامت
 دیو مت کاغہ چھو نہ زاہ بر جدائی
 لد دُون چھوم زلہ دُون اد چالوی
غزل خواندن سب

کن ہفت و ایجانان من
 چھوم عشقے سوزک جلا و
 کشہ ناہ اندری زاب جس
 غم غصہ د لکی بو نہ غم
 سراد و بندے دُون یاد تی
 و ہمارہ محنتس فوطہ گو م
 از ولہ وندی زو تہ جان
 ژلو خارہ از دل تبیلن
 بوزم گلابو مسو لے
 وکن چالو دور لو زارہ
 منر عشقنس دریاوہ سی
 ژئی پت جو زبیا اے نگار

کمری مت دل دہی تہ مہربانی
 ز خواب نخودی میلدر سپین
 مرکن ژئی پت چھوم پد زندگانی
 ازین محنت بو زاہل رخہ چھو نہ

اکو تکلیف نئی پٹ تراوہ تاکر
 و چھم یامت کرم افتای این از
 ژہ تہ مرہ ناخچ تہمت پیہ ما
 چھو دور رعاش مرکن علامت
 چھو دور دوزخک میوناز جانور
 مری ژئی پت کری بو جانفشانی
 لعقل و شوس کن ارت ژہ روزم
 کن ہفت و ایجانان من
 اک جام وصلک چاو تم
 کن ہفت و ایجانان من
 زاہ کرمہ نیرم آ مہ تا و
 از شورہ پانک چھوم مہ چاو
 سرہ آ دنگوی یاد پا و
 کس باوہ کہہ رو دمتہ باو
 غم غصہ تراوت عیش پر او
 کیاہ خوش بہارک فصل او
 ہی میسان گل اتارہ چھاو
 واراہ مہ چالوی لول آ و
 چھم ابرہ دُون گیش مہ تا و
 نن نازہ عاشق چالو درا و
 کلاس منر کت بد خوش ادائی
 درافشان از لبہ ربار سپین
 اگریت محنتس اندر مرہ بو
 نقبکہ زخم دست و پنجه چھوس
 مرنت پت منر نیم درجہ شہادت

بویت کارس اندریدی دیمه جان
 بوجھوس از بادہ شوق تو مشرت
 تسزدری چیم دتوی میم حسن زیبا
 میو چان عشقه بیاری از نیم پور
 تسزدری چیم دتوی میم تیر مژگان
 بوم سبل کرت تراوس بر مژه
 تسزدری چیم دتوی میم لاله رخا
 مہ زھنو تخم از کلم زل چکس لغن
 تسزدری میم دتوی سیت سخدا
 کرس حیران بوم چون آبگینه
 بوزاہ بیت مختس از رده چھوسنہ
 ادائی شرط آن زن فرض تھاوم
 ترھی چیم از شراب ق مستی
 ز شوق چھوم مشت گوشت پان
 نہ چھوس سختی و چین فی چیم گرانی

چانہ دورہ سیت اس رہ
 رہن روزقم تراوم غصہ
 آلوی نالو سر پادان
 لولہ کسرت کترہیں محمور
 سر بوندی پائیس پنہم
 چھوس بوجھوس دل آتش دارن
 رات دودہ گوم دیون فریاد
 شوقہ چانے پیچم در تری
 پشہ کوتاہ وچھ کیاہ بنیوم
 جان و دل می دتوی کترہی

چھونہ شکل در چھوم صد بار آسان
 تسزدری چیم کرت ہم پید از نور
 کرس میم عشقه چانی ناشکیبا
 تسزی دری میم دتوی محراب برو
 تریت میم زنگیم سینس موہرکان
 تسزدری چیم دتوی میم نشہ خجر
 دتوم میم داغ عشق بر دل نہار
 تسزدری چیم دتوی میم غنچہ سیم
 کرم سیراب میم از تشنگی جان
 تسزدری چیم دتوی میم قد شاد
 گزہن چیم تازہ گی افسردہ چھوسنہ
 چھلن جا بگیم دن خستہ میم دست
 گمت چھوس فارغ از پندار سنی
 بہمت کامہ منز چیم ہیسلوانی

غزل خواندن کار

کتہ اسہ تا مارہ متہ
 آلوہ اک تادان دوسہ
 قولہ سار یو لاگے منصور
 پایہ بڈہ تلہ پائیس ہنہم
 آتشہ برتن چھوک آتشہ مارن
 چان عشق کرم سیراب
 نکمہ والن چھوس چانہ ستری
 آتشہ ستن دامانہ و نیوم
 پترہو چھو یادن از کال گترہی

چھلن جا بگیم کہ لدر بگیم دست
 بشکل نا زنین چھک غیرت حور
 تسزدری چیم دتوی میم چشم محمور
 دون چھوس سجدت سحر حرم کرت بو
 تسزدری چیم دتوی میم تیر غمزہ
 زٹٹ شانہ کرم میم سببہ پنہر
 تسزدری چیم دتوی میم لعل لیگون
 دہن نازک مدور حلقہ میم
 تسزدری چیم دتوی میم صا سببہ
 چو قمری میم کرس زردہ ناشاد
 بر غمت پائیس پٹ فرض تھاوم
 بون چیم در نظر کلدستہ میم دست
 تہوی ہیو با محبت گوہر کیان
 بغیرت زانہم سر تا دلتانی
 تہ رہنی روزقم ای یار جانی

کتہ اسہ تا مارہ متہ
 وچھتہ تری پتہ تراوم آدن
 کتہ اسہ تا مارہ متہ
 ہیو چانے داکس کھہ
 پای کر میا نو چھوسنہ یکستہ
 آتشہ چانی ناشم دوسہ
 داد بوزم تہ داد رسہ
 پیوم تراون چھوم تا دوسہ
 عیشہ متیو ششم نہ رسہ
 وڑہ خاکے آخر دوسہ

زنگار شید چو وی زیبا

چشم جادوچی لعل زیبا

هوش یخچم شسترس حس

عشق تو در دل تنه لایم

که انوساروی تری پنه تراوم

لانه نی چومم آمنت حصه

چومم سینه من در این لاله

چانو دور کو تاه ترا له

همیه تن مه آیم لبه

چومم مه ارمان گز بهوم نشه

زافته مه چان کلن نه مرشه

شیشه بر بر تهر می مره

دیره چانه دیوتج و دن

نران سورم ناز کسبدن

غمه منو چومس که پا طه اسه

مار مسکین تاره چا جی

واره آن نقاد اسه بار جانی

چجوی سو و نان شو فلک قصه

تسلی دادن زیبا نگار بقرار را

بله زیبا به تن تهر غیر تهاه پو طه

چشم نش کرن تو نس کس میو طه

چچون از شوق خود دیوانه گوشت

شمع روی خود پروانه گوشت

یه بوزت واریا تن گو سرداشت

مبارک جوی بغیرت دراک فراد

بهت میانه عشقه تهر گوشت کا

چو شیرین چسب جانی وان پرو دا

مهر کفه غم تها لاکه بو جان باز

نیمه عذرایه و امق آسه دمسار

مهر کفه غم مه گو تهر چا تو غیرت

زلیجایه کرن تهر چوس پت

مه بر کفه غم تهر سین چسب پور

تحتی تها آسه شمس سیت پانپور

سوهاه خواری بخت مه پت ه الحال

ون کس ا ز که پت کن و مرگال

مه پت واره بخت خواری تهر محنت

چهلان و تن ارن نازک اهن رت

نکمه کفه بکه و الت خون بها چانو

وندی ات جوی تهر جان دافد مایه

نگی تهر تهر تهر چهل دت تها و خرسند

کیت بو علس نامی مهر مرست

نتره جی حکمت کدی پد آسه غیب

کرت استاد علم غم کرت غیب

گندت میم و سنت چسب تهر قدم ترو

تهر تل پت کن گز بهت خانه تها

مگر تهر تهر نه نچه موثره راوک

پن میم عیب تهر پا طه نن تاوک

بشیرینی زبان ماه دلا را

کران اس دلا سانه بدارا

یه بوزت واریا دلا سپین

دل ویرانه تر آ باد سپین

گذن غم و سته بار از دست تهر

یکن گو باد دلا جان شکسته

بختی گاه تلن تهر گاه تراون

بهر صورت دوسش و اتنا و

نه بوزت خوش سبب بمرود استاد

ونن مهنوی نگار کس قرین باد

عجب کا ماه کرت چسب لوله کامن

و نهت صحت صفا می کز نه جامن

کرت صلا ح و ستن نیر حالاک

بین حورن گز بهن میم آسنی گراک

هنر دلیشت تمی کرنی تهر شایش

عزیزا چکو تهر میان د و ان چکان

بنک نامت تهر میا نوی تا تهر فرزند

کری زیبا به سیتن عقد پیوند

سپین از قول آن استاد دماخی

نگار ناز نینس تلخ کامی

سپین آزرده دل در محرم منر
 چو آن آسوی اندر زهر پلا بل
 چهل نیم دست در آگیا چیم صفا
 هنرمیانی و چیت از دل لی شک
 یہ کت بوزت دوس لگو بر منر
 سوش چمن زلف آسویا ریک
 دزن چو شمع زین غم در شب
 چه میم ز بهمت گمت چو کت باره
 کس ندکس جامه اسم کیا بوزانه
 زیار خود و چه چوم مژومت منر
 گز بهوم من شیت منر مرگ ناگاه
 تہوی ہیو تہوی سپن بیاتہ آگا
 گزہان یادون دن از عشق کین
 عیاننا عاشق نش چھوی نمانی
 ہر صورت نہ زیبا مہ نامان
 شب تاریک سپن آوز روشن
 دن منی آسویا ایماہ رخسار
 چہ میانی کامہ رسوائی سر انجام
 بی اصلاح آن کن کرتہ کہہ قد
 تو کن خوش ترہ منش و زان یار
 بطح زر کن چانی انتر غیب
 مشک لغتصان جامہ کر یک یا د
 کرک مقبول غم نان گوک وصل
 دزن ناوت طریق کار سازی
 لکون بیابہ روی از خاک خاری

گیس بر ہم خوشی پیو متس منر
 کرن دل دوتہ تراون نہر خندہ
 وئی کیا علین نادانی چھو دلولاف
 لوکن نشہ پانہ بوزکیت میا نوشا باش
 دس منر ترہ تہ ترہ متس ہیٹ حکم
 نگارنا زین شمع شبستان
 بسوز دل من کیاہ آسویا رب
 چھات ناخدا دریم کومت غم چھوم
 ز شوق یار مہو ممت چھو من پانہ
 پگاہ دوتہ آسہ مہ دز قیامت
 نتہ فردا لو کوکن منر ونہ کیاہ
 دن دن منر کرن یہ عشق منزل
 بحال یکدگر واقف چہ آسان
 یہ گوئی ہیو یلے لیلے کدک خون
 درین شب یہ یارس کن خرامان
 و چیت تپا شبانہ ماہ خوش تاب
 بنو خود دل کر غم شب تار
 ترہ چھوی معلوم چھو من گمت جاک
 تہوی ہیو تہوی گزہ کن کرک کرک
 میس کرک کن کتہ ہی ہیو تہوی
 ہتر چانی کرک روشن کہ عیب
 باستادی گزہ کتہ ممت مشہو
 مہ سیتن مطلب لگمی تہ حاصل
 نہ بوزت غم تراوس تہو تہو حلاک

یہ کت متس مرگہ خوتہ گیہ مایل
 دن متس با یہ میبانے ہوشمندہ
 وئی کیاہ بوزکیت پانی ترہ دیشک
 ہنرمیانی و چیت چمن انی گاش
 و تہمت گوکس نشہ شب آہ نزدیک
 دزن پر وانہ زکشن اس ارہ ران
 میں سوتن بوزن کیا چارہ ترہ
 خبر کتہ چھنہ کتہ من و من م
 تعرف چھوم فقط با عشق جانان
 غم از ہر طرف شور ملامت
 بسوز دل ہیں انکہ ترا و غم آہ
 چہ آسان عشق و عشوق یکدل
 چھو یکدکانہ صد عشوق بنانی
 سپن میلدن پیر از خون مجنون
 نگار حسن آن مہ دی دیشن
 ہناہ نازک تنے تراوس ترقیاب
 ولی فردا گزہ ہم زن متد ختام
 و چیت غم مہ پگاہ رسوا کرن کرک
 دپوسن بیابہ فیرت خجج کردیار
 متس تہو نقد کتہ آہستہ دردا
 بطح زر وئی ہر کاغذہ استہ
 دوس نش تان بنک مقبول منظور
 یہ زیبا تیس از دل نوازی
 تہون بیابہ کھو ریل روی جاک
 عزیزانہ کرک متس عکساری

غزل خاندن زیبا بشتیاق نگار نگار

<p>لوہ چانے چھس دیوان</p> <p>لشہ ناره زالو ختم پان</p> <p>چھوی مرہ سبکس بیدار مان</p> <p>نازنین چھوک شاہ خوبان</p> <p>زلعت چانی مار چھپان</p> <p>دُمہ زاتج مہسہ کمان</p> <p>اسہ وں چا نو غنچہ دمان</p> <p>سرو قامت چھوی شوبان</p> <p>دام سینس عشق کمان</p> <p>داد عشقن مچھو نہ آسان</p> <p>ژہ تہ مہ کر بنہ یکسان</p> <p>کرہ مہ تری کتو سورہ سامان</p> <p>برم دنیادوہ تارہ زان</p>	<p>جان وندہ یو مدہ نو</p> <p>جان وندہ یو مدہ نو</p> <p>عیشہ مژہ سندی</p> <p>ژہ تہ یو کر مہیلو</p> <p>راز و لکی با و س</p> <p>تارہ گیمش و نہ کس</p> <p>دُمہ دُمہ چا ر ت</p> <p>و سہ اوں چھو مہ مہ</p> <p>باغ حشک شمشاد</p> <p>گو مہ سبکس پارہ بارہ</p> <p>زانہ سبیل بیہ مجنون</p> <p>ژہ تہ ہم شہر جگر س</p> <p>پور مہ رختا ر ہ</p> <p>مشہ روت مسکین</p>	<p>ہو کہ سینن سورم تران</p> <p>میشہ نو مہ پاری زان</p> <p>عشقہ دادس بنہ درمان</p> <p>چا نو رنج چھوم ماہ تابان</p> <p>دچھہ والی ہم چھو چھان</p> <p>لاہیم مہ سبکس مژگان</p> <p>وندگو ہر لب مرجان</p> <p>ولہ کرہ ہے کلہ قربان</p> <p>کہنہ لاگت نا انان</p> <p>نور اللہ خان سلمہ جان</p> <p>گنزران پسر تہ تہ آن</p> <p>پنہ ونیوم اشہ دامان</p> <p>کابل آخر گزہ و و فان</p>
<p>بفرصت تم زہ بیٹھی بادل جمع</p> <p>وچھن آس اک اکس کن دید بید</p> <p>نہزم عشق وصلو کئی چون گے</p> <p>بہم یکسان گے اسرار باوک</p>	<p>نخلوت زن کس ہی پروانہ تہ جمع</p> <p>سو دم زانت غنیمت شاد و خرم</p> <p>سپن ہرست عشق کئی چون گے</p> <p>کرن زیبا شاہنشاہ غمگاری</p>	<p>سو وصلو کئی شہرہ دالان سوز عید</p> <p>سپن غم اک اکس مہراز و ہمد</p> <p>بفرصت اک اکس یدا ر ناوک</p> <p>ون آس سوز دل نراری</p>

غزل خاندن زیبا بشتیاق نگار بقرار

<p>کیا ہ روز کئے بوز وئے حال نگارو</p> <p>کیا ہ زہ کوتاہ تھا وہ کہٹتہ رہ دم دل</p> <p>بہنرم مہ لہ جان تہ پتہ جان چھس</p>	<p>مہ غمی روی چھس یوانہ تری پتہ بال نگارو</p> <p>رہ دن مہ پتہ رام تر پتہ تال نگارو</p> <p>گنزر مہ تہ تہ آن مہ و سال نگارو</p>
--	---

مہ روی چانوی صبح شادی شام غمک چھوم
 بیتاب جو پس زلف چمن چان پس رگل
 بادام چشہ خوشنہ و چیتا ہرنگی بیاہ
 چھی ترک ستمگار کان بکہ خنجر نسبت
 شرمندہ صنوبر تہ چھو شمشاد کت حم
 اتج سنہ گنجس او چھنو ک سوم بہ تمنا
 مجنونہ بود و مارہ پس چانہ امارہ
 عذرا بوزن تری و اسس پت چھپر گشتیا
 چھم ناگر ایو یاد نئی شرا و نکوی باو
 زیبا یہ چانوی داد و زالتن پان گاکن چھوم
 تم آن غمک سوریت کن با تمک ن پو
 مسکین چھو جگر سوز و نان شعر فراقی

چھوم چانو جبین مطہر اقبال نگارو
 چھوی زال کاکل دانہ سیہ خال نگارو
 بیقتہ در کت جادوی بنگال نگارو
 شد شیر غمزہ نیزہ اچھر وال نگارو
 چان الف تہ تدن ہر و کرن ال نگارو
 شہمار زلفن چان و لوم زال نگارو
 چھم میلہ سبیل مالا مال نگارو
 غمکین دل بہ بالہ چھوم خوشحال نگارو
 کچ چانہ فوجس زن بوہیہ ل نگارو
 دیوان عشق درام پھوی فال نگارو
 ون دور کی تارہ بہ موزال نگارو
 از قال بن کر عشق احوال نگارو

وچن کی اک اکس کن چھو مطلق
 بلا شکست بہا شو بن زہ عالم
 بپاکی پانہ وان کوتاہ ترک ل
 ہمیشہ یار یار کنو چھو جانیا
 سین یلاک اکس مشغول ناگاہ
 صبح سین و شب کاشن ان فلج
 نگارن کر غم سل گھنٹ یار
 تھون تہر سیم و ذرا بہتہ دست
 بز زلف غم زبان حرف گویا
 سٹہاہ رانی تھون پائنتہ گرک
 دن لیر جامہ آسو از جینس کس پس

سجلوت جوت سیمی عشق و عاشق
 سو دم بہتر ز عمر حبا و دانی
 کرک الفت سٹھا از دل کوک ل
 سٹھاہ ہزار تہ تدن التفاتش
 متن و ن کر نہ و صلح رات کوتاہ
 نگار اسما نی دراد سہرور
 ابن غم تی نہایت مہرہ تہ دیار
 و چھو سہ کینہہ گاکن جا بکوی
 کرن غم کو چشم عیب جو یان
 نہایت دنتہ خلق مہرہ تہ دیار
 بدل غم چھو و نی تہ طراہ اس
 تھو دپو سہرہ تھو لاشا و خرم

مبارک تر عینیت چھوی اک دم
 گتہ ہی پس بیدس با یار جانی
 پھر صورت نہ ظلم چرخ کجیاہ
 نگر رانی چھو دون ہند زلفا قس
 ہناہ از صول ہجرک غم متن زلو
 جہانز سٹا کرن زربا خشی لوز
 پس گر اکس انہس منہر غم متن دست
 اگر تہ اسو تہ غموت امن حبیب
 بزربا خشی کرن سوی راو چالاک
 تو نگر گے بہت سیم اسنادار
 کرن اغیار ساری یا بحر سرم

تھون اس دن تہر ارضی خنڈ

اکس بہر جودہ چانی وایا ہو

مشخص نمودن کار خیر زیبا و کار بد زیبا از بهت و کسب و بخت

بیدگر کن سکو و دب مرد استند
 مبارک چو ی عجایب مرد استند
 هنر منزه دویم تنه و کسر و اس
 کردن و لول زیبا و اصل کار
 نگار رسد پونه ایفرزند و بسند
 نگه پاری کری چنین اندر جای
 نگارن لیت بوزت زندگانی
 دوبرخ خانه سادی انتا و کن
 اکھا سوزن نگار است به پیغام
 تر لوس از کینه ری پط مهربان گو
 نشا طس عیش کس فصل بهار آید
 سمنبر چا و بر کر کو کس من کرد
 موثر یوسف صفت چشم تماشا
 و چیت شیرین تلخی ترا و کثره شاد
 چو و امن عشق از راه دراک صادق
 گل انار زن چها و ک میه مال
 گنه مارن زه و تخته پروانه لارن

کرک مت آفرین ته مر جاباد
 چو قسمت چانور تو در این زمانه
 و چو نه زاه ته تنه و تنه و اس
 نه بوزت گو سته و خوش مرد گاد
 شوکت کن کوره میانی بهند و خا و
 میسر فکر بهت کر خاند ر ک ستر
 خبر بوزن ز وصل یا ر جانی
 مفر راک و و ک کس به بهما یون
 بشارت بوزن ایلچ اید کارام
 سپر از چانور بخت خست به سید
 مبارک وصل طلب وصل با ر آید
 چمن خوش گوی زه ایشور بید
 و چمن گلشن وصل ز لیخا
 مثل تهادت زه محبون و ز بهشیا
 بعد از اسپنک یار مو افق
 بیور و تها و دل غ شاد سرور

جو ابا بهجت زه انو من خانه داماد
 هنر منزه دویم تنه و کسر و اس
 چو کس زن مرد و انار است گفتار
 بحق شکرا نه کریم از لقت خرف
 هنر چانی و چمن فیرم سته مای
 و کن چینه سان کن کس تیران منیر
 سته غم مال دولت سگن و کن
 مبارک ساعت خسته فرخت میمون
 زه کتوا ز سید به کجرو آسمان گو
 سووت مادی بکوی وصل دل آ
 زه یا و کن ایشور دن یا مین چا
 تنه و ساری فن آیت خرم کل
 و ستا من زه کس کار فراد
 گزها و کن سیدین و اصل کار
 زه ناگیرا به سس کس کمال
 سه تر کس بیال بهت و شاد و محمول
 سه شمع بزم در خلوت چه پیران

برآمدن کار از مانع

زیبا معه رفیقان و رفتن در خانه زیبا بهت زه حبت نکاح کردن

نگار منو شجر بوزت تر لوس غم
 بشک و عود و عنبر یا ک شیرین
 گرا و صر صفت شید نیر کرد
 چرند و جشین از دو و دن لک

پریشان دل گمت من گو فر ا هم
 مهار از به سبن کیا ه مارندوی
 ز کس فیلسوفان تیر رفتار
 شبان من لانه مل ترا و ن و

چو گل بگین لباسا خا صه پیرن
 ولت جلعت بهت پیرت گرت گرت
 بهر زده جانور و زنگ و دن پت
 تنه و تنه و سس نیر و ن و

سوشه یله تن جلوتراون سیتی
 رفیق باد فغانسوخا ارسیتی
 بچن گو با سرور شاد دیا نه
 سپن تن پط حرام از شوق رام
 گز بهت تنو پیو بیت تن افسوسو
 نگارستان چین زن جی و کوش
 کرک ب سزگار رس زرنشاری
 کرک از لحن موزون جش لایسی
 سونغه بوزده ون گوزهر بهیوت
 شرابشادمانی چوک خم خم
 محاسب وضه الاجابین
 دران محاسب لول ملا ت فاضی
 نخاح کرک مکت پر یک عقد شرعی
 مبارک گو ملک از آسمان گه
 بهت بر صدر با صد قدر مل
 کرک حورونه پر یکو دستبوسی
 تنزتن نو گل گلزار خوبی
 رنج او منظر لوزر ااهی
 اول کیا آسوتش حسن عطائی
 گز هنن اسی حبل تصویر چینی
 خوش سستی لب لطف لصدنا
 سپن کیا نازده تر آیت تابه
 چچلت مهرنا پالتر نازنین تن
 چچنه تره نازده گی زاده گل نازن
 مژر بر مخ یه سیتن موی مشکین

تولن کرک از صبا در پیشدستی
 ز باغ یار زیبا سیت مهرت او
 مہارانه بسا مان شہانہ
 بشادی طرب سی حرم گو
 بدین عشق لیس تن اسو معبود
 کرت تن منزعجایب فرشتن رین
 چه جایی زرد بود گو بهر تشاری
 سپن از لحن دودی غزلخوان
 تهنید عشقش تذا لست تھاونی گوش
 دران محاسب سپن خوش نغمه ساقی
 قرارستان ہر بیتاب سپن
 کرت دلو ہن پنج بیبا عقد پیوند
 بر غنبت خم تہ بر خود تھا و مرعی
 سوشه تن محرم منر شاہ خوبان
 نیچہ در چار دہ شب ماہ کامل
 سہ زیبا اسنن حور شہستی
 قمش گنجیسندہ اسرار خوبی
 بز بیبائی نہ تن پروائی زیور
 نہایت خود بخود در خوشنمائی
 بہر صورت انکے ہارت دنانہ
 نمی تنر ماہر وہ بہنو کرک ساز
 عیساں سپن صفائی بر صفائی
 ہیچہ دتہا عجایب بر نیٹایون
 گلارن مشکبوی او حبل گو
 مژر بر شاہ سیتن موی مشکین

مہتن خم خاصہ خاصہ پاک سیتی
 جو بلبل بروصال گل بون چاو
 سو کعبس کن گنڈت تن او حرام
 بقصد سبکدہوی حرم گو
 عجایب شہ شیناہ خوش منقش
 بہہ ناوک لب لعل از نوکین
 قوالو ہر کرک نغمہ ساقی
 مہستی اس عشق پای کویا
 سہ بزم عیش تن ساقی ترخم
 ہنون از حلاوت کھنہ باقی
 نگارن پط سپن خوش وقت رانی
 بقانون شریعت گو سو کورسند
 مبارک حاضر و کر شادان گہ
 شبنم نیچہ تارک منر ماہ تابان
 کرک بیبا یہ سامان عروسی
 تنزتن اس کا فور شہستی
 بر عنائی گل دستار شاہی
 بزینت بر تنش نے جانی زیور
 وچچت منر نراکت نازنینی
 نہایت خوش صفت ریتہ نا
 بدن تر سجد چوک عطر و گلایہ
 نتہ بر پا بلائے بر بلائے
 گیس کیا نازہ گی گلگون عذار
 ز رنگ روی او سوی منفعل گو
 نہ دیشیت گو پریشان سیتن

بدن مستند زان مونس خوشنایان
 نمی تن مینزه سیتن کر که نگین
 ملت خوشبو و لبت جعد سلسل
 و چه وکت اس تم زن بار بوجیان
 جبین مستند سیتن از فرق میرکا
 سیتن محراب هر صحر کمال
 نگاه نازنین من تیغ خونریز
 سیتن رخسار مستند تازانه تازه
 مقیش زدن بر پیر زانو ک
 نمی تن مینزه سیتن کر که نگین
 مصفا آینه زن آسومطو لست
 بهاتت نقد عالم آسوی بس
 دگر سیتن کت اندام تار ه
 بر زلون زن سکه اسکی نو
 زهنگ تن نال کم کم جامه زیبا
 نهوکت بر سر کلاه و لبر سیتن
 عروساه کیه پین با ساز دمان
 عجایب سازه سامانه پیرت
 سوکھو سیتن رخسار وی آنخو
 نگار سیتن هر از سگلف داس
 ز شوق یار سیتن سخت بیتاب
 زه چشمه منتظر شمع لبر سیتن
 سرباه شادی کرن آتشین جان

همیشه و تها عجیب در سنبستان
 بشانه گیسو سیتن کر که نگین
 گندک موبند سیتن از در مکتل
 ولت موقاله میند خط گو مینو دار
 گنه اندره پر زلون تخم و مدار
 اچین دن لا گه سیتن سر مینو ناز
 سنگ سر مینو سیتن تیر کرن تیر
 مستند رخ غازه لاکت اسوشو بان
 و ر قهای طلا بر فقره چساک
 آنکه کهور در زناکت اس ن گل
 گندک تن حخته جالری تل لست
 شبن بر حلقه عقد ددر دریا
 نته نته زو نه چھی اندام دستا
 برن باوٹ گندک سیتن سیتن
 ز جسن لیسو ز لخت و دیبا
 و ڈی و ر سیتن دن زر کا چالالا
 بریو ر سیتن سیتن حریفه امان
 منفش اک کت پنهان کتو کرن جان
 بلا تشبیه زنجینه نو
 و پان اس کیه سنا کس آیه تپو
 نته نته است شسته از پی آب
 دن اس کیه سنا لبر ایم کر

شوبه وکت و پانتن اس سیمین
 نهوکت شسته باقی لاکت و اش
 رخسار سیتن سیتن کل نه سچان
 نهوکی سیتن کت ان اند شتاب
 کرک جعد و لبت بد و الجمالی
 کرک سیتن سیتن مردم فتنه آغاز
 بگلگون و لوسمه هم لبت زه
 نته اند شفق نته ماه تابان
 شوبه وکت دست پانتن سیتن
 گلن سرخی کرک اند خون بلبل
 سیتن حلقه سیتن اک گندک
 نته زن زو نه سیتن عقد تر یا
 جرت از حخته گوش لا گه سیتن
 گندک یاز سیتن نعلی نرین
 شبن کیه اس سیتن قین ری سیتن
 سیتن سیتن سیتن بیاک چالاه
 نهوکت سیتن لبت شیرین شیرت
 کدک سیتن از کتو اب و اس
 چشم دل بیا انتظار س
 سیتن سیتن خلت ملاقات
 گزیم کر سیتن کن خاوت برن
 بره میانه اثرن سیتن سیتن
 بوق دل و ن کیه اس کت

غزل سیمین سیمین سیمین سیمین سیمین سیمین سیمین سیمین سیمین سیمین

چسپن شہ وزت بال

کیا چھوی ترہ سنک بوش
مخمر تون پرارن
مشتوقہ چھوم نقشو ق
از نار ہجرت تن
ہمہ چسپن گز کریشن
از موی سبہ فام
چشمان پرچمنار
شیر آب و تیز
قد چانو چھو زیب
مختونہ چھنے لیل
دلبرہ مہ تہ و امن
ناگرایہ و کئے زار
زواجان گالن پیوم
تصویر چانو اسے ماہ
از بالہ تر لمس
مسکین عشق سور

زنانہ و تہ و لوک شوریا تل
سہ زیبا پانہ لہر زیبا پن بخت
ونہ و کن ہرون کیا گم نخل

ولہ یارہ و نیو حال
ولہ یارہ و نیو حال
مہ رویہ مہ کوش
مستور چسپن پرارن
بریز تہوم از شو ق
دز تر مہ چھم ہن ہن
گتہ منزہ کردیشن ما
گل زن چسپن دردم
بر مگار حباد و گار
جندار چھو نر نر
چون سر و سرتا پا
چھوم بالہ چانو میل
عنخوار مو افق
ویدار دم کیبار
کوتاہ مہ ترالین پیوم
زیبا یہ چھوم دلو اہ
شادی مہ دس چھم
وچہ وارہ کتہ بلور

تہ بلورت کیاہ تی زوزن غلوس
زبانہ خوش ترانہ بے شمارہ
سپنتر اسنہ ییا کتر خوش دل
ونہ وان اسنہ یارس خامہ جہ

از چھوی ترہ میانوی سال

اوچھان گوم بتر کال
راوم مہ و سال
سبب بیالہ مال مال
سبب کرون سہ زال
رخ چانو مہ پیشال
ولوہتم مہ زلفک زال
آمت چہ از بنگال
بھی نیزہ اچھر و ال
مشتاق گے پامال
واتے بونخبد بال
عذرا یہ چھوم انتبال
کہ چاوہ چسپن بیہ مال
نی درام عشق فال
کیاہ چانو خط و خال
مہم تہ نالی تال
بچہ عاشق ہنر چال

بہت کیاہ اس خوش بر بخت
بگرد ماہ زن شوین ستارہ
سمت بہتہ و نرہ دیکہ و اس

غزل سرودن زیبا با ہمراہ گان و با تیتاق نگار دلدار

شاہ خوبانہ ما و دیدار

شوقہ سانہ و ان مشتوقانہ

ز دوتہ جان زندہ ہوئی جان جانانہ
 مارہ تر مستور ماہر حسا ر
 شورہ پانہ چانوی چھوم ارمانہ
 ترہ تہ ماسوئیس عہد و پیمانہ
 شمشاد قدہ میانہ سروروانہ
 شو بہ و ن وی چانوامہ تابانہ
 وچہ نے زلفک مار چپانہ
 چارت لودہم بمہ کسانہ
 من کھاس چشمہ چھی متانہ
 اسہ و ن کیا چھوی عینچہ دمانہ
 مارہ ہندہ طوطہ خوش الحانہ
 سوالہ میا ہنس کہ مزمانہ
 سمہ ہو تہ تہ بونخلوختسانہ
 زولہ مہ چھپنہ راوم رانہ
 محققہ واوہ یاد خزانہ
 کیاہ کہ زالتاب چھومندہانہ
 و سکیں نہ کس چان افسانہ

شاہ خوبانہ ٹا و دیدار
 سید چھوم میل چانو مجنونہ جاتہ
 زورہ پاٹھ ٹا و تم کوز حسا
 پورگو ذاتن تھا و ن سار
 روشہ روشہ تراو تھم خوش رفتار
 ڈکہ چانوا آفتابہ پیرانوار
 بوچھنے آیہ عاشق زار
 مارت تر لوہم آیونہ عار
 جس نہ ہو تھم چھپس بیمار
 قندزن چانوی خوش گفتار
 کار تھم شد سید و چھ ٹا و دیدار
 سالن کر تر چھم تیب ر
 بیمہ ہو پا لوان درختار
 شب روز چانوی چھوم ارمان
 برہ زن یا و ن گوہم گلزار
 دورن چانی کرس خوار
 ترہ سو اکس ہنس کہ اخلار

تری پتہ گمیر چھس دیوانہ
 شاہ خوبانہ ٹا و دیدار
 مورہ نار عشق چھس لادوانہ
 از لہ لہ نہ دون آسو کیسانہ
 پادن کرہ ہنہ کلہ تر بانہ
 لو بہ و ن دل چھوم وچہ مکہ آنہ
 الغتیبہ چانے گیہ زولانہ
 دارت دھم تیر مرثر گکانہ
 کس نہ بلہ مکہ بود رمانہ
 وٹھ چان رترہ فل نذر دانہ
 مارہ گن شیم مست پیروانہ
 جگرک کباب دل بریانہ
 چھہ و صعلک می پیمیانہ
 کلہ چانہ سندری سورم ترانہ
 کرہ نا بیل کہ و افغانہ
 شوق گوہم آباد دل و بہانہ
 غیر سن یا و ن چھونہ آسانہ

در بیان وصل نیا و نگار و خلوت بے اغیار

بہنوی مہو گوہ و دودہ تہ رات
 دران شب تازہ یارن آہ معراج
 سوشب و ن عشق باز کنو چھو بند
 دون ترہوہ عیشہ باعس و شہلین
 مقرر گیہ متن دون و صلیحات
 تسند دل از طیش پر پردہ زلف

مبارک رات بابرکات آیہ
 سوشبیلے میلہ یارس با رجاتی
 وچین بلکہ اکس کن وید پر وید
 سوشبیت بیت شبران ندرن تہم
 دوشیوی منتظر بہر ملاقات
 نگارس خوشتر بہت درایہ آیہ

سوشبیلے یا عم شیش شہرتاج
 شب قدر چ شوبی تن قدر دانی
 سوشبیت عاشق و محشوق میلین
 بہ تنہائی تنہ تن میلہ و ن تم
 چھ زبیا منتظر در پردہ خاس
 کرن مہو ہنس مبارک لولہ مایہ

دین متوهم نگاره ما هر از ده
ژده چو از چرخ ماهوار یا ور
بز و بخت از تائب اقبال
برت وصل و چه مشتاق چینی
زلوی نام گوی از طالع کوس
تهکون و تپن چنانوی دکور
پکان گو در شب تاریک دورن
چو شمع انجمن ترانو کجسلوت
سپن زن ابرو شش زن آفتاباه
و چیت تر کن سوخته گو بستی
شراب جلوه چون از دست دلار
و چیت دیدار من سوخته اران
و جهان زیبا چو صلیح حین
هرن تر از ان شتاب دیدار
غرض چو نه شفتن خالی دیدار
ز کسب عشق تر ناه و اتنه خیر
نگار رخ گو کلاسل از حب گرداغ
ز گل دیدن گل چیا سپن مست
تهون تم روی خود بر روی زیبا
ژن از برگ گل شفتن لوی خام
سو وصل با رن خوان حلاوت
کردن تر تم بشوخی دستناری
گهی آسوس ستن تم نارستان
سپن زن در میان دیو اگر سنگین
نزار گداز کداس بیک آن

مبارک چو خوشی از تازه تازه
عنایت تو کردی پروردگاری
چو وصلوک شبنام شب گزینش
رون ترلوت و تهون و تهون
سپن از مهر و ز چنانوی بخت منجوس
یه بوزت گو سٹھا خوشدل بچاو
منور خود کزن چون دز روشن
لقاب روی خود زیبا یه تھدل
نگارن متو و چن ستن بچا با
سپن مد هوش تر شدوی و چکان
مبد هوشی سپن سر مست دیدار
اگر چه سپنوس دیدار ساقی
تنه منزله منے کامن گیس نه
ستلی کھر چھوی ردین عاشق
دل عاشق چو تار ان عین دلدار
سو عاشق چو یه ستن یو لالهون
فلوین باره سندی تر وصلوکوی مرغ
سناه بیکر سپن از نطاره
سپن شفتن دل کیسوی زیبا
ز بهن از شوق تم شیرین طلب
لعل شش مکدان حلاوت
گهی آسوس تر بهن ایچن مکدان
همن آسوس ستن و تابت ان جان
ز تن کیسوکدات من جامه تراون

ژده پٹ نازل سپن از فضل داور
گهی آسان میم دشوار ساری
قدر دانی کرس چو از شب قدر
یه وصلوک شبنم چو عین بند
نخوست طالع چا بس سپن دور
خرامان داینی ستن پکن در او
دوان ستن ایه اند اند پانپورتن
ژن پرده چو شبنم ذوق بیل
لبن زن حسلوه از نور تجلی
و چن گو محو چون تصویر بچان
سپن سیر از دیدار جانان
مگر چو وصلوکوی پیسانه باقی
ز حبه تشنگی از آب دیدار
تمنا چھوی هرن آیین عاشق
و چیت معشوق تر عاشق گزینش
مست با زرس منر چھوینه کھه باو
گوڈن از شوق گل دیدن سپن
هوس گن ستن پی کناره بوسه
دتن ستن بوسه بر عسل می آشام
و چو قند و شکر در نوش لب ستن
آنان لبر و روی دلتوازی
گهی آسوس ستن سید زنجدان
مگر ستن باره سندی جامه رنگین
تن خود باتن طلت از ساون
سپن چون گلبد ستن محض عریان

بله و نرسیده سینه سینه
 تنهی تیغه غنچه یا لاله یازنگ
 کرک نه تو ناله متو نه تو دون کنوگی
 گزهن نه تو باطلایمات یکسان
 و چون ناسفته همچون در کنون
 نصیحتی در ناسفته اش سخت
 تو ای سکیں بهناه اک ان دیک
 بتوتی کرتی کروں مختصر کرت
 سلیمانی و چین در یکدم وصل
 لبین تم وصل لبر اسل مقصود
 و چون بیایه متند ذوق عاشق
 تسندی شوقه تیر غیرت ان تن
 نگارن جانفشانی بے نهایت
 بکار عاشقی صادق سپن رس
 میس از شوق غیرت آسبیا
 مبعوثی گزبان عاشق چه ممتاز
 متن دون فصل حق بید گو شال
 بیکه نگلی کس اک اس بهر نگ
 متن بهند وصل گواز د و ستاری
 گل وصلی چھو از فصل بکین
 کران کیا آس نه بیان ناله متو تن
 گله پاری بولای یار و فادای
 مکن و چه واره سدا ی پناز
 بجم زن زندگانی جاودانی
 گز چم تیر چانی مننه کامن

زلوی متن ایته کالک غنچه کینت
 بدن تشنه سرا پا دست گل
 دوی تراوت می یکسان کیا چوک
 نهانی اسوین متن عصمتک گنج
 سپن بهر کش تشنه لاس مع زون
 بشو عشق تیز از حد برون گو
 ز کشف راز خود بان بسته بکر
 ز گلشن غنچه امتیاز قلوب متن
 انن زیزنگین تم عالم وصل
 کرن حاصل حاصل یار جانی
 بهر شایق نگرت رشوق با فوق
 متن تر لوکی ناره دوس دل
 و چیت نگین دن متن گو سرت
 ادوی نومست چھو پرالو استناد
 بهن معشوق عاشق آخر کار
 یهوی چھوی سجم دن یارن مع افق
 سپن زیبا نگار سیت وصل
 ز کوک آئینه دل رنگ کلعت
 سها رنگین تر از فصل بهاری
 ننه فصل گل عشاق چھوی وصل
 نگارن گو سر کتاه مدره متو تن
 نگار و جان و دن لوبنی قد میا
 بصد غمره بصد عشوه بصد ناز
 بفضل حق اسی دن مینول خدا

بشوق دل جهان در بر رتن تنگ
 چھو و کوتاه و چیت مانند بلبل
 تنهی متن نازنین پائین و کن پان
 لبون تم مفت بے شہارو رنج
 بشوخی نوک کلاس بر شفت
 ز سر تراوت منی آخر زبون گو
 یہ کینتره شوبہ دون یارن بجلوت
 چو بلبل خار خار از سینه زلو تن
 نگار سن دل سپن از نخت خوشنود
 سرن تم دور شیش جاودانی
 تہ ڈیشنی اریا حیرت انن کنش
 بدام اشتیاقش ز الہ لج گل
 تسندی شوقه تیر عاشق سپن رس
 فقیر و عشق باز و خوش بهن رس
 یہ فرماون چھو اکثر صاحب راز
 گپی معشوق آس گاه عاشق
 بصوت در محبت اس بهنگ
 سپن رنگین متن دن رنگ الفت
 چھو نہ زاه فصل گل از وصل بکین
 بہ از فصل بل متن عشاق چھوی وصل
 بشوق دل متن آس و لہ زار
 سر شورید میا لوی خاکت با چالو
 زویدار تو اسے دلدار جانی
 اگر دن گسید عالم کیا چھو پروا
 بوزاہ چھو مینون از دست دامن

<p>آید دست پاک کن اکر ام جهان زده میانی وصله شون کرا و کرون به میانی روی و چه بهتر چو زگل سپین شتاق مستی لاگ میو ر و جهان گشته میالو قامت سوز آرا غنیمت آن دم دیدار ما و م فدایت جان من آرام جانانا نته بوزک چو هم جان جهان بی مهربان روزم چس و نر چانی زه کن تھا دم کری بو حال عالی</p>	<p>به چانی وصله اتن تھا ولادن به دم زانیت غنیمت چا و برو ن زده میانی حنه باغش و چه تماشا و جهان گشته میانه نگرش چپه مخمور به به تهر زن نوحس از چوم مشراون تما چا نو چوم رخسار ما و م خراب نگرش میا ر چانی قرار دل چو هم آرام جان بی نگار اگلعه ندر ادا ستانا تندی سرشکیش چوک میان سالی</p>	<p>بو آدن باجه وندی سر زده پادکن شتا خوانی تنز بهرم چه شایان دو چشم ناز مست خویش بکشا به شکین موی چوم بهتر ز سنبل به چانی چاوه از لگو نو به میا و ن صنوبر چوم غلامه بند شمشاد بوجس کبک شنه دیدار چانی نگار اگلعه ندر ادا ستانا فدایت جان من آرام جانانا کرونا عیش و عشرت پانه وانی</p>
---	---	---

غزل سرودن زیبا در خلوت بتیاق و بری نگار

<p>طاله بود چیه پشه گزراوی کونگه کستور سیت تن یونای چچه به روزم بوزم گراوی وصله شربت سیت شهلاوی چه چس چش جبر و لهه ناوی رخ چا نو دیشیت به که میاوی دل چوم خوف سیت ترا و تراوی نره زی داری کره پان ساوی زی کره نازک تن شیراوی دته سه درن کال بو راوی زده کوت جگر س نر مه تراوی لی جان در لسته کباه تراوی</p>	<p>آیت تھاوی زو ته جان آیت تھاوی زو ته جان رنگه رنگه مانی چا نو فرما ن اچه دار لچه بد کده سامان بهنه بهنه تنه به گو م بریان بهنه بهنه و ندهی کله ته پان موکله چانه جگر س درام ارمان کنه بوزننه کره چس تو شان دده گو دوه می تی اوجیان طلس محمل بو ته دامان بیتنه سه آخر چو دنیا فان کره نا بیل آه و افغان کریت دادک بنه در مان</p>	<p>باله چوم تما حال با و رنگه کو طه تی کتو پرنک پیراوی اچه پوش گچه طه منتر پیراوی شین زن کا خجس رنه ناوی مس کھاس بر می چانی ناوی سوکه نار از چوم سو کله ساوی بیتنه بوزم چا نو آو آو سی ترو پوش فکمت چیم که چاوی پانس کریت چوم پیراوی بهنه سه دته کنه ون تراوی بره گل کره ش عشقه و اوی شر چوم جگر س شرمه تراوی</p>
--	---	--

آدنه لو چره چھوم چکه چاوی

پا دن کره سنے کله قربان
آیت تھاوی زونہ جان

نادن سکین تری پتہ دراوی

حضرت گرفتار فریقان ہمراہی گنج از نگار جو اب عزم سقاقت گنج

من دُون از عطا فی حقتالی
وصل بیکد گم سر و سپین
بها زس کہ تو گزشت بہت پیونہ جاز
برائے حج اکبر در حرم تراو
خیال ماسو ای بار تراون
ز خویش و آشنا بیگانہ سپین
یتھے پاٹن گزشتان آسوی تمن دو
چھو دینا تاون بازار آخر
بلا شک چھوی پتہ پشاد دیکھ
ز شہر گنج حسن آباد امت
سجدت عرصن کر ہر شاہ سانی
گزر ہو و کش ہر گنج شاہ دوسر
سکھر کر کار و اس پیشوا نیر
نتہ و اتن چھو گنج سالا نو مشکل
چھو تری ستوی سغرا نوئی طرح کون
سلامت کاغذ اکھا و آونہ در گنج
کر س بو عشقہ صیادان گرفتار
ہر موچیم گمت زنجیر حکم
درایم ز ہر طکر کھنہ لکونہ چا
پچن کتو مہ سخم چھو پائی سبتہ
سلامہ و انتا و میان یار

یتھی پاٹن سپین یلہ کیونہ کلا
دشویوی مست صلاک می جان گے
عرض حال سپین تن عشقا زس
اسیر بند بانوی حرم گو
سر خود بردار تراون
رٹن غم قبلہ دل روی زیبا
بغل عیش و عشرت ات تہ دن
چھو نہ دور فلک وزن بیک نگ
بیخ عاشق معشوقی سو کہ
تمی ساری نگار سمنش سمی
نگارہ نازنینہ سندہ بانے
ترہ چھو کتہ قافلہ سالار نوئی
بشہر گنج بابر گنہ نو انیر
خفہ لڈل گوشت پیو مٹن طون د
دتی ماژورین ماس کرن کوٹ
نگارن پو مٹن خاموش خاموش
بدام شوق دلدار دلازار
تہتوی در عشق زیبا چھو سگفتا
موکہ لن بات چھپنہ چھو س آوارہ
گزر ہو پالنہ توقع میا نو ترا دو

شراب شوق چٹ سکون سپین
نگارن منزل عشق کرن طے
بجرت در حرم محترم تراو
غزال صید آہوی حرم گو
بشوق آن پری پروانہ سپین
وچھن غم کعبہ جان کوئی زیبا
مگر چھوی بیو فاسا آرا خبر
گہی بر صلح مایل گاہ بر جنگ
نگار س سیت مہم مہم آسود امت
یہ عظیم ادب ساری منت آئی
بسامان گراہ عزم سفر پور
چھو اسلحہ کر ترہ چھو ک سردار سالاوی
رٹو اسچانہ شریخوف منزل
گزر ہو راہی ز شہر حسن آباد
زدست راہران راہ پوہ تیج
مہ چھوم بالکل طون گوشت فراموش
ببند عشق زیبا گوس در ہم
مرت یہ نہ خلاصی چھم مہ شوا
بکوی یار تہو مہس پای سبتہ
توقع میانہ یار یہ مہندہ تھاو
رفیقن آشنا دن دوستدار

تو دپوس لویا پاشا
تشیخ خشم سالی خونری
حقیقت میان توت منرا سه کلی
ز حبس حال خود مرغوب لیکهون
ز بعد عرض و سیتا حالی
هر موچم گمت از عشق زنجیر
تهوی بنجو دبستی چوین گوشت
گمت آزاد چوین قید بستی
به نه معلوم کت کس نامتوی چوین
ز خویشان اشتادان لاطع گو
رغم ات علس اندر اقامت
بحال خود دیمت چوین حیران
کس عشق بستی دل شکسته
نه هرگز واشود از دست تدبیر
هوس چومنه کرن گیس امیری
بسن بیت جایه بیت چوم دن برآ
به خطایه دیشا کن شاه جهاندار
و حجت تیجه عشقه غیرت تنس جوا
هرن اش نه کرنه و فغانه
خوهرن عام ساروی پیشو ادراو
سر اسیمه سیمت زن پیاده
مین سیتن چونه شهزاده دلدار
یه بوزت عیش و شادی گوسن بجم
کرن لال از فراق روی یوسف
چو برگ سید غم ترسان لرزان

۹۱
الو کس حید اسس کج کلک
دپوک نم توره تن خط میا لودا
پر ت سوی خط گتر جان تن تنی
پس از حمید خداوندی گانه
کرن چوم رای خود برای عالی
مه چویم پیانه از میخانه عشق
خبر کت چمنه زندی چوین موت
خبر کت چمنه کس چوم موج مالوی
بوزن از عالم عشق امنوی چوین
عدم آباد می نش بود ویران
مه ممت پیش چوم روز قیامت
درین عالم بوی موت چوین سحر اری
بدام زلف یاری پای بسته
مه قفا و وزنده دشین میان امید
مه کس چوم حسن آباد چ فقیری
لکعت خوشن رفیقن کتر سلاه
تو ہی لشته نام پینه دست به دا
هنوک خضت ترش درایه یوان
شهر گنج واتوی کاروانه
و چوک بیوار گوشت کاروانه
منو منزومات گوشت شاهزاده
ته بوزت پادشاهن پان مارن
عشقه تمس منز گو سو در بجم
بکیم پادشاه نم اهل تخبار

زیانکار
ز نه فی دیشی اسی سیتن بوماری
نیو خط میا لود سوی تنم اتناو
شاه گنج اک مکتوب لیکهون
سلامه بوزا ایشاه جهان
مه چوم صده بنت ممت بتقدیر
به رندی سیمت تنانه عشق
تره چی چوم از شراب شوق مستی
بوامت چوین کت کس چوم مالوی
ینه آواره منزین علس بوس
پیمت ات علس منز چوین حیران
چو اهل حشر اندر عشق جانان
بچو سینه پانه ات منز اختیار
تهوی پال بسته چوین منز بتقدیر
بچوین گوشت اسیر سبجا وید
سرن تیجه جایه نه بیت چوم مران
و طت کرنک منن تسلیم نامه
ته بوزت گوشتی کاروان
بزارای حاله اک ناله دیوان
خبر کس اندر کایه رولان و
دون فریاد از جو زمانه
بجلدی پادشاهن تو کت اخبار
ودن تنس سورا شت خون مارن
سوزن لغیوت ممت ز نامف
انکساری کرک حاضر بدربار
سین سینه داده پیش تخت سلطان

بگر می شاه زن گو آفتاب به
 عزیزان دگر باله یارس
 تو بی سیتن سو که مو که گو من نیت
 و نه والست چمن هندی گاش میانی
 چهره اندر کوه نه ماد تو ده دات
 ان بومو کلاوت بی به کیا گوم
 مگر تو ه ساری هندی خون سر سر
 دلیراه آسو ذیرک نکته دانا
 چنه اس تبت نادان بد دیانت
 شو بیا در چاه زندان جایی اندا
 پیو می تن عشق تو طلم ست مگا
 کمن در قید ب زنجیر پابست
 بد نیازن سه اثر حور حبت
 تسندی عشقه سرغم کر نه اطل
 بتی زن در او قید از بند زندان
 دیو مه دب نخوی تریو باک
 درین اندیش کنیا حیرتن پی
 نگار از شوق دلبر آسو دلتنگ
 کمن تن منزو بلبل آشیانه
 سپن بیتاب بالکل ناشکیبا
 تسندی عشقه جبر تار باوس
 دون زهر ط پچو مرغ نیم بل
 بنه و عشق او دب کار که ختم
 کمن از بهر زیبا خواست نگار
 بصل لب کسیر از فضل الهی

و تن هتونی تن قهر عتایه
 سو ماره متومه نتو واره کتو گوم
 مه و تنو تو ره کوه آو فیرت
 سو یوسف بخته بلخت جگر میانی
 تنه مارامه هونیو ترا و مارت
 تنه و ساری گری کردن مو
 بیمنه مست سوس مو بر بر
 زه گل گندت و ستم پاد هم
 تنه کتفه سان کن گون حیات
 نه کتومت کینه نه کیو رامه هونیو
 بزندان بلاعت او گرتار
 حبس با د کوره ناز مینا
 ز حسن او جهان ممنون منت
 ز شهر گنج درا و از حید سازی
 یکن آسو در غر شادان خندان
 تسندی حکم یو مان به بهیت
 بدریائی لقت کمر جیره وان گی
 دس تن آسو رامت در اغ زیبا
 و چمن مکر وی دلبر زین بهانه
 بیکه دیدن سپن تن شوق غلب
 دو یکد رام راکت خا ایلوس
 دل جانی سو کتسی پت فدا که
 زنگ نام شاهی عار کر ختم
 بدت ختم زه یارن هنر جذبی

مه و تنو کیا به بنیو میانی نگار
 تسندی و در زله و نارتو پیوم
 تیه و ووم کوه خوشن باش میانی
 کتبت کت ترا و ون یوز بصر میانی
 کونی چوم قید لگمت تی مه و تنوم
 و نیو پندون تنه تو و خون چوبو بو
 زبان آو تن متراک جوا ناه
 ترا اقبال دولت باد همدم
 نه پیومت قید ترهن کینه در چاه
 و لیکن غایب اک و نطه ش پیو
 چو غایب عشق تو حیاد سر مست
 چه دب تورچ حیناه مه حسینا
 بتی شهرزاده گو مت استوبار
 ز تن منزل کمن کیا ترک تری
 کمن در راه اسط حکم حلالک
 نه بوزن نگونه تن منز کیا حکمت
 حبس با د و انت پی بهر رنگ
 کلاکت با طه گو در باغ زیبا
 تنی دیو کتن و بهر که روی زیبا
 همی خوشن یانه وان مطلوب طالب
 ز عشق او طیش تن تیر در دل
 ز روی عشق شه است گدا گو
 تن سیتن کمن به دوستداری
 کمن زیبا سیتن کتخائی
 چه فلک مرا تاه تن بی دشا هی

پیرش و راه سٹھاہ تن کر نصیحت
چھو و لو مت لبس از لطف پیرج
پرن خط بہنو ہرن شامہرن کدخون
تنہ عاشق کوئی عین ساندہ دیوہٹن
زیہوشی کرن مسرہ د فریاد
تہکم پلو ترہ داد دون چہر کاش
تذرو باغ دل سوم سو پترہ ناز
ہمت فکرن کرن کیا آسوندیر
انکسکھ زان دلاور ہیو فون
نمی سوزک شہر حسن آباد
مقرر پادشاہن کرنہ کھنہ زن
عبتہ دی شمش گزہ و اتناون
برائی خرچ ذنک مہرہ نہ دیار
گزہ ہمت پی در میاں حسن آباد
پرکت آسک بہت از مکر و بلیس
چھو کیا بیت کارگر نیرنگ تذویر
دوہل ز چشم مردم آسن نہان
تن تہنہا شبانہ دراو یکار
گزہ ہمت پیو برد مشوق عاشق
کرت ناز و نیاز س گرم بازار
مستی آسن پالتن جان چھاون
عمارن بر لئی کن دیوٹھ و ارہ
نگار نازنین و نہ آسودہ شیا
رفیقن تنش شادی گو سولالین
چھو زیان نہ اندر دست مدہوش

دژن کرتش کرن فیرت نصیحت
نگارن خط پرن بلہ پادشاہن
وچہن ششون زور عشق مخیون
پیرت نامہ می عشق دتوس جوش
اچھی پوترہ دادک گوم بیداد
سو آسوم فرحت جان رسا دل
ژلوم تن کو کرن بہت عشق شہیا
یہ شکرن لندر گو سخت رسم
نگارن آسن ہم ہراز و ہمزاز
گزہ بہت فہم مکر نہ حیلہ و نیش
حکم گزنگ فریب حیلہ و لون
خصوصا آسواک شہزادہ عیار
سوار یہ کت تہ اشترا می لہوا
بلا اندیشہ فہم شہر لندر زای
بجنت زای فہم مانند اسیس
وچہن آسن قوت غصت کمر لہوتا
شہس فہم دزنگ دو آسن فیران
پکن گو شایہ شایہ ن دوالی
وچہن فہم خوش سہمت با ہم موافق
سوشب کرمیت متوزن عیب بہتہ
بھٹوہ اک اکس ل تنبہ لاون
وچہن نہ بیاسپن ہرست زوہاب
سپن عیار و افق ارہ زین کا
یہ کیفیت متن لشر کرنہ اچھا

چھو نہ تنی دا ز مادر پدر بیچ
کرن حشمت جوان بے گنہن
برت از عشق و زافانہ دیوہٹن
وچہت مضمون تنکو گوساہ بہوش
دین ہی ماگتہ ہم یعقوب بہ ستر باش
متن سرتوی سن میا زوی چھو ل
لگوم کہ حالہ زاس منزو سنجیر
کرن آخر ہیوی تدبیر محکم
مسکرو حیلہ آسن پوترہ استاد
مسکرو حیلہ صلا حسن تن
دلس لندر گزہ ہرن سوہن پان
عبتہ ری متن ہٹ کرتہ سزار
دوہل آسن پکن گی تیز چون
اکر گنت ہم کو چس منز کرن جای
کرن کیاہ آسن نگارنگ تدبیر
گزہ ہو پالن نگارنا زین بہت
متن بیت آسواک شہزاد عیار
تہ بہت ورت گاہی نہف ہوا
سپنمت اک اکس نازن خریدار
بفرحت عیش کس با عس دوان تہوہ
سپنمت سرت در پوس کنارہ
سپن مدہوش چنہ اکب می ناب
کرت تدر کر بخوبی یار یارن
نگارنا زین وکن چھو شیا
چھو شغل سپنر خواب خرگوش

سه زیبا ندره اندر اس سرت
 نته منت رشن مشکل چو دشوار
 و دن بزل و ن چس کفیت یاد
 زبست و تهنو نر کن در او یکبار
 رشن کیا ه ناله متی بایو پنن
 محبت چانو دین ایمان میا کو
 تهندی خوته اسم چان تیرمای
 به کونا چپوی اندر گوشت بندر
 گیم به لوله تیر و النج فطرس
 بو چانی شوقه آسے مختصر بود
 دوباره توره و ن فیرت گزهی نه
 سمیت و ن دن بر و هر گز اس
 و لیکن چانو رخ و یو طمس سیر ز دیر
 توی سیتن ظلم اربان نه کریشن
 بمن چانن دمه داد حضور سی
 و نی بود و رکت رد و جگر سوز
 فریکه اریاه افسانه و نش
 بمن سین گزهن تنو پیون میل
 بغفلت بهوش و لوتن لغو است
 به ناکه تهنه بیس اندادی
 نکه تل بیو طشت شهراده عیار
 کرت امشب شادی و ز لوز و
 محراب چو رونق جام باد
 لبالب جامهای می چو اس
 سپن سانی الکها زان نرم سرت

نگار ناین اسه اته در دست
 ته بوزت درای غم عیار ساری
 بنریرت کر کنا سالو دل شاد
 کرک ستن لوج سه بر و برکت پای
 بهمن کیا ه تن پنیوی غصه و ن
 بیو با یو خوته مبه آسوتی لول
 وری کم دای تیره کیا گوی بهیجا
 کدست از بیوفانی یوت دستنگ
 مبه اصلا و ارزانو منه تربطه من
 و ن تمام داده چانه گوسن خوار
 ز لینه کن پته دور رشیهی نه
 بو چانی شوقه در آسے گره باره
 بیکریدار گو نه میا نو دل سیر
 گمت چپوم مبه قضای مدت سحر
 نکه والی قضای روز دوری
 بهتنت پانو ان بر لول کا سو
 بر ایر مکر کی سامانه اس
 نگار س داده روس نرم دل گو
 مکاتس پر گدین سیت پنا
 زلی بر اس غم ستن بار مشفق
 و ن افسانه رنگارنگ سیما
 چپو چانوی وصل ز لاله و گل
 خصوصاً نرم و صلس ستر زیاده
 بناوانی رضا و نو ننگ نگارن

و تهنو کن چپو سالوی بخت برید
 کرک ستن نگار س ستر شاری
 سپن ستن نرم دل بوزت تهنه
 برک ستن از تملق تیره تهنه
 زه آسوک بیه جان جان میا کو
 مبه چانی دوره کوتاه سپن بول
 اسی نرایت کهنه آئی ندره
 درت و النج نله و طایه نه ننگ
 زشن منزل لول لارن شب روز
 و چپوم اس سرت چانو دیدار
 و ن بیت شهر سندر کیا بکواس
 گزهی نه توره و ن فیرت دوباره
 غرض چپوم چانو رخ تیر کال ویش
 بنک پد فیده میا نو ی نادیم فجر
 مبه سین یک مفرست شمس روز
 لبو سکین لول و ن بول کا سو
 فو سخوانی کرت ستن لول لول لول
 بر یو آ زاده سروس پا بگل گو
 کرک کم فرش متن کرت نارمندی
 بیاطن لاگو هس غدا مطلق
 نخوش طبعی و ن ستن بید لافرو
 ایک خکرا نه لازم می فتلقل
 چپو بهتر نرم غمش ستر سوس
 کیمین بازی ز بازی بهوشیارن
 رشن گو پرت الکها سرت که درد

<p>دو نگو پرت کهن همیانه ساقی نگار نازنین کن پلو تم رخت در دست جام می چون گو خبر روز سکه بکفن هستی نه دیشته کی سها عیار مسرور بغ ساری سو مطلب که حاصل حرف آزار روی کیا کر خطری گزه من دن پیاله تن بهر پیانی شب باشد ای تم از شهر بیرون نگار س بهشت بهر گنج گی تم کرک باله شش هزار بار دلک احنت ننه لخت جگر من</p>	<p>نگار نازنین بهت بود باقی سو ساقی به ترجم فتنه انگیز سین بهوش تا منت به خیر گو بستی گو عقل و بهوش نالود بغیاری کرک غیرت بین پور انک من کرک دت اوس عمری هوک ساقی من ساقی بهر ردیفی گزه من کینه خبر روزن ز هستی ز به یار دت زیبا شش خون دو ملک آرام را انک خواند اوک شهرس زلو غم نه گو خوشحال بسیار پرن تم حمد حق کن چو یعقوب</p>	<p>می داروی بهوشی پلو تم می کان داروی بهوشی امیز در ازاه دت سو پیو در خواب ستی تتهوی بهوش گو گو یا که زن بود تمن آسوی بهوی مقصود دل لک ت ت پک کرک ترنج تباری پیوان بیت جلیه شوس سوازی بشهر گنج و اتن گزه بهو سستی بجلدی زه پرتیج گه تم نگار نازنین تته و اتن اوک پسریا آسوزن نور بهر ترس لوم زن با ومنت یوسف زلوم کو</p>
---	---	--

بر آمدن زیبا از دیار خویش متعاقب کار خیر او نایافتن او را و لوحه زاری و آه و
افتان کردن و بی

<p>دین استاد تم عیار حیار زیار و آشنا بیگانه تهاوک خوابک باد دولت خانه کره من هوک من سو حسرت نفع نقصان دلن آخر کرک از خواب بیدار من ستهوی شو گنج چشمت پان مژ از خواب ستی چشم مجنور پیمن غفلت من سو نراوی چچو افسوس من هر لکه مدوش</p>	<p>بیه زیبا به ترل بهت نازنین یار نه شو گنج پانته نخت بیدار زلت بهت گنج ترل پیرانه کره من کرک تیتو تام من تهو لو ط کامل ز بهوشی بهناه اک گزه نخت بیدار نه بحر یار چا من حشمت پان سوامی یار کرک من در چچه دور چچو افسوس من هر لکه مدوش</p>	<p>تن تها نخلوت خانه تهاوک کرک ترل بهت س یعنی کرک لدا بغارت بهت ترل نقد جان و چچه تتهو تام مست خواب ناز عقل گمی عیار بهت من یار جانس سین تار و ز محشر خواب دشمن چچو افسوس من هر لکه مدوش همیه نه یاره سندی غیرتنگ در د گزه می هر لکه مدوش کل فراموش</p>
---	---	---

وچین مہوئی وچین کھارپیش
 سپنہ مضطر بہانہ سیماب
 کڈن آہ جگر کا شانہ زالن
 خداوندایہ کوتاہ گوم بید
 یکم دیوغم ژہ گزہنی دوجہانی
 مہ تیرہنی میو کھن نسل نہاس
 یکم دیوغم ژہ گزہنی مندن شام
 فضائی خانہ صحرائی قیامت
 زہ چشمہ سست ہفتہ انگیز
 نہ سیکو خو لدان پانہ خلاس
 قریس پانس کرم نہ بغلت
 سوہم آغوش کتو گزہ ہم آغوش
 بغلت س گومہ بخت بیدار
 وچین وچین سود لبر خوان گوم
 کڈن تہفت سراسر موی شین
 چو بے خاک خانہ بے بہانہ زندان
 مہوئی خلقن پیرہن لوہارہ نوم
 ز شہر گنج آمت اس عیار
 خرابی نسل کرک از مستی می
 ہمان ساعت سپن ہن سٹ قیامت
 ہاتن نسل نار پانس مہیہ منے
 مہ پت غم تراوشانی تاج تخت
 تنہ پانہ بون بو تے لاکس فادار
 تنہ پانہ تپہ لار بوی زیبا

لیون خالی مکان از دلبر خویش
 کیس از خواب خالی خانہ چشم
 وچین از یار خالی خانہ زالن
 یکم دیوغم یکم کاچوم یہ کیا گوم
 شندہ اون تیرہم کسم ناخدائی
 یکم دیوغم فوئی ژہ دوہ گزہنی
 بہاری لیون سستناک سرخام
 کڈن از بس کہ حسرت گریہ آغاز
 بجائی عشوہ دینی کیہ خونہ نہ
 یہ راہ تحقیق پانہ چوم مہ پان
 ترجم دولت اتہ نیرت گیم لت
 گیم مہ شاد مرگیہ ہنر گرافی
 لکہ نہ گوم غائب نازنین یار
 ورت نی نازنین جامن تن جاک
 کڈن زخمی بناخن روی سیمین
 ز آہ دل گریہ کس تن نار
 نگارن بالہ یارس کسم بہت گوم
 تندی دیرہم تہ آس دامت
 شبہا شبہا گچس بہت تخی گی
 یہ بوزت دارہ ست نسل زہ سوسو
 بسوز دل نے کیا ہلج و ننے
 سومیا تی ویر تخت تاج تراوت
 و تہ اوچین بشوق دل کسلا
 لہجہ آرزوی دل دگر، تیج

بلازن ژہ سہ تھڈ از بستر خواب
 برن از خون دل پیا نہ چشم
 کڈن آشفٹہ دل فریاد فریاد
 ز لوم کسم یار بہت کسم غول سہ پیوم
 یکم دیوغم زوال ایسی مکاس
 بہت مالو کھین نو دلو مہ تیرہنی
 کڈن از نالہ و آہ نہ اامت
 بہن خون سگر از چشم پیرہ ناز
 کڈن افسوس پیرہ و احسرت کاس
 چھونہ نقضیر کیمہ تن جان جان
 مہ فی از خواب غفلت اوہم ہوش
 بغلت اوہ راوم یار جانی
 بغلت نالہ پٹ سیلابن گوم
 بہن نزلت آینہ پانس لدن جاک
 ز تہنہائی سپن نسل خانہ زندان
 ز صحن خانہ بیرون درایہ یکبار
 کرک خرا ازین معنی خبر دار
 بظاہر نسل ننے تم آس آمت
 پیرہویہ یہ قصہ بوزیا ممت
 گڈن ناامیدی کوسن پور
 نگار نازنین شاہ نکو بخت
 مہ ژماران و گچک راج تراوت
 ز سر پا کردہ فی صبر و شکیا
 بیوی چھوم بس مرس بودر کچ

غزل خواندن بیاد وراق

کند دور شکوی تو در چوم
و نه چوم من ایون گوم داه
در غم گم چس مستلا
فت پت بو در آس کرانه ته
مست ت بو غم و نه راولن
کت شایه پت و نه پراسه
که رایه داوه لاجنس
روزت بو و چس و بره
چموی علامه اک کریش و ن
لاکن بالفت و اله و اش
مره نیر کیست دتم برت
مستی و حجت عاشق چموی
غنچه دهن شیرین سخن
زیبا صفت گو خوار و زار

لقیه و استمان

کرت از نور حسن آ باد خالی
و نه ن ته نه واری کین کس
برت از نافه اس هر سر مو
نه محبوس جاره نه این مویشان
نه فاقه اس ل ران خون تارن
نه مهر و گاه و سیر نزلدن

باوت کس بو زانه ته
ته سات مه ارمانه ته
سوی دی مه د لکوی نور چوم
منه چم کس و نه نوم کیه
در هم بو کس در بلا
کوه زانه کیه چوم لانه ته
مه جام لک و لک و لک
دیوانه نش پت لاره س
غم پایت موله و احس
چوم شمع و یک رزو
نت مه حبیب نش و ن
زلفن کرن به چوم سو و اش
نارنجه به فی کش کرت
از چشم جاد و دل نیون
کس سرخ چس ل مین
مسیکن نه عشق آن نگار

کھوان فو لویان ناله درایه
شبانه دراین خورشید بان
ز حسن باد مه زنی رایه خالی
متاع حسن در او از حسن باد
بصحا درایه زنی شفته آ هو
به به نه پای نه سر سینه چمال
فراقه یاره سندی بان مارن
و دان ہی نه کد از این سنبلی

تراوت تر لوم جانانه ته
تراوت تر لوم جانانه ته
موله و ن بو عشقنه وانه ته
انتون چوم ارمانه ته
رو دم کمن هجانه ته
غم لک غم بریگانه ته
چوم کس الی پیمانه ته
تس دتو چمنه رانه ته
ضایه به کیم سامانه ته
گت ماره س پروانه ته
خو رو پری دیوانه ته
گیه عاشق زو لانه ته
والجه کر غم خانه ته
سر مست گم مستانه ته
چس دند و نسل و نه دانه ته
الضاف نه نش دانه ته

و نه کیه بو هک مکه حاله درایه
بگر می کیه کین در راه جانان
فلک یوان ز جو ز خوش فریا
چموی کن اش برن منجه کین کس
سوا ای بکیت با آسون کنه نال
گم مضطر مژ اندر سببان
کدن موله به حق باطله اسر کل
بدن آسون کنه لیکن دانه

ز خود بخود سپین پیه بر سر خاک
نگارن زوده شترانم جان یون
کنڈو سیتن تھئی تم گیسہ فگار
سپن نگین همه رنگینا بان

بهوش یکہ آو و تره جان تن چاک
زہ کھورتن آسن نازک خن شترانگل
یتھ از ہجر جانان عاشق زار
پکن آسن چھوکن خونہ جو یہ

گھر گل برہ زن طمیر دہ زون
بجائی کھن آسن شیم بیل
ز خون پای آن کیک خرامان
سوز دل کران کیا گھنٹ گویہ

غزل عائدین بیا و فراق نگار

گنیمتر چیم مہ چانی کل

صنوبرت شمشاد و
زرد کوتاہ زرد شالیت
مینہ زلفن کرت شانہ
از ان شیم سیماہ تو
لعبثوہ سحر پردازی
و چیت رخ صافی سببہ
دہن چون درج گوہر چھوکی
تو لبت بھتہ برقعہ دیرا
تیم و ہنارہ ما طوطہ
ہچہ روزت تیم سالہ
گلن چھپس چانہ اتارہ
چہ فہمت خاصہ گل گلیں
کلاہ ناز چھی بر سر
شمنہ مای سکینس

مستل یارہ ترا و ست
مستل یارہ تراوت مہ
خرامان سرو آ زاد و
مہ گوہم روپہ تن گالیت
تنہ چھپس دل پریشا نہ
ز جادوی نگاہ تو
لعجزہ ناوک اندازی
سپن حیران آ میسنہ
منتہ ما برج اختر چھوی
مہ ما و م آں رخ زمیبا
مہ منتس چھوم گت فوطہ
اچھ پوشن کرد مالہ
بیسورہ کرد چیت و ارہ
منت بو میل بل سیلس
قتای دلیری دربر
کری بو جای منز سینس

زلزل بہت کرن چھوکی ترل
بو تراوی سر رتہ پائین تل
مولہ والت سنوس سرتل
گیم نال ا لفتح ہا نکل
مران آہو چھ در جنگل
کمان بیدست چھی کرتل
نجل گیسہ ہی نہ بیہول
شفق لبحتنہ چھی دزل
دس چیم لولہ نارچ چھپل
تاہون لولان کاترن مول
کچھ ڈبہ منز بہو اچھ ول
بلے ہمیار یلنر زل
ہمت بوسیت میلین دل
کران چھپس چانہ ہجرک دل
غبار کسینہ از دل چھپل

تند سوزہ ہنوتی نارون
بیا بان نگارن سرتہ ماران

سہ کلنخ آسن جان باد سحر خیز
بہر جا بگلن منز آسن لاران

هرن کوتاه کجیرت اشک باران
سومیدان همچو دشت کربلا گو
تیز سبک کجاست به در نظر یار
شبهن زن اس موسی بر طور
کونی دویشتن نه تن دلداره تور
تسلی گزخته آه سرد ترا و کن

کتو تر گویم کزین سلوانگارو
ونه اوچین زبته گیمتر فراقه
ز چنمه چس هرین دریا نگارو
به چانی عشقه لاگوم کوت جان باز
چهنه در عاشقی بکیت انگارو
ذه دایق راه لدت گویم کرت

زو پاری فیرمیدان زه راه
یتیز نامت ست پیه گیه بهیوش
مین پافس که زین کینوسین
غزاله اسن ز نیوان تره له
میتن مته ناله دن از درد و آه
ته بوزت سورگو کوهر کین چاه
گمرا از آتش غم دل طپسیده
دلک رام جانکته یار راوی
ودینا یس دل بیه یاز زار ان
ای در وصل یس مجرک تمیش
تنه تا و توان سوزس هرین خون

برن ز خون لاساروی بایان
تسلی گوس کجروکن بر سر کوه
یمیت اذیت از دور دیدار
ز حسن یار خود نور کجسلی

غزل خواندن زیبا
در وفاق نگار

پنه لارن چسپی زیبا نگارو
مه تراوت گوته ی بهار لگت
لیم کیا سود زین سود انگارو
چو محنون فنده ترگویم خنده گرت
بره ون دن کهو عذرا نگارو
بحشر میا نو چھوی دعوی نگارو

لقی دایق

سپین من خون جاری چک لگت
دن از کوه دارت پان بن کن
تندی شوریت عاجزین کوه
ودان بارودوان تمشور کیمت
بحسرت اتک خن تراون دید
ودینا سوی سیرت ایت لی یار
فلن سز با دیار س پته لاران
ودینا سوی گزهی سیرن جدائی

وست تریت من زبانه رفیق زو

تختی هر جانتند خون جایجا بهیوش
بدل هبت داغ بر سر بار اندوه
زو پاری تراونی آخر نظر دور
لیون نه کجه کونه گوشت تسلی
دس نه دیک سو سون چمن دور
بگرمی از دل پردرد تراون

برت نو میا نو کجه پرد انگارو
چھو کن چھوم چن خون تاب سیلا
ونک کیا به پیش حق فردا نگارو
ز بار سحرید قامت و تا گو م
زلینه کن پت لسیلا نگارو
منوت نو میرزا بهیچاره سکین

لیون نه یاره سدی کجه نشا
سپین من ز غواهن سو سکلیش
کجه چھاوان گیه دیوان ناله
فونی من بندته اوجن سمره پین
بوز دل تختی پاھن شهن سبه
ته بوزت گو کشتان ترزلزل
ودینا سوی سیرت لدار راوی
له ون مورھس پیه ورکار
ودینا یس کری ور جگریش
جدائی بڈچه از قهرت رانی
وست تریت من زبانه رفیق زو

شهرید عشق سپین مست مدبوش
 به یار س پته لارن بی ندرت
 چھو کھے سرمست شوق یار طنار
 تحت خواری پی دلدار جانی
 مگر گزشت بهمت و غم نه فی الحال
 و نهبت غم زن سپن قائم قیامت
 بهتن لارن بره سخت چالاک
 وچن نه سن گن ته زیر و بالا
 منس نیدی طس ط واته خنجر
 دوش زون ته گینه زن بر پوش
 پکان پد بهت منی طلب است شتر
 ودان یون دن ابیه نامدوار
 گره در آیس بر گیمو بهیه تن
 کربت پیوند گو هم به مشکل
 ز شهرتج تیر روزه تراوت
 بهمن کوتاه میرط چھو کھت بید
 یبزرزل بنبرو کر انهن بره لو
 کو و ته سنگد له بو تنگ کرهنس
 به گره داس اندر هم ایرون ناو
 به دت با خاک بن به باذر کوهم

ژون عشق در سر آهت در گوش
 چھو کھی بهنیش ده عشق منر صفا کا
 مه وچه برنا تو انی لاگ جانناز
 روا چھا عشق منر عذر مردان
 ز نانی چھو کھی مردی گرم کر چال
 شکسته آخوال منر استه
 کینه سین گیس نازک بدن چاک
 گره چی منر یار هندی شوق غاب
 سوت نانی مثال آب کوثر
 پکان ات نام من چھو کھی ندرت
 کین اندر یلج راو و ت شتر
 کمو میو هم سموکت جابه کج
 سمکس اس گکت چھو کھی رنگ سون
 تیرو اسیا کینه امت پش قائم
 شکاراه از حسن آبادیاوت
 جوچین رگ فیهاری چھو کھی درش
 گره نیرت و نه منر ماره لو
 فداری بو کری ساری ختیلده
 پمت تر تننا و چھو کھی عشق تو ای او
 دماه اک و زتری عشق منر لوز

چھو کھے عاشق ته و نه کر تنهامت
 قدم تل لاگ یار س پته و قادار
 بیک سست لضعف و نا تو انی
 بره یار لازم جان سپردن
 کنه بوزن یله عشق ملامت
 گیس ان مو میای شوق لبسته
 چھو کھن بهند کھنه ندرت در دل خیال
 لبزدل چمنس اسن چھو کھی لب
 کو من کھسوس کرکس بر کھش
 کین منر اونط پد نه غیبش
 لدن اس خاک بر سر کتوز لوم یا
 گیس وارده دلدار و صبح
 کلا کو کیه زه دلو غم داغ بر دل
 به اسیا کینه گو مت بی نه کر غم
 گره من چھو کھی ناز گشتن میا لوفریا
 به امت ننگ منر چھو کھی درش
 ننگه در آیت پیت ننگ کرهنس
 نیم درشن دغم چھو کھی بوسیلده
 ستمکار و کرت بید اذر کوهم
 غزل اه اک و فی از درد دلسوز

غزل خواندن زیبا بفراق نگار دلدار

کیاه راه که غم باله بهنو غم دور نگار و
 یکان گز بهت کتھ کرت گو کجید ای
 داه گو هم کوتاه تراله پس رنجور نگار و
 در آیت نانی آسونه دستور نگار و

بیہوش لاگت سادہ کرت یاد قراموش
 نقضیر کر مہ لان لدم کر مہ کم تندہیر
 حدہ رستو گیمت نہ دہ جیم نیتا و پہ بدش
 سدر روز مسہ دولہ و چھوم ہولہ جس یو
 کم کیاہ ولوی میا نو کمیو سونہ بر یو کن
 ست چان چھو فیرت کت یوز دماہ روز
 اتارہ چانے چھس گھر بہار میں زل
 جمد م یو نمین سیت زمین کیاہ زمین چھوک
 ون ون یو فیرس سرت گن ونہ یہمت
 بہت تر بلہ تر لوہم شلہ و اسن اگو تخم چان
 جانہا ز لاگن پتہ یارس نارہ زہن پان
 لچے بو شراون تاوہ شینکٹاٹھ دزم تن
 مسکین عاشق چانو کہٹت اسو فٹتے رو

مس چیت ترہ کھنوسپنگ چھو رنگارو
 نقدیرہ سیتن گیم نا منظو رنگارو
 ادہ کونہ ووی داد لدتا لور رنگارو
 چھم لولہ کامن چان گیم تر پو رنگارو
 تری چھوک مہ دلک لور کنگ و رنگارو
 نت تھر و سیت گت کرہ پانہو رنگارو
 سرشتہ تری پرت فیرہ زن ببور رنگارو
 بنجم ترہ کمین سیت چھوک رنگارو
 نن پاٹھ ونہ سہے حال دل ستوزنگارو
 دل نیت ترہ کہنو لاگو ہم سن رنگارو
 مکہ شوقہ دارس کھتو سو پٹ منظو رنگارو
 منزد و رخس جسی بو سر رچ جورنگارو
 گو عشقہ چانے عالم شہر و رنگارو

نوحہ وزاری کردن ریا بخاطریہ خود

سپن حیران بہن لارن ہر سو
 وچین نہن وئی ہند کھنہ نشانہ
 پتر فلکن سپنتر حال حیران
 درآن صحرا سپن سرکش جنوں تہ
 دوائی درد دل تر خوش ہو آ
 ون کیاہ اس یاس کن لہ زار
 ترہ زن خورشید ترہ است از کو
 گیس سلوا ترہ پرت آوارہ بہن
 زسر پاکرہ تری کن ہنہو لارن

نو اک اس نالہ زین شفتہ آہو
 ہر یو ی ست یہ ہم ہنس پٹ
 گتر دور طہ حیرت پریشان
 تمی دیو تن چھو کھی پر عشقہ سیتی
 دامن بارہ سندی مشک تر او
 ون نی آس ای شہزادہ گچ
 کرت بہ کا ترہ زون تات تر لوہم
 پس کت چھنتر اندر یو بیدل

کہن اندر روپاری نیر پانہ
 پیوی ہنس کر کوٹ نہو عہم تن عین
 سپن تانہت محبت زہنہو ان تن
 پکن گترہ یارہ سندہ شکتی
 بہن لارن و منزل در رہ یار
 چوتانہ لاف خود نہو تھر اوج ریچ
 تر کوک بہن تہ ترہ اچارہ بہن
 گیس ریکدی صد بار بمل
 وہ چھوم امارہ چانی پان لارن

بنت احوال نهیو بہت اتر محنت
 اچھو کن چھو تن چانن بودور
 چھسے پیر تر بہت سچو مگر کوہن ہوت
 ہناہ اک استہ کہ یکہ رہ وارہ
 کہت ہشیار آہ ای سخت بیدار
 پیچ غفلت گیم بر پا قیامت
 یہ کر زانوم تر کجی جیتہ آب
 برن تر ہیبت اسم دور رک
 یہ کر زانوم جدائیہ ہند غرض چھو
 تر ہنواں پاؤ ان یار موافق
 یہ کر زانوم تر سیتن منہر میلن
 ترہ سیتن کر نہ مرالفت نہ پور
 ازین اسرار آج خبر لو
 نشان و نام چالوی بادہ تا کر
 یہ کر روزم خبر خیمیت پی ترہ
 حرام اسم کر کن ترہ جواب ترہ
 دما دم روزہ ہی مشفق پیدا
 نظر تھاوت تر و پاری سہی لو
 کہو ترہ مشق غائی کر تہ ترہم
 برن سینن ترہت الفوت ترہ
 کہو چون لالہ برانھا و تھم داغ
 دوزن ترانہ تھم بدوہ اس
 کہو مسول کہہ کہہس نگارو
 کہو تھم پوہ زن ترہ ترانہ

وئے تر ہیبت تیس ترہ زسہ لوپت
 زسوز شوق از در دنا مت
 دماہ پرارم کہم فراموش
 چھونہ شرط وفا لے یار دلجو
 سر پاوت ترہ ترہم آیونہ عار
 مہ سی نند فرم افسوس ارمان
 مہ تھاوک چھو مای تر ترہ تاب
 یہ کر زانوم ترہ آری خوی سببا
 اڈہ لچہ استنا بیہ ہند غرض چھو
 یہ کر زانوم ترہ بیانی مای تر اوک
 براہ ہوجھو متہ اسم ترہ گیلن
 یہ کر زانوم ترہ چھو عیار لاکن
 ترہت ترہ تھاوہ ہی نتہ وارہ پور
 کہت لو تھاوہ بہت در نہ خوش
 مہ ترہ وری باز ترہم دت نی ترہ
 لوئے زاہ روزہ تا نہ ترہ غفل
 رچیت لو تھاوہ بہت ترہ ترہ
 یہ کا ماہ کہ کر ت نا سازفت ترہ
 اڈہ لچہ استنا بیہ کر تہ ترہم
 کہو ترہ وزینہ بالکل میان آدہ
 برن سینن کہو چھاؤن ترہ ترہ
 کہو ترہ آوینہ بالکل عار میا لوی
 درہ زن لاکھ ترہ وں آقا پور
 کہو ترہ ترہم مہ پد مانے وک

وئے چالوی تننا چھو متہ سوران
 رفیق راہ چھو مگر قیامت
 پتہ لارن چھسے اشتر سو ارہ
 پین ترہت پر کن پین ترہون ترہ
 سہ نند اس مہ خواہ ایتہ امت
 بہت کیاہ اسم چھو گھر پیشان
 یہ کر زانوم ترہ ترہ سیتن کر تہ ترہ
 مہ چالوی وں اسم نقش بر آب
 یہ کر زانوم اسہ بیت برن منافق
 مہ ہیہ مالہ ناگیرای راوک
 یہ کر زانوم ترہ پک لولہ ترہ ترہ
 منافق چالہ بیت غدار لاکن
 یو چالوی وی کینہ تا وہ تا کر
 چو جانی در دل لے کینہ خوش
 لو کر آدہ روزہ ماشو گت بغلت
 سہ نند مگر کہو ترہ کیمہ لائل
 دوس ترہاں چھن تل بہتہ
 کران بہتر لو پالسن چھس ترہ ترہ
 کہو ترہ گوی خوش سیتن ترہ ترہ
 نگار و پوت کباہ لاکت ترہ سادہ
 کہو ترہ الو تھم ترہاں ترہ ترہ
 مہ کر تھس مہ چھو مای میا لوی
 کہو ترہ ناؤن ترہ ترہ ترہ ترہ
 مہ و الہ لولہ اندر لک ورت

جیاتک چشم به باقی و ن کنجی سات
 دلو در شش پتو پائیس
 کهنو ژ لو هم مهنو یار و
 نفع کیا ه چھوی جھنایرات
 عشه مته میان نشه کیا گوی
 پیمت سانه
 به نو زانوم ادر چھو پیمت
 تن به لادن به
 برت دتر تهن عمن منزیاگ
 فریت گو کھو
 دمی و ن کن گن تمارت
 کس سانه لده راه
 ژنبیل پیرت بی لارن
 توے مهنو هتم دو ر
 روان اس فراقه چانه
 به نو ژ لو هم زاه
 دقم در شش پتم پائیس
 ژلم به ارامان
 دس مکنه ملاله رلو هتم
 ورت مهنو احوال
 زده کوتاه حبس مول
 کره کیا ه سانه
 یتیم پتری دهم پامه
 به زاه کینه لو گو

غزل خواندن بیالو فرق انگار
 ۷۳
 یتو یار و فسادار و
 کهنو ژ لو هم مهنو یار و
 کهنوی کیا ه حشاید و
 یشه یشه به دو بهی هتم
 رماه اک بر مگار و
 سماه ساروی سخی ڈلو هتم
 کرت کیا ه گوک کار و
 سرت روزس ذرت به نو
 لبنت کته گامه شهار و
 زمستان تازہ بهارس گوم
 دے ناله نه زار و
 یو لاله مار شس کری آخر
 یوان کو نه چھوی عار و
 به نو زانوم شتہر گیلین
 وندی سہر بو تمگار و
 یتیم در شش چھسے پران
 گاس کر هتم خار و
 بگو مهنو به رھین دل چانه
 یو چانی کج کل انار و
 دره لاگت به زن زونی
 کرک یو استرار و
 وضع دار و رضا نورم

تی و ن اس کرو بهم ملاقات
 یتو یار و فسادار و
 مهنو گتہ هتم وفات تراوت
 پتہ لارے
 دشت گند گند عمر سورم
 شہ گند هتم نار و
 دماہ دوستی کرت تراون
 سہو مکہ سار و
 ترت سنده گوک پور پش
 مرت میلو دوبار و
 و ن کھو هتم کر مہ لانه
 و چیت مکہ سبزار و
 گلالتہ رو یو ملالتہ کیا ه گوی
 کرے داد اخلبار و
 دوان ناله ٹا کر مہ لانه
 کرک مٹہرہ کار و
 نتم پاش نشہ ساتھاه
 ژہ یکہ منتہ بیان مار و
 چھو کس لحن پیوم بو کس زانے
 لگو مهنو کنھتہ چار و
 اڈہ رنج ہی برہ گیبو
 و نہ و ایتیم پامه
 سزاوار چھس قضا سوم
 دزا زنده به نار و

گشت و چرخ برین شمع و بوی
مطه کهنه زده میم بار و
ده و آهتس زده فی بوزک
حده نیرت گمت مضطر

کفتو ضایع مه کر ختم ساز و سانا
نیو ول قوله سار بوی لول هو ام
کفتو شیر به باشت ناری طوطه گتم
یاهمه یو رنه ون هم مه تی تو ر
ژلوک پاستن رست نه میا نو پرا
بجالاتی قدم در راه ترا و ن
سو شاه گنج بیس معشوق اسوم
سو اسوم شمع زن بش پت بویانیو
زمین و آسمانچ بهشت تفاوت
کردن الفت مه تین تن نه مو نه
سوسل به به میو چوم بگوهر
زیمینی بوشن زن کیا ه کره ماز
بلا تکت با طه تن نش چچس لوی کذا
بونا لایق متن بش کتفه لیسه
عزیزه عالموک چوم خوش متبراه
یه اسم لانه تقدیرس فر اجنگ
سویدوی گاه و مه چوم طبعیت
قدم آسی دوان تا آخر روز

زلوم بهت صبر و آرام
دوباره یو رنه آم

چکھے یا نیو ر
ودن لور مس نه ده گیو

بفتی استان

وه کس کتو فیر هی افسوس امان
کهنو کر ختم بهیه زن زنه بندگ
وینت کس نه از مختش فوطه کر ختم
ژلن اسوی بو نتر ختم کن نه همراه
بخش پیش حق چھوی میا نو دعو
بشوق یار دل تن اسو پر خوش
چو ماه خوش الفت مافوق اسم
بصل و سل عالی چوم سوا شراف
بصل و سل متن اسم به نسبت
توی کن گو سومه پت یوت نزار
ییا تن سنگ به قیمت برابر
سو چوم شهباز چیس لوی پینتر کافی
توی کن زلومه وری بهت شراف
توی تم ترل متن متن بهت کرات
بوشوین کینزن بهتر کینز راه
پین کن چیس کن متن کن جفا کیش
کذت ییدی ترسم چیس تن حکایت

غزل سرودن زیبا بخت
جبال نگار

مهر طه کر تنس روانی چھا
بدنس ما مد لوار و
آده کس و نه
چھو سکین چانه امار و

کفتو گو هم کرت میندن نام
سنگر یوت کوتاه دراک سنگ
کهنو ژلو هم و لوماره میتیو لور
کرت تری کونه بالکل خوش اند
ودن می اسس یون آه ترا و ن
ون می اسس پاستن کن بهت
بچس فیه سو چوم خوش بند لور
متن نسبت به به اسس لوج احلاف
توی به پست سند دی دل به مو نه
توی توری ترلوم ترا و ن کن
سو چوم در عدن متن متن بچس
بوشن سیت سما زاه مان مانی
عبارن گچین متن کتره لیسه
توی لوم عزیزن ترا و ن خوار
نیشن تم بوی پاستن سیت از رنگ
سو خواهی متن خوش خواه نانش
قدم آسی دوان تا آخر روز
وتن می اسس پاستن کن بوسلور

سنگر یار کتو گو م
سوناهم وار کتو گو م

مہ روشنت ژ لوسو توری
 زلہ وُن نار کتو گو م
 پیس از پرده مستور
 بولتن سیتن براحت
 گیس بے تاب مہتاب
 ژہٹہ سن وار کتو گو م
 چیم پر س مہ ساعر
 منتہ ماہ جہانتاب
 شمع خا ر یارس
 بنم گلزار کتو گو م
 بہ الفت دل چھت گو م
 رمن آہو سین رام
 کمان مہ تیر مرزگان
 جگر افکار کتو گو م
 ہرن از حنہ و شکر
 صنوبر درندامت
 برم لتن کم زہ کنتی
 یہ جان آزار کتو گو م
 و دن روزس کو سکین

تمازت آقازج سخت لیت
 ڈلت گو گلبدن لتن آوتابہ
 متس از چشمہ خوراک لتن
 سین لتن خشک ہر د چشمہ چشم
 سراپا تاوہ سیتن سونتگی

سنہ سوی گو م حوری
 ژہٹہ دل مہت ژلوم دور
 گیس بزرگوار کتو گو م
 پیس مہ زن بھیرت
 پیس در آب گرداب
 پیچم پالسیس ایم کر
 دیم دیدار کتو گو م
 کرت مشتاق بنیاب
 گتہ پروانہ مار س
 یہ کیاہ مشکل پیچم گو م
 سیہ شہکار کتو گو م
 گوت بقیاب آ رام
 ترم سینس موہن کان
 دہن میچم مدور
 سو خوش گفتار کتو گو م
 کرن بر پاقیامت
 توی ہتر غم پر دلے
 کوے لد غم ڈکس چین

بقیہ داستان

گیشت نازنین پالسن کہاہ
 پدن ہندواہ تر حشیں کہ گیس
 ز آف نازا شک عمرزہ چشم
 زبس گرمی در آن کین بیان

لد وُن پیوم موری
 شدہ و سن فرم ژور
 نجواب ناز خسوت
 گیس بیبار کتو گو م
 کہٹہ سن چھو منہ مہتاب
 میچم لے تہ ژلم شر
 زہ رخ چھس برگ کلاب
 سو مہر خسار کتو گو م
 گتہ بہت نقاہ لایہ نارس
 زلفت سنہ وچن پیوم
 وچھت نندہ چشم بادام
 پیوت ہمبار کتو گو م
 مہ گو خستہ دل و جان
 وزل وٹھ دند گو ہر
 وچھت آن سرو قامت
 سو خوشرفتار کتو گو م
 مہ دل بہت لاگو غم ہے
 توی کرکس بو غمکین
 و دن لتن زار کتو گو م

روپہ تن گرمہ کرایہ بیت گچ
 سپن جاری دران صحرائی لا خوش
 خمار غٹوہ لتن ہاروی و پیوس
 ہیہ تھرا مہ میثر زن چھنت پے
 غزال نازنین سین سہ بریان

سپین غایت گرمی تاب تاب ترست
 اندر تن عشقک نارک حرارت
 دذت گیه پخته از سوز دآتش
 نه چپوس از ناتوانی پای قار
 سه مه آئینه رو چون سایه بر خاک
 ون نی آسین رس کن پیغام
 نه چپوس لارن نه پنه نیوتان بکوم
 نه چپوم از ضعف و نجات وین
 تن جان میانوژی کن لاره آن سو
 بسوز شوق تو از تن نبرد رام
 سوتیمز چپس مژکتو ون بولاره
 ستمکاری کرت نهفت جان گوم
 دتوم ون تو با فسوس و ندامت
 به و اتوم عمره هندو رشید برده
 بهتن ون دن نگار نگار گلزار

بکوهی تن سره شش گینه خشک لیت
 قوامه آوج همک آب گل متن
 شرار در گل تن سوز آتش
 سپین عاجز ضعف و ناتوانی
 و ست پیچیده خسته دل با سینه چاک
 و کوشه زاده شوقه چانه دلبس
 و تی چانی بکن و ن و شکوم به
 تو جم محنت طهار و ازم بخاری
 کرت کوشش سطا ته ری ناره آن سو
 سوار جان نه تی پت تیز دو گوم
 مران و چپوم مرآت کهنه لگونه چار
 کریم جست و خیزی در یاه به
 ون سیکو پا لوان و ز قیامت
 و چپومنه تا مردن گفته باقی

نبرد تن آفتاب یتره شرارت
 بناب تشنگی و دجان و دل متن
 نه چپوس از تشنگی یارای گفتار
 ترهتن تراوت مهره زندگانی
 بحسرت دست از جان ته ناکام
 بو چانی و برتری پت کرانه دریا
 تو انانی گیم سورت بدنس
 کرم چانی و ننه پط جان پاری
 گینج تاب طقت جان بکوم
 و لیکن مرکب تن سست و گوم
 اذوی منزل طریت بیت اجل بوم
 و لیکن عمر در ایام بیو فاه به
 فراقن چان کرم شر او نس بوه
 بیتو لاکن و ن شعری فراقی
 و دن آکو بهتن دن متن نگار

غزل گفتن کار را مخاطب ده زبان زیبا

دلبره تو ختم زده زده بال مره یو
 کس با و عشقنه داوه هم آو نس تا و
 یشت نه تو ختم عشته متینو مشراو نس یو
 فریاد بوزم بال دمی ناد گیم یا د
 خوش باشه خوش اندامه بره باشه مار
 ریون ته و دن گل به بدن چپومنه شهن
 لره نده گویم غیبت تارت کتسه لبی نریب

کوتاه یو دور چا لوزره بال مره یو
 آواره پس مکته تاره تاره بال مره یو
 خوش آو میانی آره سره بال مره یو
 سبیداد کر ختم داد گره بال مره یو
 چپم اش چانی اچچه کاشره بال مره یو
 تی رشتو کوه و دن یو بره بال مره یو
 نره پشش دن امه داوه مره بال مره یو

دو باره از هفتو میان بره بال مره یو
گل نال مه یاون گوم بره بال مره یو
تری پته در کس کرانه گره بال مره یو
افسوس گجو چانه شیره بال مره یو
تری کت یو مسک پیاله بره بال مره یو
از سوز دل واسوخت پرو بال مره یو
شاید که مسی کو محشره بال مره یو
همسکین مندا جان کره بال مره یو

یو ماره پس ماره متیو چانه اتا بره
یت همیه پاتس شراوین منزارنه هند گکم
زیبایه اسوم لانه شوقه چانه نگارو
تراوت مه تر لوهم کتفه سهوی تهاویم اریان
بیوره بکهنه ساگه پس بیارینزل
چھوم آخرک دم روز د ماه یوترهویم کن
سمار چھوی بر مگار باقی زود ملاقات
اے شاه خوبان چسپ لچ گدا چانو صدایور

در بیان قات یافتن زیبا و میان ادی

هنه هتس دور در عین بیابان
متس زیبایه هندوی پرتو نور
و چھون متس زونه خوتنه آسو پرور
گمت طاهر س عشق چھویداد
و چھون یاون گمت کل زنی پرتس
دمن پرت و آرمه باقی کتفه دم
پهل هتو سن بر ترهن ای نازینی
بمنت کیا چھوی تره آمیت شو یانه
سبد کیا یوت چھک یوانه گیمتر
بیابانس اندر بکس سا فر
سو که ستور چھک لچر دوس منر
تره کیا هتم پرت چھوی یور اکب
مه چھوم نزدیک مرگ از دوری دو
نگار راه کلعه نزاراه دلقراه

ون می یال یار شتره دن اس
نخی هانت موسی دویچه از دور
ز نور روی و روشن بیابان
تعبت شکرین بیت کیا چھو و دای
بدن متس شمع زن از ترن لکون
گمر مضطر پرتور ورطه غم
نگار دن ناو بالکل بر زبان متس
سیر نفس و امه کرشم مشفقانه
ننه واری اچھو کن چون تاران
کرندی اده چھک اندیشنا فر
نه تراوت چھی مچی تر تر تره محنت
ننن ستور چھک سن کیا تره دراک
لو چس در دوزخ از سوز جدائی
مه اسوم آره دیل برتت مه باره

اچھو کن محنت زن اش و اون
رچھانی رنه آسواک مرد چوپان
سپین حیران و چھت تیره و تابان
دین تم آسوه شکست در شه کور
نشد رخ رشک چھو مره زن کلون
گلانی رنگ گو متس سونت متس
سوز سینه گو متس سوخته جان
دزت زن چھک تر تره حیرینی
مه و نتم چھک کتچ کتو چھک لار
قبیده که انه متس بریگانه گیمتر
گمر پرت و دده چھک ز ناز و محنت
بهشتیج حور لچر دوزخ منر
دیس زیبایه امرو خدا می
بنیو متس چھوم یه از بهجوری دست

سو آسوم شهر گیکجک شاهزاده
خوشا صورت مبارک خالواده
ز شهر گیکج کو طریقت سیم لت
سویار تا زمین کمر نه بیدار
گیس بیدار دلو طمینه کونه یار
بهر سینه مهر گاه ژماران
توی گو به بهار سن بر باد
بهر صورت به پشم استقامت
به چوم ون وقت آخر مختصر لوز
نه نوی هیو و نه تنجانی زیانی
میرا سوکته زلوت تو ژمکت
ژ بهنت لوست میتر آسوه کار
ژ نسبت آس واره ناموافق
ژ ته متن شوینه در گیکج کیک
هتن تده سیت یاس عارت تنگ
سه آکبک طه شریپ شرم در حاک
مهر بانی به چیم به یاد نخواوک
هتن متن سر خر و پامت گزین
مرن رتو متن سپین از زندگانی
عجایب و لئاه فی الحال زمین
کرن عشق بمانم لوجه آغاز
سپین خالی ز رونق علم حسن
بمانم آس هر دم اشک نیران
قرار آسوکته روز و شب بمانم

خوشا صورت مبارک شاهزاده
کو طهر اندر سوتنه کو آس بخواب
فریاده دت بدزدی بهت گیم متن
بیازی بهت گیم متن شاهزادس
شب بمان متن پنه در آس بکیار
یکن بیت شایه و آس ماره گیمتر
نخی و آس بهت نین سرو آزاد
وه طاقت انه چومنه نران سورم
وصیت چیم کرن کن انخی روز
ژ هی و نرس زیبا ما هر خار
میرا له نری چوک له دلمت
سه بیتو تامت پته لارن و اژکا
لیاقت آس نه تنسز ژه لایق
توی بیت شایه سی شرمندگی بهت
دتن بیت جان سپین با دل تنگ
و چیم نه دپده چانی منز پین جای
یتھے پا طهر کن متن اتناوک
نگار کن ناو بهت بر لب بهیم
دتن زوازی برای یار جانی
وفاداری کرن پارس پنه پور
سپین ویران بهان از خوبی ناز
انه گله ماتک گیاه گو بهانسن
ستاره به چو چشم صبح خیزان
علی رشتی نا بهید خرچنگ

سو آسوم شهر گیکجک شاهزاده
بخواب تا زمین بر فرش کجواب
لست نیویم کدت تم آس عیار
شکست مات به دلویم پیادس
انه گله گوم در آس ماه ژماران
مسافراز وطن آواره گیمتر
سپاه گشش کرت بیت تامت
مرن چوم عمره بهن داران سورم
ژه کا ماه کزده ون تده میانی
زنا جنسی سینه سوی گمت عار
سه بیتو تامت پته و اژی لارن
ژ بهنت لوست سیمتر آره کاری
سه آس سیر بر عیب نقصان
دس منز چانو دارغ بنده گی بهت
زدلغ تنگ امن تھا و نی پاک
دس بهت چانو ارامن راجد رای
وصیت کرنه با چوپان لصدرد
کرن تده جان بحق یکبار سلیم
زمیدان محبت مال زمین
بعلم در وفائی روز شهرور
چو عشق لازمی بهن مانم حسن
کیودی زنگ سپین آسمانس
سپین شمس و قمر جبران بمانم
میان برج مانم بیت تنگ

سپین خم سرو شمشاد و صنوبر بیشکین موی و آشفته سنبیل نتره مست جا و چشمه بهت یاد دتن بیه زو تنه دیشست مرد چوپان بهوش بیکه آوریون خون بان کهن من کثر قبر کرسن تیاری نهون بیه دلکس سو ده مغفور	بخاطر زان قدر زیبا رگ و کشر جگر خون داغ نام بهت کلا له کران بهودن مزاج و فریاد ستهاه پیو درخت سرگوسو بهوش بهت تن شاندری پط پان بان هرک شیر اشک غن تن تن کزبان بیاد روی او جامه شرن گل کران قمری ته بلبل که و ناله بتقدیر الهی در بیابان تنندی ماتک نارکتش چوش دوان بار و دوان کوناه باری شهید عشق و این در ته خاک فقیری بهت سوتی تن و دمسرو
---	---

مرحمت نگار از خانه پد خود باشتیاق زیبای مرحومه

بیه عیار بهت ز لوتن نگار رس دلس لو بهول تن بهنومن بول خرابی تن تره هی گیم تر بستی بو آسوس کت شبیه کتو و آهی شراکتش لکت چس پید گوت نه و بهیطن جای جانان سو جانان دین یارت کیا نه چوس بول و این تنه تن کتو کتو نه روز بهم تاب میان دام و دزدان لگو سو آهو کونه کن و کت بته کهور بهش سپین بیه بته در زندان وری سو بدعت پانی بویانه لا که و بهچوم لازم کرن صبر و نامل بصبر و بهوش اصلح انزن پان مه ون کم دلبران اسوی منتیل	کرن ریب جدانش گلزار اس نگار نازنین اتان چو بهوش حریق زاه نه تره در می پرستی ته نه معلوم تن کتبه کیا بهت ام وچین کها و رجیت بهنوش گش بهن پیون اسمانه زن از بس نه است سو دلبر چوم کت و وچوم مرگش سپین دلتنگ دیشت یار و قرب وچین راه خلاصی بسته هر سو دلس ندر فرار آسوسنه دانه وچین نه چاره کتبه غیر از صبوری وچیم مالوی کرم در بند سوی گیر کرم بیت مشکلسان تحمل وچیت تن مالو خاطر جمع خورسند سو دیشست گوسطه شعله شدل تنول کرت زیبا زدن لکل فراموش خبر تن کتبه از دلدار دور کوا ز بهر یار کرم هم مست در شام وچین بیگانگی سینت پین پان کهون آسوس تن سپین قیامت یه بیداری بکواسه در خواب وچین پاش شنه زن مار و غریب بیه غم و ارزائن نه ترنس بلا شک دن سوتن کتو قیانه دین یدوی بویون دیوانه لا که رطت نهادم کرت در بند بخیر کرن از پخته گی تدبیر کیه جان سبت تر بهوش که الفیر زند لوبند سو چانی خونه کس نه تو خوش شایل
--	--

دتوی کم برم زده از چشم پیرافسون
 مٹھی اسو چھنہ پراوت نای کسز
 ددم دل اده چانی ساسه ساسه
 کرن خرم نه ساهاه و دھاموت
 بظاہر اسه دم پیر عیب نقصان
 قدر عنای بالاد لبر خوش
 کرس تعبیر زلفا کام تنز ویر
 کرس معنی عجیب انحر جاد و
 یکے واس میان سن آباد
 بدست فتنه گوم افاده تراوت
 بجاد و ہوش دل بیوم بغارت
 ز خویش و آشتنا بیگانه گومت
 بجز اللہ بالطواف شہبانہ
 ازان بند بلا کز ہر لہج آزاد
 سین مشغول حکم شہریاری
 ہمہ لارن دوتنرل درہ یار
 لبین فرصت زخانہ دراویر
 رتن بہر سواری دراو کوہیت
 ہر اک شش کران فریاد فریاد
 کہون افوس پیوہمت زندہ است
 گیم کنو عقل تل مع کیاہ بنت ہم
 تمی پاؤس بود و راز جان جالبان
 ہرن خون جگر از دیدہ تر
 باہ و نالہ تر ہرن نرس و نس

کرک لیدہ پاس پٹا ترہ مجنون
 تریٹ کی آشتنا دل غمخور کسیت
 چہن مگاش تھکو چانی و شاتہ
 کرن سنکراہ ہون کن کیا لوتہ
 بیاطن اسہ ہنہو لغت جانان
 نماز و عشوہ آن یار محبوب
 کلام خوش تشنہ فسون تنخیر
 ہتن ہرن نرس ایشاہ عالی
 بلا یاہ اکسٹ و پٹم کوس بر باد
 پیرن کرن کھٹھار فسون و تنخیر
 لیسرازد دست اندل لوم ہمت
 توی اسوس لہنت گومت کرقتا
 خلاصی زان لہم از قتیہ خانہ
 تہ بوزنہ لگو کس شاد و مسرور
 نگارن ہر کرن رنج تیاری
 دو ان اسو تہرٹ ہر دم مست
 ہرن تم راہ صحرا ہچو مجنون
 کہشت لہ پٹ غدا یاہ کز تر لہج
 دو ان پارو دیان ہی او دید
 خطہ پانچ چھوم شکی کیاہ بہ گوہ
 توی پیرن بہ وکون منہ شام
 بسوز سببہ گندن ناز و شمس
 پیرن شعر فراق از ہجر د لبر
 ہرن خون جگر از دیدہ تر

اسی تراوت گئی نئی رای کسز
 برت نہ غم کز تالفت پیرن بیت
 نگارن گوش تھاتہ بوز باہوش
 عجب کانی جو اباہ خوب تقریر
 دس اول بلا ایم بہ در شمس
 فریب فتنہ معنی تھادہ منسوب
 مقابل بانگاہ چشم آ ہو
 کردی حوال دل ساروی زہ حالی
 فریبہ دت تمی تھاون پراوت
 لو کرس بستہ در زنجیر تنز ویر
 کو اسوس لہن سبب پوانہ گومت
 نئی میانی خلاصی اس و شوار
 کرت آسان یہ کل گوم دشاہ
 انت پیرہ کزہ خاطر جمع تر لہج
 وچہن آسو وقت فرصت کیم ار
 دو بہ کہ ساروی نرس آسو تنہا
 عیارن اسو الومت و نسی کرت
 دین کز ہرن لہج زری بارشہ دو
 کرن پاس کھٹھار زجر و ممت
 عیارن شش کز بہت کیاہ بہ
 کرم پانس خرابی فرمہ سوی آن
 باہ دل کرن تم سو و شمس
 بسوز سببہ گندن ناز و شمس
 پیرن شعر فراق از ہجر د لبر

غزل خواندن نگار شایق زریای مرقومه

ماره گت پدوانه زن کمر دیش شمعروی دوست
 سوخته جانس پینه بریان گوم از نار فراق
 فی زریائی برابر بارشش خورشید ماه
 چنین بچین چیس جدمو دام غزالان پرفتن
 چھوس لوی ادنی جان علی تان که قریان تن
 بچھو مجنون سر صجرا پید کڈم دیوانه در اس
 کرمه از شاہی و جاه و لطنت ترک ہو س
 ام دیکس باله یار سکن اوس زو پا دنی
 عشقته آزاره اسوم تاب تری ن کیا کرمه
 چھوم عشته متونازین سرکش کرن پامال غم
 چھوس بوجیران اندرین میدان گمت ز بیرہی
 یار درد دل خویش و بیگانه تر بٹم پانس نشہ
 دادلد مسکین پید وے چھوک گتھ پیش طبیب

ماره گرتس دورن دن لارہ در کوئی دوست
 تشنه لب چھوس آو صلوک کر چپہ از جوئی دوست
 فی برغانی صنوبر بافتد د لجوی دوست
 رشک متوم شک ختن دردن رشکین موی دوست
 دیشہ بویامنت بلال عید زن ابروی دوست
 ختنه دین بستانه چھوس لوی دھم گیوی دوست
 بون چھوم از جان دل لال لاکه دن ہندو دوست
 دیدہ روی جان ویم سر تراوہ برالوی دوست
 بیقراری چھم ز چشم زگرہ جادوی دوست
 پشہ کوتاہ چھم دزن ہن ہن ز آتشخوی دوست
 رہنما چھوم دن سیم زلف عنبر بوی دوست
 گوتسل ساری ہندی میل د لچھوم سوی دوست
 ہونہ امید شفا محکم ترہ از داروی دوست

رسید نگار برتر زیبا و نوحہ کردن او وفات یافتن

دپان اسو کیا ہستنا کسان سم
 سو خوشد بیدار خوش گفتار دیش
 دمس بوازا دیک سہ زمینس
 وچہ خوش پامٹھ حسن وی زیبا
 کرت نالہ متوی با یا لہ محرم
 تر ہنس شیرینی حلوا بوازی قند
 چھو میا نوی قبلہ تہند وی خوا

سو ساعت خاصہ بایرکات کسم
 پین سراکوت یادک پس بوا
 نھوس سینه سینه ناز نیلنس
 نری دارت لری بویا کس
 پیسم برسینہ افکار مرہم
 بوجھوس بلبل صفت بشت گل رو

یلہ بویا خوشد بیدار دیشھن
 سو آدن بوج چھوم لادکن پس لچ
 بہت با شیش رہیلوی زیبا
 کنت تلخ و ررک غم غصہ باوس
 دمس بوا بوسہ لعل شکر خند
 معطر جان گتھم از سنبیل مو
 تشند ابروی پر خم چھوم مجرا

سوید نازش کرم عجز و نیاز
 چو بیشک عاشقش معشوق معبود
 دو دست دل تو لبت منکسر دعا
 نه آسن در جهان مهر و راز یار
 چو بهتر جان فدانشت کردن یار
 برن شادی غمگین دل تو شوق
 بیایان اندوختن مکنان
 ازان باد صبا نیت تازه باغ
 نوبی قبراه و چمن نیت کشته جایه
 تو لجن چسبیده قدم تنه لگو دل
 مولی نده جایش نشخ را و نه دل
 بوییت شایه بناگاه گوس در هم
 دلس اندر نقین سپین منس پور
 حقیقت دانه روی منم و ندی جان
 پیالا مورست کینو کر پلا یا
 اسی جذبے نے موڑا اندکچھا مان
 پری صورت عجب بیایا زاناه
 لہوت از حسن بر عالم منت
 یو اک اس از سو اداس باد
 نہ مینو کن اس تیر دیوانگی تس
 پکھن نیوتان پرمیت اس چالاک
 کستندان در جگر شربت مرگ
 بوقت نزع مرگ غم و صیبت
 تسندی واریاہ مہ عشوق

ندامت بہت کرت کُن نیاز
 دس سجدیں اندر داد حضور ی
 کرس ان عجز و زاری لخت با یو
 مہ آسن در جهان کافہ دور از دست
 کہون تل سر نہوت تس نش مینا نو
 خبر تس کھنہ تقدیر جرمیم مہ
 عجائب انیون ننگستانا
 ہنہا پکو و نہٹہ اگر ننگین مزارا
 دمن ہنوتس کرت آس گر ایہ
 دیہ کن اس جایہ مثل گلشن
 دلن نده جایہ گوس سخت مشکل
 نہ چیم اونٹن قدم تراون ازین
 یہ آسم در قیری یار پر نور
 یہ کس مرد مسافریت یہ پیو
 قضائے خاک بین کبک سلا یا
 دیں تم تو و فیرت ما جو انہ
 عینہا مہ جبین غفہ دمانہ
 یو اک اس از سو اداس باد
 کراں آہ و فغان نالہ فریاد
 ز سلی اسد ریتہ ناز مینی
 چو برگ لالہ باد رخ دل چاک
 کہون افسوس رول نیون ارمان
 پتو لاکن یہی دیم تپم کت
 وئے کیاہ دلبر آسوم دلا رام

دس سجدہ مخاطبت سو
 نیکہ ولس قضای وقت
 الہی کاغھ اکھاہ از یار و
 مہ آسن دور کاغھ دشمن ہم
 یہی امید بہت پائس کران
 چوماہ چارودہ دوست گیم
 عجب مشکاہ ازان ہنوتس
 وچھون غم خوش لوٹن شان
 گیس لہن اونٹنی پالستہ
 پر یون کیا تمس مانند گل
 دین بیت کیا چھو معنی زن لگو
 نہ بر فتن مہ چوم بایل دل
 ہنن آخریہ زہن از مرد جو
 بتقدیر خدا یتھی مرت
 قدم میرا نہیں چتا اکا
 زاناه واژیتو جانانہ پا
 بطولت اس شک و جنت
 کراں آہ و فغان نالہ ندا
 زاناه کیاہ وئے مردانگی تر
 کراں خورشید مہ تس خشتہ چھو
 درین صحرا چو برگ گل ہرست
 نگارن نا و بر لب بہت تن جا
 چھو کیچک شاہزادہ میانو معشوق
 ترہن میانی زبانی و نمنہ پیغام

مویه زیبا فراتر چالسی منز
نه چانی عتقه سین چاک دیت گے
ژہ آسوک کاک ٹہ نسبت زن چاک
اہل پیو متسح رہیمہ راہ
یہ متسری قبر چھی نہ خیر بولہ ز
زاشتر پیو دست بے ہوشن من چاک
رٹن نالہ چوسوسن تربیت بار
ونے کیا ہر نہ چانے کوت نہ گوم
مرن بہ شوہم ڈی پتہ لید وق
مہ پٹ مرش کرکڑی پیشدستی
بومید اس اندر شرمندہ کر اس
مزارن جای رتھم ہچو سوسن
خبر چھپنہ مہ اسے یار وقادار
ازین فانی بہان تراوت تلک مہ
خبر چھپنہ ژہ مارک مسیان لولن
مہ زالوم مہ چھو گو متہ چا تو عشق
خبر چھپنہ پتہ نیرک مہ لاران
اکوی منزل کڈت رخاک سادی
بو تو تہر سٹ مری ایانہ روزک
چھو لازم در قبر زری تہر سٹ مہ
ژہ ستوی سخت مشکل دن سٹ چھوم
یو بلل خار غم سین تہر سٹ مہ
زرنیو مہ جبین خوش تہر سٹ مہ
گژہ مہن پڑہ مردہ پون یکا آب

دشن وشتی تر چالسی منز
سہ انت نہ شہر گج لا یلق
چھونہ خاکس ہشربا عالم پاک
دشن چانی وتی پٹ جان سہرت
حقیقت ٹی مگر چھی مختصر بولہ ز
پوش بیکہ آو تراون آہ جانکاه
ودن کیاہ آسوک لدارسٹن نہ ار
بیرج خاک ای مہ د لا فرو ز
بجا بنازی چھوس عاشق بو عشق
مہ ناداسٹہ نادان قشہ رینیت
بحیرانی سٹہاہ در ماندہ کر اس
خبر چھپنہ مہ تپہ در اکیت لاران
گژہ خاک رھن تہر سٹ لاکھیا
خبر چھپنہ ژہ چھوی تہر سٹ مہ
قبر چانی وتی پٹ اسے ڈولن
خبر چھپنہ ژہ شو قہ میا نہ نیرک
ژہ مرگ کڈت و چھوی تہر سٹ مہ
وغم نہ کینہ اکیت مہ شخیر چان
خزانہ زن درین ہر انہ روزک
ژہ ستوی کیاہ چھ میانی زندگانی
ژہ طاقت نہ دور زرن چھوم
زرنیوین ہر ت چا لورج گلرنگ
گژہ مہن زرنیو بر خاک نہان
زرنیو چشم تر گسست و محمود

زیبا نگار
سہ چالوی درد غم در خاک ہر گے
تہر سٹ سیت پانس ناموافق
ژہ پیت لارن رین صحرائی جانکاه
کہون افسوس بہن اران نہ حیرت
یہ بولہ زت گپہ نگار سٹ چھپنہ مناک
چورن نیم سہل تہر سٹ مہ تن کیا
دن کیا آسوک مہ دلدارہ کیا گوم
ژہ رتھم جای مہ کر تھم سٹ روز
خبر روزم نہ از خامی وستی
گیک ت باز رتھم مہ الح بیت
مہ بلورس سیر زل چھپنہ لولن
زدیدہ خون دل راکیت مہ لاران
خبر چھپنہ ژہ تہر سٹ و عدو تلک مہ
لاہ وک مکت لولن تہر سٹ مہ
خبر چھپنہ ژہ چھوی تہر سٹ مہ عشق
مہ پیت تہر سٹ قنیدہ کرانہ نیرک
خبر چھپنہ قضایت و ات سادی
مہ گو زبر و زبردیش تہر سٹ مہ
ژہ ستوی دن چھونہ لازم سٹ مہ
برابر چھوی مہ وک باقی نہ فانی
ژہ ستوی گلبدن در گل تہر سٹ مہ
یو بلل خارہ بہت بہ و زہ دلنگ
زرنیو زلف سنبل مہی خوش تہر سٹ مہ
چھنت در خاک پن جبران بوبور

زربینو سوخته دل با پنهان بالکل
 کفن پیرن بجائی جامه در بر
 زربینو مخمل دندان پنهان مام
 کفن زری نال می لرزید و محمل
 زربینو مرگ چالوی در جوائی
 ترشت جان و جگر و اتوم در سول
 یہ ماتم کیا و آنے زن از دما پیوم
 اندر و آن الہ و آن زن رہ چوم
 ہنوم مرگوں شاہ لاگت سنگار
 مہ کرشم لالہ غنچ سنگ دباغ
 ہنوم مرگوں شاہ بالکل عار چوبینہ
 بزیر خاک ساوت میا نو دلبر
 بد رگاہ خدا کرنے مناجات
 چھوئے بیچارہ اپنی عاریاوی
 خلاصی م زرد درخ و دنیا
 قبر زیبا یہ ہنر نامت سین شوق
 نشہ یارسو زندہ و انور خاک
 متہ شمس و قمر در برج خاکی
 لب گنج بقائی تا قیامت
 سپن حی ابد تھا و کفنا نہ
 خبر کچھ چھمنہ زین منزل نی کیا
 بیالے دل بد رگاہ الہی
 خداوند الوہی کن یا امید
 کرم پانسہ غالب سر تار

شمع و مرگنی و اوہ کتر ہن گل
 زربینو چان نازک تر لٹھی منز
 گتر ہن غم لعل لٹھی آن ہن خام
 زربینو نشین ڈالانہ تراون
 بہار سست پلوی باد خزا نی
 یہ ماتم ژالہ کوتاہ تاب چھومنہ
 بچھت زہرا ز سرتا بیبا گوم
 یہ ماتم چھوم مہ بڈ فخر خدائی
 کہنوم مہ اوہ راوت دنک ہار
 مہنوم مرگوں شاہ زربینو غم نار موری
 بنا رکینہ زالت میا نو سینہ
 ورت نی کرنے چاکت ہن غم
 ژہ چھوک حلیت و اشی اہل حاشا
 مہ چھوم از از روی مطلب دل
 مہ چھوم یارسو زندان شینا
 ژہ ہن و مہ قبرہ اند غم بیکب
 یکو از رنج مردن عاشق پاک
 سپن ماتم پالوان در عشق فانی
 سلامت و داز رنج ملامت
 چھو و آن زندہ مرن چھو کونہ و با
 غرض مہ چھوم کرن و ن فضا کوتا
 مناجات بد رگاہ قاضی
 الحاح از مصنف کتاب

زربینو خشت بالین خاک ستر
 گتر ہن لودہ نہ میلن متری منز
 زربینو ذات و زن متری تل
 مزار آ باد ویران خانہ تھا و آن
 یہ ماتم پیوم جان نہ ہرقا تل
 مہ ہے ہے گید زت تن آب چھومنہ
 یہ ماتم بر جگر پڑ پاٹھ و چھوم
 یہ و او یلامہ چھم چائی جدائی
 مہنوم مرگوں دس منز تھا و غم داغ
 دوکھ سین گوم رکھ لاوہ موری
 مہنوم مرگوں چھ بیرجی
 سو جامہ زندہ پانس کفن ماتم
 الہی گتر ہنہ بوزن از میا نو
 کرم و آن الہ یارسو سبت اصل
 و آن مہن سین منظور از حق
 قبر سین پٹھ بیاف و ہموار
 زہ گوہر زن سی در درج خاکی
 کرک حاصل وصال جا و دانی
 مرت از عشق گی غم زندہ پاتہ
 حقیقت گوہری کن تھا و وارہ
 نہ سی محبس نہ پیمانہ نہ ساقی
 ژہ کروں تو بہ از وہی تباری
 سببہ و کرتھہ باموی سفید
 امی کر سن پریشان حال شیرخا

فرس پانس به ره چھوم پانسی به
 کرم چون سگ ٹہا مردار خواری
 به چافس امر محروس فرم سر
 شقاوت پر او به تراوت سجاوت
 سیدل گوم زن در سنگنا
 کران زنجیر از حکم هوا به
 بغضت راوه راوم دوه تہ تا
 تہوم تہغل زاہ در پاس انفس
 کرم نیکن بدن ہند نفرت دم
 کرم ترتیب ان فعل ابیس
 اپز و لون تہوم دنیا کسم دین
 بذلت لون جوائی آوہ راوم
 بنادانی رعم راہ خجالت
 عقاید پور تہ متر تھا و نہ به
 سیہ چھوم نامہ اعمال بدویت
 صغیرہ عجید از مافیہا چھم
 متہم ون معصیت پال منقلب
 تو غفاری و غفاری و غفار
 چھو سے تائب دلس منز چھو منہ سیم
 دپوت لا تقنطوا من رحمۃ اللہ
 وسیلہ به شفیع المذنبین چھوم
 عطا کرم خطب شمس سراسر
 بہ کر متر تہف تہند سلسلہ چھم
 محبت بہت پین فضل و عطا کر

کرم کیاہ پیروی شیطانی بہ
 سپن بہ پٹ مستطفر شیطان
 تہوم منظور بر خود بہی نہ کر
 بذکر و نہ کر تو زاہ و نہ لجنہ
 تہوم شیطانی نہ سندی اختیار
 بدل زاہ اسند سر عکس کرم نہ
 مہ اک ساعت کرم نہ صرف طاعت
 گیم پیادلس باطل خیالات
 تہوم نہ زاہ تہ دینک فکرت و غم
 یہ نہ اسوم بنیومت تی و نوم بہ
 ہٹس تل نفس شیطانی لدم زین
 کرم ہم کارنے حاصل بہ دنیا
 بنجاری پیوس در چاہ ضلالت
 بعالم ہم گنہ گیمیت چہ موبو د
 پنہمت پروسو فحال بدویت
 دلچ نیت و نہ تمام اس بچ بہ
 برسوائی سیدیں لز م رب
 کران چھوس تو بہ و نہ کھتم راہ
 وَكَانَ اللَّهُ تَوَّابًا رَحِيمًا
 غم فرحت یو ان ہم زین شارت
 رسول رحمتہ للعالمین چھوم
 مرتبی چھوم جناب غوث اعظم
 ملوم تر پڑھ تہ فرہ آب گلچن چھم
 خداوند چھوم از شر کو نین

پینہ لارن مہس ل زردی خواری
 بو کرنس در بدر گشتہ حیران
 دلاک غنیت مژ لو غم از جہانت
 دس مہ غفلت کھے زاہ تر جمنہ
 تہندی حکم ہر دم ان بجا بہ
 عذابہ چانکوی پروا برم نہ
 و ناون کر کری دس کرم و نا
 بغضت کرم ہر دم صرف اوقات
 دتوم دعوی اپنے از مکر و تبیس
 کنک و ت کوکن شکہ کسم بہ
 بغضت نہ نگانی راوہ راوم
 نہ زاو راہ عقیقے گوس رسوا
 پیرت تھاوم اما کہنہ پراونہ بہ
 بہ اندر عتم چہ ساری سرسیرو د
 کیرو بڈ بہ از ارض سما چھم
 زبان تو بہ گیم تر آس رنج بہ
 بدرگاہ تو رو آرم گنہگار
 پران چھوس مہدم استغفر اللہ
 رجاء دارم ز لطف تو ایثا •
 دوان چھوم چانہ الحاج بہت
 بحق آل اصحاب سید
 مریدی چھوس تہند چھوم قطب عالم
 تہندی پائے بہ غوث خط کر
 شمول حال تھاوم خیر دارین

رضا چانوی گزیده هم پیدیت حاصل
 رفیقین مومنین عنخوارنی سان
 وسیده بیهانچی پاک عاشق
 دتوم دعوی و توم زیبا نگاره
 کرن کاشتر درین فضا سیدیت
 دتوم دعوی و توم زیبا نگارا
 چھوکن لعل زکان سیادت
 ز خاصان خداوند تبارک
 چھوکن خاص ترن پرگنه برنگ
 بهاتت ناو زیبا خوش مقامه
 بسوز شوق گرم دل به
 ولیکن کریم نادانی سراسر
 ورتیم ز اهن قلم ناو ہی ہی
 سومیر شاہیادی در زبانه
 تند نصیف نمن کتھ گونہ عام
 بر خوش حمت حق با دنازل
 متن نسبت کرن تیرہ ہری میا
 متوی چھی خر پڈر دارت یوانی
 غلامہ چھوس بو متنی نیکیرون
 بر خوش رحمت رضوان حق باد
 غلام محی الدین چھوم طاہر گناو
 سپین البحر تند خاصہ مرقوم
 تنو در عشق لیو انجام بالخیر
 ابھی ساتیس تہ قاریس سان

بر حمت کرنن کاسن مرہ وصل
 تھوم ثابت قدم بردین اسلام
 بعشق خویش کرم محو طسلق
 ورن میا نو ی قبول اہل دل کر
 وئی کیاہ دوار شرط ادب چھو
 مگر اک صاجاہ سپدم گلو گیر
 اکا بر صدر دیوان سیادت
 پدترس کا ملاہ ز اہل مکاں سو
 سو چھوی خوش پرگناہ با خلد ہنگ
 یہ عشق دانستہ آسولایون
 بحسن خلق کرم نرم دل بہ
 بنا دانی کرم نا خوش بیاناہ
 اما تم خوش حکم کور کن گے
 سپین دل ہر سو اشتہار راہ
 زہر وی شہرہ کرن در خلق نا کام
 ورن منظور کاشتر سہل کر گو
 چھ نادانی سہاہ حیرہ سری میان
 یونا قصر عقل نالایق سراسر
 فقیر عشق باز اہل دردن
 سنہ ۱۲۹۳ بہشت منت بیتہ ترو ایزاد
 بہ کیینی تخلصت بدل آ و
 دوشیوی پاک عاشق اس قلم جان
 تمام شد قصہ زیبا نگار

ہدایت کریمہ سارن یارنی ل
 پنو لاکن دغم بر کلمہ انجیم
 نہ چھوس لی عاقلہ نے ہوشیاراہ
 مرہ از صہبائی عرفان جان دل بہ
 نہ چھوس بو عاقلہ ہوشیاراہ
 بدر دعوہ مرہ بیدر دس دژن بہ
 چھو عبید اللہ تندرسم مبارک
 سونہ از پشت یک صاجہ جمال سو
 چھوتن منربے بہا اک خاصہ گامہ
 گمت تر پٹ تند دل شایق
 تند می مرمان پیو مرہ بر
 زہنوم مرہ اوہ رت تو ہویو فنا
 خصوصاً آسو استناد یگانہ
 جناب عشق اوزیبا نگارا
 سوموزون طبع کیاہ استاد کامل
 تہ زانن قلم یونون حبر کھیو
 کرن لعل لاگنے رتارت نوانی
 یہونہ طاقت مرہ استنادن بر بہ
 رضائی چھوم راوی مرہ استاد
 گمت از ہجرت افتد شہرہ تہویا
 کرم زیبا نگار راہ تازہ منظور
 متن دون فاختہ پرتک خلاص
 محبت دتہ سپین تمام بالخیر
 علی کرم بفضل خود مرہ ایمان

فہرست کتب شریفی

مع قیمت رعایتی بابت ناچران عالیشان

نام کتاب	تہ	نام کتاب	تہ	نام کتاب	تہ	نام کتاب	تہ
نغوت مستند		قصص الانبياء	۴	احوال الآخرت	۲	فقتہ یوسف زلیخا	۱۱
شمائل شریف کلان یعنی		حجۃ الاسلام	۲	کاشرونہ ون ۶ حصہ	۲	قادی	۸
شمائل نبوی کا ترجمہ	۲	لوزہ نامہ	۲	کلام اللہ عارفہ شریدار	۲	فقتہ حضرت ابوصابر	۲۴
از جید ربایا	۱	دعائی صبح	۲	کلام شیخ العالم	۲	فقتہ تنیم القمار	۲
کاشرسلام محفوظ خیرالنام	۱	فقتہ حضرت خلیل الرحمن	۶	تاریخ فقتہ وحدیث	۲	درجہ مقادیر غیر مقلد	۲
گلشن لغت حصہ اول	۲	مجموعہ جگنامہ آنحضرت	۱۲	جواز شیعہ	۱	فقتہ شاہ مندود	۲
کتابین لغت حصہ دوم	۲	یعنی مغازی النبی کلان		کاشر مفتی	۲	کلیلہ و دمنہ	۲
گلستان لغت سیوم	۲	روضۃ المشہد	۱۲	کاشر نام حق	۲	ٹارون رشید	۲
گلزار لغت چہارم	۲	مجموعہ مرتبہ وفات و		بدایع منظوم	۱	دشنام عورت	۲
حدیقہ لغت پنجم	۲	شہادت حسین کبیری فارسی	۲	کاشر ضرورتی دین	۱	ایام گورشت بہشت	۲
گلین مدینہ	۲	شفاعت جہنم	۲	کاشر عفتابد	۱	ذمہ دہرام	۲
اعجاز غریبہ مجموعہ معجزات		شہادت فرزندان اسلام	۳	کاشر پارہ عم	۳	پہرام گل اندام	۲
حضرت محمد	۶	محرم نامہ ۳ حصہ فی	۳	کاشر سند کتاب	۶	شہام بہرام	۸
گلزار مدینہ در عشق نبی	۲	ظفر نامہ در انتقام زید	۶	قصہ جلال		سلطان محمود غزنوی	۲
محبزہ مین	۱	گلستانہ مناقب	۸	فقتہ اصحاب کہف	۱	شیخ منصور شیخ	
مجموعہ معراجنا محمود کامی	۱	گلستانہ الوار	۸	حضرت شمعون	۲	صفان و پہل نامہ	
شرف فقیر و نایکار		کرامات غوثیہ	۲	سلطان برہیم ادبم	۲	فقتہ گر پیموش	۱
معراجنامہ کلان	۸	کرامات محبوب العالم	۲	یوسف زلیخا محمودی	۲	خانم طائی ۲ حصہ	۸
وفات نامہ کلان	۶	کاشر سلطان از دہلی	۱۲	گل و صنوبر	۶		

نام کتاب	نمبر	نام کتاب	نمبر	نام کتاب	نمبر	نام کتاب	نمبر
قصہ فرخ حال یعنی گلزار حقیقت	۲۷	یک حکایت چار بخش گلین	۲۷	جنگ پیرالام	۲۷	فقیہ بر و مترجم کشمیری	۲۷
قصہ بد و منیر یعنی گلزار حقیقت	۲۷	بهار نامہ پیر نامہ مذکور	۲۷	جنگ دیتون	۱۰	دعای مولیٰ حرز میانی	۲۷
چند بدن	۲۷	شیرین خسرو محمودی	۵	سام نامہ	۸	صرف ہوائی حدید	۲۷
سوہنی مینوال	۲۷	نامی	۸	جنگ تندور	۲۷	قدیم	۲۷
خضر عشق	۲۷	بطرزدار	۱	دینور	۲	جدید تاریخ کشمیر اردو	۷
جوہر عشق	۲۷	خلافت نامہ	۸	خیر	۲	مغزی در علم صرف	۲۷
مقدم نامہ	۲۷	قصہ ممتاز بنیظیر حصہ	۲	تال	۲	سوانح عمری پیر شاہ صاحب	۶
کاشف الغیب	۷	گلبدن عروس چین	۸	زقوم	۲	جہات صرفی	۶
مہر و ماہ	۷	شکر دین	۸	خندق	۲	تحفہ محبوبی	۸
قصہ زین العرب	۲۷	گل بکاوی	۱۰	احمد	۲	جنت الدنیا	۲۷
چهار درویش	۲۷	گلنور گلرین	۸	بدر	۲	روضۂ حسن	۸
دہ عذاب	۲۷	ذبیحہ انگار	۱۰	امام محمد حنفی	۶	سلطانی فارسی	۱۲
توبہ نصوح خشتین	۲۷	گلرین کلان	۸	امیر حمزہ ۱۵ حصہ	۲۷	اسماء بدر	۳۷
قصہ سبا	۲۷	عفت ازبیا	۸	مطبوعات	۸	ورد المریدین	۶
قصہ یو دا و قطروسی	۲۷	ہیبہ مال	۲	شرح ورد المریدین	۷	مترجم اردو	۷
و تعریف ہار و صادق	۱۷	قصہ قمر الزمان مکمل	۱۲	تاریخ عظمیٰ	۸	چہل اسرار کشمیری	۲۷
گریت نامہ	۲۷	جنگ کربلا	۲۷	چہل اسرار	۱۲	علاوہ ازین آپ قہر کم کی	۲۷
سکندر نامہ	۲۷	مختار نامہ ۶ حصہ	۲	اوراد فقہ مترجم کشمیری	۲۷	کتابیں پیش کشی	۲۷
مکرزن	۲۷	خاور نامہ ۱۱ حصہ	۲	اوراد قادر یہ کبریا شریف	۵	وعیزہ و عنیوہ	۲۷
منطق الطیر	۲۷	شاہنامہ ۱۰ حصہ	۲	چہل کلاف قصیدہ شریف	۸	ہماری وکان رعایتی	۲۷
خدیجہ نامہ	۲۷	شاہنامہ ۱۰ حصہ	۲	سورہ یاسین	۱	قیمت پر خرید سکتے ہیں	۲۷
						آزمائش کریں	

ملنے کا پتہ علام محمد نو محمد تاجران گنت ہمارا گنج بازار مالیمہ بازار میرا گل سرنگ کشمیر

DATE LOANED

Acc. No. _____

[illegible]

891.441 M 942
SRI PRATAP COLLEGE LIBRARY,
SRINAGAR (Kashmir)

—••••—
DATE LOANED

A fine of .06 nP. will be charged for
each day the book is kept over-time. 16027

--	--	--	--

DATE LOANED

Acc. No. _____

This book may be kept for **14 days**. An over - due charge will be levied at the rate of **10 Paise** for each day the book is kept over - time.

[illegible]

SRI
PRATAP COLLEGE
LIBRARY,
MADRAS.

rs of College
ff can borrow
a time and
e for one

Books in any way injured or lost shall be paid for or replaced by the borrower.